

Országgyűlési Napló

Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila*

Az ülésnap megnyitása8311

Napirenden kívüli felszólalók:

Mirkóczki Ádám (Jobbik)8311
L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára 8313
Lukács Zoltán (MSZP) 8314
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 8316
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) 8318
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 8320
Dr. Szél Bernadett (LMP)8322
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár8324
Rogán Antal (Fidesz)8326
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 8328

Napirenden kívüli felszólalók bejelentése8329

Kérdések

Burány Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért lát a bankcsalásban jó üzletet a kormány?” címmel8329
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 8330

Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Anomáliák a földvásárlás körül a rosszul értelmezett és használhatatlan földforgalmi törvény miatt?” címmel 8331
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza8332

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Ki a felelős?” címmel8333
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza8334

Dr. Galambos Dénes (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Dagad a második szocialista brókerbotrány! Hová tűnt 84 önkormányzat pénze, s hogyan segít rajtuk az állam?” címmel8334
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza8336

Tukacs István (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Takarékszövetkezetek lenyúlás után” címmel8336
Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza8337

Egyed Zsolt (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Lesz-e még közbiztonság Magyarországon a kormányzásuk alatt?” címmel 8338
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza8339

Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A szürke ötven árnyalata, avagy milyen ütemben szándékozik a kormány rendbe tenni a vidéki közúthálózatot?” címmel 8340
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 8341

Csizi Péter (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Hazánk egyre vonzóbb befektetési célpont. Hogyan segíti az amerikai hangtechnikai gyártó és tervező vállalat beruházása a gazdaság és a munkaerőpiac fellendülését Pécs városában?” címmel8342
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza8343

Dr. Varga László (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor nyújtanak megfelelő segítséget a bajba jutott önkormányzatoknak?” címmel8343
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza8344

Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Logisztikából, informatikából, ügyvitelből bukta. Okulás vagy folytatás?” címmel	8345
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8346
Sallai R. Benedek (LMP) - a belügyminiszterhez - „Hogy akarja életben tartani a kormány a Start-mintaprogramokat?” címmel.....	8347
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	8348
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Meddig falaznak a fideszes és Fidesz-szövetséges bűnözőknek?” címmel	8349
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	8350
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ugye, nem akarja bezárni a kormány az egyetlen állami genetikai diagnosztikai intézetet?” címmel	8351
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8352
Schmuck Erzsébet (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért akarja még mindig letagadni a kormány a szegénységet, és miért hiszi azt, hogy ha valamit nem neveznek nevén, az nem is létezik?” címmel.....	8352
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8353
Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit gondol az összeférhetetlenségről?” címmel.....	8354
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8355
Ander Balázs (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Földet vissza nem adtok. No, de hogy kárpótlást sem...” címmel.....	8356
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	8357
Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Visszavonják-e az 'Iskola a természetben' című uniós pályázatot?” címmel.....	8358
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	8359
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor kerülnek kifizetésre a munkabérek és szociális támogatások?” címmel	8360
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	8361
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Valódi hatástanulmányok nélkül hogyan támogathatja a kormány a transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodást?” címmel	8361
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	8362
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor várható, hogy a munkájukhoz méltó bérért dolgozhatnak a pedagógiai munkát segítők?” címmel.....	8363
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8364
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Van-e jövője a nemzetiségi színjátszásnak Magyarországon?” címmel	8365
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8366

Azonnali kérdések és válaszok órája

Harangozó Gábor István (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Becsukta a szemét vagy maszatol?” címmel	8367
Dr. Balog Ádám , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének válasza	8368

Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	8369
Dr. Balog Ádám , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	8369
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	8370
Hegedús Lorántné (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mindenki annyit ér?” címmel.....	8370
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	8371
Viszonzválasz:	
Hegedús Lorántné (Jobbik)	8372
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	8372
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért csak a milliárdosokkal kivé- telezik a kormány?” címmel	8373
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	8374
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	8375
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	8375
Tuzson Bence (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Buda-Cash: újabb százmilliárdos szocialista brókerbotrány” címmel.....	8376
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	8377
Viszonzválasz:	
Tuzson Bence (Fidesz)	8378
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	8378
Teleki László (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Lesz-e vizsgálat az Országos Roma Önkormányzat pénzköltései miatt?” címmel	8378
Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettesének válasza	8379
Viszonzválasz:	
Teleki László (MSZP).....	8380
Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettese	8381
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Az USA füttyentésére összeáll az Orbán- Gyurcsány-koalíció?” címmel.....	8381
Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	8382
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	8383
Hende Csaba honvédelmi miniszter.....	8383
Dr. Szél Bernadett és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mekkora összeget tesznek ki a kifizetetlen munkaórák az egészségügyben?” címmel.....	8384
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8385
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	8386
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	8386
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hol a dohány?” címmel	8387
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	8388
Viszonzválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	8389
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	8389
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Visszakapnak-e az emberek mindent, amit a bankok indokolatlanul elvettek tőlük?” címmel	8390
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	8391

Viszonzválasz:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8391
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	8392

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	8392
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	8394
Ikotity István (LMP)	8396
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára	8397
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8399
Novák Előd (Jobbik).....	8401
Vágó Sebestyén (Jobbik)	8403
Ander Balázs (Jobbik)	8405
Varju László (független)	8406
Demeter Márta (MSZP)	8408
Tukacs István (MSZP).....	8410
Teleki László (MSZP).....	8412
Sallai R. Benedek (LMP)	8413
Dr. Varga László (MSZP)	8415

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	8418
--	------

Az ülés bezárása	8418
-------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS és DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. FÓNAGY JÁNOS és TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
10. ülésnapja
2015. március 9-én, hétfőn
(11.01 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Móring József Attila és
Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 10. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Hiszékeny Dezső jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően körülbelül 12 órától 13 óra 30 percig a kérdésekre, körülbelül 13 óra 30-tól 14 óra 30 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor. Végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését. *(Zaj. - Csenget.)*

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik részéről: „A fedőneve: Fidesz” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A miniszterelnök úr körül - finoman fogalmazok - morális és erkölcsi válság alakult ki, amely nem volt előzmények nélküli.

Ismeretes és senki előtt nem kell bemutatni, hogy a Jobbik megalakulása óta milyen antikommunista követelésekkel és a rendszerváltás tényleges befejezésével rendelkezik, és 2010. május 14-e óta szinte nem volt hét, nem volt hónap, hogy valamilyen javaslatot ne tegyünk az asztalra önök elé. Önök egyszer sem támogatták, és minden egyes alkalommal csont nélkül leszavazták a lusztrációs javaslatunkat, önök nem kívánnak megszabadulni az állampárt korábbi kiszolgálóitól, munkatársaitól. Önök egyszer sem támogatták, és minden egyes alkalommal csont nélkül leszavazták a kommunista luxusnyugdíjak elvételét célzó javaslatunkat. De ugyanígy tettek minden egyes alkalommal az ügynöklisták teljes feltárását, az ügynöklisták teljes napvilágra kerülését illetően, nem tették lehetővé, hogy bárki által - ismétlem, bárki által, nem az érintettek, nem a belső körhöz tartozók, hanem bármilyen magyar állampolgárok által - hozzáférhető legyenek, önök ezt minden egyes alkalommal leszavazták.

Az előzményekben menjünk egy picit tovább, kronológiai sorrendben haladjunk. Egészen konkrétan

néhány héttel ezelőtt előkerült egy bizonyos 6-os karton. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezzel nem szerettünk volna foglalkozni, hiszen az illető nem közszereplő és mára elhunyt, amit szeretnénk tiszteletben tartani, azonban a tegnapi hírek alapján ezt sem kerülhetjük meg. Orbán Viktor miniszterelnök úr néhai apósa, Lévai István „Lenkei” fedőnéven az állambiztonság ügynöke volt a napvilágra került 6-os karton alapján, méghozzá - hogy is mondjam - a kartonok azt mutatják, hogy elég jó munkát végzett az '56-os forradalom időszakában és azt megelőzően. Ez is felveti - hogy is mondjam - az önök tetteinek az előzményeit, hogy vajon miért, miért és miért tesznek mindent úgy, ahogy. Miért van az, hogy kommunikációs szinten önök antikommunistábbak az antikommunistánál, de tettekben soha semmilyen érdemi lépésre nem hajlandók? Most pedig - és most érkezünk el a tegnapi naphoz - Orbán Viktor miniszterelnök úr egykori szobatársa, jó barátja, üzlettársa, bizalmi embere, Simicska Lajos nem kevesebbet állít - és ha egy korábbi bizalmi ember ilyet állít, úgy gondolom, egy miniszterelnök esetében mindenképpen komolyan kell venni -, mint hogy Orbán Viktor egész egyszerűen igent mondott a III/IV-es főcsoport akkori kérésére és állítólag nemet a későbbi III/III-as főcsoport kérésére.

Ez nagyon sok mindent felvet. Ha megnézzük a nagy rendszerváltó elitet, adott nekünk egy pufajkás miniszterelnököt, adott nekünk egy D-209-es miniszterelnököt, adott nekünk számos KISZ KB-s miniszterelnököt, és most itt van ez a kérdés, amit jó lenne, ha egyszer s mindenkorra tisztáznánk. A Jobbik nem kéri, most már egész egyszerűen követeli - és nem tudok rá jobb szót -, hogy tegyünk már pontot arra a bizonyos rendszerváltásra! A Nemzetbiztonsági bizottságnak soron kívül, minden érintettet bevonva ki kell vizsgálnia ezt az ügyet: van-e nemzetbiztonsági kockázat, és kinek milyen szerepe van vagy lehet ebben a kérdéskörben? Erre kérem önöket, és ha nincs takargatnivaló, akkor nem fogják ezt gátolni. Ugyanígy, nem gátolják, sőt támogatni fogják azt a határozati javaslatunkat, amely arra irányul, hogy a magyar kormány kérje ki Moszkvától az összes állambiztonsági dokumentumot, amit annak idején elhurcoltak, és tegyék mindezt úgy, hogy hozzák is nyilvánosságra. Ha ennek ellentmondanak és ezt nem támogatják, ez megint azt bizonyítja, hogy valami - finoman fogalmazok - nagyon nem stimmel.

Egy ilyen külpolitikai környezetben, állapotban, amikor orosz-ukrán konfliktus van, amikor az ISIS ellen Kurdisztánba önök katonákat akarnak küldeni, amikor gigaberuházásokat hoznak tető alá 30 évre titkosítva, akkor - azt gondolom - nagyon nem mindegy, hogy a magyar miniszterelnök van-e bárki által olyan helyzetben, hogy adott esetben zsarolható. Nagyon kérem, engedjék, hogy ezt az ügyet tisztázzák, sőt álljanak az élére.

Ha Orbán Viktor miniszterelnök úr nem tud minden kérdésre megnyugtató, hiteles válaszokat adni, akkor mondjuk ki: le kell mondania! Ha pedig nem mond le önmagától, akkor velünk együtt önöknek is le kell mondatnia. Köszönöm szépen *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen A kormány nevében megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mérhetetlenül lesújt jobbikos képviselőtársam felszólalása *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Azt elhiszem!)* a Magyar Országgyűlésben. Egy elhunyt, nem közszereplő személyét idehozni, ilyen helyzetbe kényszeríteni rokonait, leszármazottait, méltatlan dolog. *(Novák Előd közbeszól. - Az elnök csenget.)* Ez az első állításom. *(Pócs János: Aljasság!)* Egy kifejezetten aljas dolognak tartom.

A második: igen meglepő számomra, hogy a képviselő úr a tegnapi sajtóból idéz egy interjút. Az interjút adó személy esetében önöktől az elmúlt években soha nem hallottunk mást, mint hogy ez az ember hiteltelen, nem szavahihető. Most érdekes módon... *(Zaj, közbeszólások.)* Érdekes módon, önök azt, amit ő elmond, amit ráadásul nem is állít, hanem vélelmez *(Lukács Zoltán: Nem az a baj vele, hogy hiteltelen, hanem hogy lop!)*, kész tényként kezelik. De a legdurvább az, tisztelt képviselő úr, hogy ön a mai felszólalásával újfent bebizonyította azt, hogy egy platformon van Vadai Ágnessel *(Moraj az ellenzék padsoraiból.)*, hiszen Vadai Ágnes 2012-ben ugyanezt a kérdést már megfogalmazta. *(Közbekiáltás a Jobbik padsoraiból: Fűzfapoén! - Zaj.)* Ugyanezt a kérdést megfogalmazta *(Novák Előd: Kérdés volt vagy állítás? - Az elnök csenget.)*, és 2012. április 5-én a miniszterelnök úr írásban válaszolt Vadai Ágnesnek. *(Dr. Schiffer András: De Vadai is csak kérdezi!)* Mind a mai napig megtalálható a válasz és az összes, a kérdésre vonatkozó... *(Novák Előd: Nem az összes!)* Az összes... *(Novák Előd: Nem az összes!)* Az összes, a kérdésre vonatkozó, a Történelmi Hivatal által kiadott dokumentum mindösszesen 22 oldalnyi terjedelemben a miniszterelnök.hu-n letölthető. *(Mirkóczki Ádám közbeszól.)*

Idézek ebből a levélből, tisztelt képviselőtársaim. A miniszterelnök úr azt írja Vadai Ágnesnek *(Gyöngyösi Márton: Lassan olvasd!)*: „Sorkatonai szolgálatom első időszaka alatt megpróbálták beszervezni, de ezt visszautasítottam, így a kísérlet, amint az a mellékletből kiderül, sikertelenül végződött. Később folyamatos megfigyelés alatt tartottak engem, a feleségemet és ellenzéki társaimat. Az állampárt titkos nyomozásainak célszemélyei *(Szilágyi György: Volt-e beszervezés? Arról beszélj!)* voltunk mindannyian.”

(11.10)

A levél végén - most kihagytam jó pár bekezdést - azt írja Magyarország miniszterelnöke: „Magyarországon jó ideje mindenki megismerheti a rá vonatkozó dokumentumokat *(Dr. Schiffer András: Nahát!)*, mindenkinek személyes felelőssége tehát, hogy miként számol el a maga szerepével, tetteivel. Igen, támogatom, hogy mindenki megismerhessen és nyilvánosságra hozhasson minden rá vonatkozó adatot. Eközben azonban a diktatúra ártatlan áldozatait meg kell védenünk attól, hogy újra áldozatokká váljanak. A hallgatások, megfigyelések dokumentációi ugyanis nemcsak politikai információkat tartalmazhatnak a megfigyelt emberekről, hanem például magánéletük momentumait, érzelmi kapcsolatokat, betegségeket, családi problémákat, amelyeket az érintettek nem akarnak mások tudomására hozni. Ehhez joguk van, mivel szabad emberek, amit tiszteletben kell tartanunk.” *(Dr. Schiffer András: Ezt senki nem is vitatta!)* Idézet vége.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön ma azt bizonyította Magyarország miniszterelnökével szemben tett durva támadásával, hogy méltatlan az országgyűlési képviselőségre. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Válaszolj a kérdésre, te! - Közbeszólások a kormánypartok és a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra következik Lukács Zoltán képviselő úr, a Magyar Szocialista Párt képviselője: „Buda-Cash: öt éve itt minden zsebben a Fidesz keze van” címmel. Megadom a szót Lukács képviselő úrnak.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amióta kirobbant a DRB fideszes bankbotránya, azóta próbálja a Fidesz a felelősséget elhárítani és másra kenni. Nagyon-nagyon komoly keresést folytatnak, hogy találjanak a fideszes tolvajok között valakit, aki nem fideszes, de ez mind a mai napig nem sikerül nekik, pedig nagyon-nagyon megpróbálják.

Nem is nagyon lehet ezt bizonyítani, mivel természetesen annál a banknál történtek legfőképpen ezek a lopások, amit másfél éve alapítottak, mégpedig a Fidesz bábáskodásával, másfél éve alakultak, aztán kiloptak belőlük százmilliárd forintot, és másfél év alatt tönkre is mentek. Elég nehéz lenne bebizonyítani azt, hogy egy bankból, ami másfél éve alakult, nyolc évvel ezelőtt lopták ki a pénzt, hölgyeim és uraim, ez eléggé érdekes lenne, ha önök ezt be tudnák bizonyítani.

De nézzük meg, hogy hogyan is történt! Önök elhatározták egy törvényben, hogy az addig egyébként jól működő takarékszövetkezeteket államosítják, de ugyanebbe a törvénybe tettek egy kiskaput, hogy ha valaki a törvény hatálybalépéséig bankká

alakul, akkor azt nem államosítják. Ezt egyetlen takarékszövetkezet tudta megtenni, aztán amikor az elnök visszaküldte ide a parlamentnek a törvényt, abban az egy hétben érdekes módon a DRB-ek papírjait befogadták, mégpedig úgy fogadták be, hogy gyakorlatilag semminek nem feleltek meg, mert mindjárt 60 napos hiánypótlást is adtak nekik, úgy-hogy gyakorlatilag az alatt a 60 nap alatt pótolták az összes addig egyébként nem is létező papírjukat, tehát be se lehetett volna fogadni az igényüket. Azután egy hét alatt befogadják őket, 60 nap letelik, októberben a PSZÁF-tól elveszik az ellenőrzési jogokat, és beolvasztják a Magyar Nemzeti Bankba, majd december 9-én a Magyar Nemzeti Bank - élén Matolcsy úrral - megadja az engedélyt ezeknek a bankoknak, majd a következő másfél évben ellopják belőlük a pénzt, és ezek a bankok tönkremennek.

Önök arról is beszélnek, hogy az volt a baj, hogy csak ötvenként lehetett ellenőrizni a brókercégeket, ami egyébként nem igaz - nemcsak ötvenként lehetett ellenőrizni, hanem ötvenként kellett ellenőrizni a brókercégeket; senki nem mondta azt, hogy nem lehet annál korábbi időpontban ellenőrizni őket. Azért is nevetséges, hogy erre hivatkoznak, mert ez az ötvenkénti ellenőrzési kötelezettség egy módosító javaslattal került bele az akkori törvénybe, amit egyébként a Fidesz-frakció megszavazott, tehát önök megszavazták ezt az ötvenkénti ellenőrzést, és utána ugyanezt a törvényt, amiben ez benne van, ezt a 2007-es törvényt önök módosították 2010 után, aztán módosították 2013-ban, de ezt az öt éves periódust ugyanúgy benne hagyták. Tehát el kellene dönteni, hogy tetszik ez önöknek vagy nem tetszik, mert amikor lehetőségük volt rá, akkor nem változtatták meg ezt a törvényt.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Aztán azt is mondják, hogy nem volt ellenőrzés. 2010. szeptember 17-én az önök miniszterelnöke által kinevezett PSZÁF-elnök, Szász úr írta alá azt az ellenőrzést, amelyben 16 súlyos szabálytalanságot találtak a Buda-Cashnál, és azt is előírták nekik, hogy negyedévente jelentést küldjenek, és folyamatos belső ellenőrzést tartsanak, aztán utána megszűnnek a hírek, és nem tudjuk, hogy volt-e utóellenőrzés, bárki számon kérte-e ezt ezen a cégen. Ez megint az önök felelősségét veti fel.

Utána rohangálnak összevissza, emberek neveit keverik össze. Egy egész ország kacagott Varga miniszter úron meg Rogán Antal frakcióvezető úron, amikor összekeverték két Gyarmati Jánost. Kiálltak egy sajtótájékoztatóra, aztán öt perc alatt kiderült, hogy az a Gyarmati János nem az a Gyarmati János. Tegnap azt mondta az önök Fidesz-televíziója, hogy Antali Károly elmondta, hogy voltak régen is szabálytalanságok; a mai bizottsági ülésen Antali Károly

elmondta, hogy az önök Fidesz-televíziója kiforgatta az ő szavait, nem mondott ilyet, hogy voltak szabálytalanságok, sőt azt is elmondta a bizottságban, hogy szerinte koncepció eljárás zajlik.

Önök meghívják mindenkit, rángatnak mindenkit összevissza, teljes pánikban vannak, hogy valahogy másra kenjék a felelősséget, 8 meg 10 meg 15 éves ügyekkel jönnek elő, amikor, még egyszer mondom, a pénzt az előző másfél évben lopták ki azokból a bankokból, amelyeket maguk alapítottak. Másfél évvel ezelőtt alapított bankból nem lehet nyolc évvel ezelőtt kilopni a pénzt. Rángathatnak maguk akárkit akárhova, tarthatnak mindenféle bizottsági üléseket, egyértelmű az önök felelőssége.

Most már csak arról van szó, hogy hagyják abba ezt a másra kenést, hagyják abba ezt a színjátékot, inkább koncentráljanak arra, hogy az emberek, a vállalkozók, az önkormányzatok, a civil szervezetek százszázalékos kártérítést kapjanak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ezen kellene dolgozniuk, nem azon, hogy a saját felelősségüket elkenjék. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! *(Folyamatos zaj.)*

ELNÖK: *(Csenget.)* Államtitkár úr, egy kis...

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Ez a kissé szájalmasnak tűnő magyarázkodása a Szocialista Pártnak elég gyengére sikerült.

Az első tétel, amit meg kell cáfolni, és talán ille- ne utánanézni a dolgoknak, az, hogy nem a bankból tűntek el a pénzek *(Lukács Zoltán: Honnan tűntek el?)*, önnek ez az alapállítása, hanem a Buda-Cash pénzügyi vállalkozástól. A bank tulajdonát képező értékpapírok, amelyek megőrzésre kerültek átadásra *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*, a bank tulajdonát képezték *(Lukács Zoltán: Ilyen is volt!)*, és a banknak a működését szavatolták, ezek az értékpapírok, ezek a pénzek a Buda-Cash Brókerházból tűntek el. *(Lukács Zoltán: Akkor miért a banknál állnak sorba az emberek?)* Tehát önnek az alapállítása sem igaz. De nézzük sorban a tényeket!

Ami a törvényi szabályozást és az ellenőrzést illeti: a Fidesz kormányzása idején, amikor önök átvették a kormányzást, két évente kellett ezeket a pénzügyi befektetőket, vállalkozásokat ellenőrizni, egészen 2005-ig. 2005-ben önök meg gondolták, és olyan törvényt alkottak, hogy nem volt előírás, hogy mikor kell ezeket a pénzügyi befektetéseket ellen-

örizni. (Lukács Zoltán közbeszól.) Ha úgy volt kedve a szervezetnek, akkor ellenőrizte, ha nem volt hozzá éppen hangulata, akkor nem ellenőrizte, tehát szubjektív alapon ellenőrizték ebben az időszakban, a szocialisták időszaka alatt ezeket a vállalkozásokat; egészen addig, amíg csődbe nem ment az ország, és önöknek az IMF-hez kellett fordulni (Dr. Schiffer András: Csődbe ment az ország?), és az IMF a segítségért cserébe előírta az akkori kormánynak, az önök szocialista kormányának, hogy szabályozzák, mert ez a világon egyedülálló, hogy egyszerűen nincs időbeli szabályozása annak, hogy ezeket a vállalkozásokat, amelyek emberek pénzét kezelik, mikor kell ellenőrizni.

Nagy nehezen 2009-ben elfogadtak egy ilyen törvényt, amely törvényt egyébként a Fidesz nem szavazott meg, tehát ön ezt rosszul nézte... (Lukács Zoltán: A módosítót megszavazta!) Magát a törvényt a Fidesz nem szavazta meg. (Lukács Zoltán: A módosítót viszont igen!)

(11.20)

Na de van még itt egy másik probléma is. Egy 2009-ben elfogadott törvéynél hogy, hogy nem, sürgős lett a Buda-Cashnél az ellenőrzés elvégzése. A 2010. áprilisi választások ismeretében a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete hogy, hogy nem, ellenőrzést rendelt el a Buda-Cashnél. Ez a helyszíni ellenőrzés nagyon rövidre sikeredett, mindössze két hétig tartott (Harangozó Gábor István: Nem igaz! Csak az igazat!), és megállapított ugyan hiányosságokat, de a legalapvetőbb hiányosságot, hogy nem működhet tovább ez a pénzügyi vállalkozás, nem állapította meg (Zaj az MSZP soraiban. - Harangozó Gábor István: Mikor nem állapította meg?), hanem lényegében újabb öt évet adott ennek a vállalkozásnak; persze abban reménykedve, hogy a következő pénzügyi ellenőrzés - ki volt ez szépen számítva - már a következő választások után lesz, és önök akkor még joggal reménykedtek abban, hogy 2014-ben majd egy új kormány fogja irányítani az országot, és akkor újra önök mondják meg, hogy kik és hogyan, milyen módszerekkel ellenőrizték a Buda-Cash Brókerházat. (Lukács Zoltán: Ezt már megint az az elmebeteg Habony találta ki! Ahogy festi a haját, úgy hülyül. Hagyjátok már ezt a Habonydumát abba! Annyira szar, hogy az borzasztó! - Dr. Répássy Róbert: Ez nem kocsma!)

Ami a valóságot illeti: a Buda-Cash Brókerház negyedévente adatot szolgáltatott, meghamisított adatokat szolgáltatott, ami a sikkasztásukat támasztotta alá. Ezt egészen addig tudták művelni, amíg a Magyar Nemzeti Bank az öt év letelte után, egyébként éppen a négy bank ellenőrzése kapcsán, eljutott a Buda-Cash Brókerházhoz. Hétfőn reggel kezdődött

az ellenőrzés, és hogy, hogy nem, estére már minden kiderült. Minden! Február 23-án hétfőn este már megvolt a feljelentés, a rendőrség a pénzügyi vállalkozáshoz kiment, és lefoglalt minden dokumentumot. (Lukács Zoltán: És öt évig mit csináltak? De mindegy! Hagyjátok már abba! - L. Simon László: Hagyjátok már beszélni!) Tehát nem igaz a Magyar Szocialista Párt állítása.

Egy fontos és lényeges dolog van még: ki kell derülnön, hogy ezt a súlyos bűncselekményt, melynek során az emberek pénzét ellopták, kik tették és milyen módszerekkel tették (Lukács Zoltán: Kik? És kik segítettek nekik?), és hogy mit csináltak a több mint 100 milliárd forinttal. Meg kell hogy legyenek a felelősök, meg is lesznek, és el fogják nyerni végre a méltó büntetésüket (Dr. Harangozó Tamás Attila: Kártalanítsátok az embereket!), azért, amit ezzel a súlyos bűncselekménnyel okoztak az embereknek, meg kell hogy bűnhődjenek. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja részéről: „Magyarország jövőjének legértékesebb záloga a jó családpolitika” címmel.

Öné a szó, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hat nap múlva március 15-ét ünnepli az ország, azt az emléknapot, amely kiteljesítette azt a folyamatot, amelyet megelőzött a reformkor számos országgyűlése. Ezek az országgyűléseken a nemzet nagyjai az ország jövőjéről, a polgári átalakulásról, a szabadságról vitatkoztak méltóképpen. Engem mindig egy kicsit fájdalommal tölt el, amikor a napirend előtti felszólalások és egyéb megszólalások kapcsán nem ezt a felelősséget érzem sokakban, hanem az egymásra mutogatást, a szüklátó körű haszonkeresést.

Én most egy olyan témával jelentkeztem napirend előtti felszólalásra, ami éppen hogy a jövőről szól, a közös ügyeinkről: a családról és a gyermekekről, akiknek a sorsa természetesen egybefügg. Mindannyian tudjuk, hogy Magyarország ezen a téren még nincs igazán jó helyzetben. Az élve született gyermekek száma még nagyon alacsony, az úgynevezett születési, termékenységi ráta 1,34 százalékos, miközben 2,1 százalékra volna szükség ahhoz, hogy szaporodjon a nemzetünk.

Az Alaptörvényünk megad minden lehetőséget a családok támogatására, az L) cikke úgy szól, hogy „Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek

viszony.” Alaptörvényünknek ez a cikkelye teljes összhangban van az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 16. cikkével - amelyet nem idézek - és számos nemzetközi dokumentummal.

Mint mondtam, ennek ellenére a helyzetünk még korántsem jó. 33 év alatt 800 ezer fővel fogyott a népességünk száma, míg 1970-ben közel 152 ezer gyermek született egy évben, 2013-ban már csak 88 689. Viszont elkeseredésre nincs okunk, mert a tendencia megfordult és növekvőben van. A 2013-as adattal szemben 2014-ben már 91 500 gyermek született, ami 3,2 százalékos javulást jelent, és a házasságkötések száma is 4,6 százalékkal nőtt. Ha ez a tendencia így folytatódik, akkor talán éppen a reformkor kezdetén és előtt megfogalmazott nemzet-halál-vízióval nem kell szembenéznünk, hanem gyarapodni, élni és virágozni fog ez az ország.

Szeretném, ha mindannyian tudnánk, látnánk és az ország lakosai is tudnák, mi minden intézkedést tett a kormányunk annak érdekében, hogy a családok gyarapodjanak, hogy a gyermekek száma növekedjék. Én magam tizen-egynéhány ilyen intézkedést írtam össze, mind nem is fogom tudni itt megemlíteni, csak címszavakban sorolnám fel: a családi adókedvezményt, a gyed extrát, a pótszabadságot, a részmunkaidő kötelező igénybevitelét, illetve kiadásának a kötelezettségét, az új babakötvényt, ez az 5., hatodszorra az Erzsébet-programot említhetem, a gyermekétkeztetés ingyenessé tételét mind több gyerek számára, a megnövekedett bölcsődei helyek számát, az óvodaépítést, a kötelező óvodáztatást, az ingyenes tankönyveket, amely most már a gyerekek több mint felére vonatkozik, az otthontermelési programot, az úgynevezett CSOK-programot, a nők 40 éves nyugdíjba vonulását.

Nem volt még olyan kormány, amely ennyi mindent tett a családok és a gyermekek jövőjéért, de a felsoroltak mind anyagi természetű intézkedések. Ezek szükségesek ahhoz, hogy a családok és a gyermekek jóllakjanak. De szükség van ezenkívül komplex munkahely-teremtési programokra, ezek is elindultak, a nők foglalkoztatásának kiszélesítésére és olyan családbarát környezetre, amelyben a család és a gyermek nemcsak a szavakban, hanem a tettekben is értékké válik.

Mint mondtam, hat nap múlva március 15-ét ünnepeljük. Ezen a napon számtalan olyan program van szerte az országban, ahol családok, gyermekek, szülők, nagyszülők együtt szórakoznak. Március 15-én a hazafiság érzése mind fellángol bennünk. De jó, ha ezen a napon is, meg egyébként is emlékezünk a gyimesi pap bácsi szavaira, aki azt mondta, hogy nem az az igazi hazaszeretet megmutatója, hogy nemzetiszínű lobogók lengenek a szélben, hanem ahol pelenkák.

Úgyhogy ezt kívánom a magyar nemzetnek, hogy sok pelenka lobogjon a magyar köteleken. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, itt az aktuálpolitikai viták mellett fontos arról is beszélnünk, s lehetőség szerint minél többször itt a parlamentben, hogy az ország hosszú távú problémái tekintetében mit lépett előre az ország az elmúlt négy és fél évben, hiszen itt közösen kormányzati támogatással, ösztönzéssel nagyon sok téren haladtunk előre.

Egy családbarát adózási rendszert hoztunk létre, egy családalapú és munkaalapú jövőt képzelünk el Magyarországnak, ahol azok az emberek, akik gyermeket vállalnak és mellette dolgoznak, érzik magukat a leginkább kedvezményezettnek, ők érzik azt, hogy amit a parlamentben törvényként a Fidesz-KDNP elfogad, az az ő érdekükben születik. Ennek volt fontos része az a munkahely-teremtési program, amelynek következtében 400 ezerrel többen dolgoznak ma, mint négy és fél évvel ezelőtt *(Dr. Schiffer András: És mennyit keresnek?)*, de ugyanilyen fontos az is, hogy egy átlagos család Magyarországon ma 20 ezer forinttal többől jöhet ki, mint négy és fél évvel ezelőtt, hiszen az állam ennyivel kevesebb pénzt von el adók és járulékok formájában.

(11.30)

A legtöbbit azok nyertek, akiknek a legkisebb a jövedelmük, hiszen számukra a járulékokból is leírhatók ezek a kedvezmények, nemcsak az adót nem kell befizessék, a járulékokat sem kell befizessék. De nyilván valaki minél több gyermeket vállal, annál kevesebb pénzt vesz el tőle a kormányzat, tehát annál több marad nála, hogy önmaga gazdálkodjon a saját családi kasszájából.

Ennek megvannak az eredményei is, nemcsak abban, hogy mekkora összeg maradt a családoknál hónapról hónapra és összességében is, hiszen már 700-800 milliárd forint az az összeg, amit a Fidesz-KDNP a családok zsebében hagyott, és a családok maguk költhették el, nem pedig az állam költötte el, hanem emellett már a különböző népesedési számokban, arányszámokban is látható. A négy évvel ezelőttihez képest 5500-zal több gyermek születik. Ez 14 százalékos javulás. Az 5500 gyermek nagyon fontos rész abból, amit ön is említett, hogy egy kisváros lakossága tűnt el Magyarországon évről évre. Most már ilyen mértékben, érezhető mértékben, nem a statisztikai hibaszázalékokon belül, hanem már tendenciózusan látható, hogy javultak Magyarország népesedési számai, legalábbis csökkent a csökkenés üteme.

Azért fontos ez, hiszen egy családok védelméről szóló sarkalatos törvényünk is van, amelyik hosszú távon ad garanciákat arra, hogy ez a családtámogatási rendszer főbb elemeiben ugyanígy is marad. A 2011-es mélyponthoz képest végre sikerült érdemben elmozdulnunk, ahogy mondtam önöknek, ez most már 860 milliárd forintos összesített többlettámogatást jelent a családoknál. Ez 740 ezer forint négy év alatt egy-egy család esetében, amennyivel többől gazdálkodhatnak, mint a korábbi időszakban. A 2010-es 1,26-os termékenységi ráta 2014-re, a legutóbbi negyedévre 1,41-re emelkedett. Ezt hasonlítjuk össze pár számmal! A válság előtt 1,35 volt, ezt már fölülmúlja a mostani 1,41, úgyhogy a Bokros-csomag előtti időszakra érkeztünk vissza a termékenységi rátában.

Ez a családok jövőbe vetett bizalma, és a gyermekvállalásban ez is megnyilvánul. Nyilván sok nehézség érte a családokat, akár a Medgyessy-, akár a Gyurcsány-kormány alatt, akár a Bokros-csomag idején, de úgy látom, valamit ebből a bizalomból sikerült a Fidesz-KDNP-nek négy év alatt visszaszerelni. Ha pedig az élve születések számát tekintjük, akkor itt is egy 30 éves rekordról beszélhetünk, 1985-ben volt ilyen sok élve születés, mint most. Azt hiszem, ez is közös sikerünk.

A nagyon sokféle kedvezmény közül kiemelhetjük például a babakötvényt és a Start-számlákat, ezek száma a bevezetésük óta eltelt években megkétszereződött. Most már 70 ezer gyermeknek van babakötvénye, ez átlagosan legalább 160 ezer forintos állományt jelent. Ez sok szempontból segíti majd a fiatalok elindulását. Megnézhetjük a szocpolkedvezményt, amit szintén a szocialista nyolc év alatt törölték el. Ezt ez a kormány korábban korlátozott mértékben, de bevezette, 800 ezer és 3 millió 250 ezer forint közötti volt az az összeg, amit a fiatal családok, amikor gyermeket vállaltak, támogatásként új lakás építéséhez vagy új lakás vásárlásához vehettek igénybe.

És itt jön egy óriási kiterjesztése ennek idén július 1-jétől, a CSOK, a családok otthonteremtési kedvezménye, amely már az egygyermekeseknek is és a használt lakást vásárlóknak is lehetőséget nyújt; 700 ezer forinttól több mint 1 millió 100 ezer forintig terjed az a támogatási összeg, amit igénybe vehetnek a családok. Az idei évi költségvetésbe a kormánypártok támogató szavazatával 9,5 milliárd forint került be arra, hogy immáron, ha már megszületnek a gyerekek, 5500-zal többen, mint négy és fél évvel ezelőtt, legyen is egy gyerekszoba, ahová ezeket a gyermekeket vinni lehet.

Megemlíthetjük még a gyermekgondozási díj maximumának emelését, ez is 102 ezerről 147 ezer forintra emelkedett, és bízom benne, hogy még más-kor sorolhatom tovább ezt a sort. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportja részéről: „Egyenlő munkáért egyenlő bért a nőknek!” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter urak! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Én most a dolgozói szegénység csökkentéséért fogok szót emelni, kiemelten a nők érdekében, béremelést fogok követelni ismételtén ebben az országban. Nyilván nincs könnyű dolguk, hiszen ha egy országban intézményesített korrupció zajlik, akkor nincs pénz a bérekre, nincs pénz a dolgozó emberekre. Nincs pénz a családokra - persze nem a Garanciá családokra gondolok, meg a Mészáros családra, hanem a dolgozó magyar családokra -, és nincs pénz a nőkkel kapcsolatos kormányzati feladatok ellátására.

Ha egy országban az intézményesített korrupció működik, akkor az az ország zsarolhatóvá válik, prédájává válik nagyhatalmaknak vagy bárkinek, aki ezt a kicsi, kitett országot megpróbálja befolyásolni. Így nem lehet Magyarországot építeni, így nem lehet egy erős Magyarországot építeni.

Tisztelt Kormánypártok! Önök egyre több magyarázattal tartoznak a dolgozó magyar embereknek. Ott van a NAV-vizsgálóbizottság, ideje lenne elkezdeni működni. Ott van a MET-vizsgálóbizottság. Tudni szeretnénk, hová tűnik az adófizetők pénze. És tegnap volt szerencsém élőben hallani az önök régi harcostársát, Simicska Lajost, aki újabb vádakot hozott fel személyesen Orbán Viktor ellen. Ebből a helyzetből önök egy módon tudnak kikászálódni: ha megszavazzák az LMP által vagy hatszor szorgalmazott ügynöktörvényt, tisztáznák magukat és mindenki mást egyszer s mindenkorra. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól.)*

Tisztelt Kormánypártok! Amilyen körülményeket önök itt teremtettek az elmúlt években, és tisztelt Országgyűlés, amilyen körülmények létrejöttek ebben az országban az elmúlt 25 évben, ott már minden történt. Látjuk, ahogy a Fidesz harcolt már szinte mindenkivel. Harcolt a szabadságért, az EU-val, a rezsiért. Önök egyvalakiért nem harcoltak meg: a dolgozó magyar emberért és a dolgozó magyar emberek béreiért. Az egyszerű többségről beszélek, az egyszerű emberekről, a csendes többségről, akik ezt az országot a hátukon viszik. És kiemelten szólok itt a nőkről, akik külön kiemelten bérhátrányban vannak még a férfakkal szemben is.

Direkt megnéztem, tisztelt Rétvári államtitkár úr, hogy tegnap milyen közleményt adott ki az EMMI, az Emberi Erőforrások Minisztériuma, mit gondolt a nőknek üzeni a nemzetközi nőnapon. Egyvalami világosan látszik: önöknek annyit érünk, ahány gyermeket szülünk, és az is látszik, hogy úgy

félnek a nemi egyenjogúságtól, mint ördög a szenteltvíztől. Önök egész egyszerűen álszent módon elfordítják a tekintetüket arról a problémáról, hogy egy olyan országban élünk, ahol a nők jóval kevesebb pénzt keresnek, mint a férfiak, holott sokkal többet tanulunk, jobbak is az eredményeink, és amikor a munkaerőpiacon elkezdünk tevékenykedni, kifejezetten, amikor elkezdünk gyermeket szülni, végérvényesen hátrányba kerülünk.

A XXI. században ennek nem kellene így lennie. Az LMP kiáll azért, hogy a nők bérét növeljük, és azért, hogy a nők védeltségét a munkaerőpiacon fokozni tudjuk. Látnunk kell, a dolgozói szegénység a nőket még jobban érinti ebben az országban. Botrány, hogy a női bruttó átlagbér 21 százalékkal kevesebb, mint a férfiaké, és az a legszörnyűbb tény, hogy ez a hátrány a nyugdíjban is megmarad. A magyar nők 13 százalékkal alacsonyabb nyugdíjra számíthatnak.

A helyzet rossz, és az Orbán-kormány elmúlt öt éve alatt még súlyosabbá vált. Emlékszem rá, amikor Varga Mihály miniszter úr miniszterjelölt úr volt még, bejött a bizottsági meghallgatásra, és megkérdeztem tőle, hogy mint miniszter mit fog tenni azért, hogy a bérszakadék csökkenjen. Varga Mihály azt válaszolta, hogy ez a piacgazdaság velejárója.

Tisztelt Uraim és Hölgyeim! Ez egy elfogadhatatlan gondolkodás. Önök, egy felelős magyar kormány így nem vélekedhet! A bérkülönbségek egyik oka pontosan az, hogy önök az Alaptörvényből is kivették az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvét. Ez szegény. A másik az, hogy a nők olyan munkákba szorulnak, ahol a legalapvetőbb bérköveteléseket sem teljesítették önök az elmúlt években. Nézzenek körül, hogy mi a helyzet az ápolókkal! Nézzenek körül, hogy mi a helyzet a szociális dolgozókkal! Vagy mi történik a gyermekvédelemben dolgozókkal! Méltatlanul kevés pénzt keresnek, és önök nem emelik a béreket. Hogy képzelik ezt?

Az LMP elsőként itt emelte a bért, mert világosan látjuk, hogy ezekben a szakmákban a jövőnkért dolgoznak, a gyerekekkel dolgoznak. Az ápolók béréről beszélek. Hogy tűrhetik ezt önök, tisztelt államtitkár úr?

Nagy félreértés a részmunka is. A részmunka a nők egy részének tud megoldást biztosítani, de rengeteg nőnek út a szegénységbe. Rugalmas munkavégzésre van szükség.

Azt a szegényt pedig mossák le magukról egyszerűen s mindenkorra, amit önök megcsináltak, hogy a háromévesnél fiatalabb szülők (Sic!) kirúghatóvá váltak a munkahelyekről, ezt a Fidesz-KDNP intézte így. Nyomatékkal kérem önöket, hogy ezt a helyzetet változtassák meg, fogadják el az LMP ez irányú törvényjavaslatát, és végre járjon megint védeltség a kisgyermekes szülőknek ebben az országban. A mai napon országgyűlési határozati javaslatot nyújtunk be azért, hogy önöknek összeszedetten ott legyen az

„egyenlő bért” program, ami gyakorlatilag, ha önök ezt végrehajtják, azt fogja eredményezni, hogy ez a méltatlan helyzet ebben az országban változni fog.

Értem én, hogy nincs könnyű helyzetük, intézményesített korrupció van az országban, önök létrehozták, sorra nyújtják be a számlát önöknek a régi haverjaik. De egyet kérek önöktől: azokról az emberekről ne feledkezzenek meg, akikért itt az Országgyűlésben a munkánkat végezzük! Köszönöm. (Szórványos taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót a kormány nevében Czomba Sándor államtitkár úrnak.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is engedje meg, hogy a magyar kormány nevében a nőnap alkalmából tisztelettel és elismeréssel köszöntsem a hölgyeket. Ugye, remélhetőleg a 24 órába még belefér, a szándék teljesen egyértelmű a kormány részéről. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)

(11.40)

Amit kedves képviselőtársam említett, szeretném fölívni a figyelmet, először egy személyes tapasztalattal szeretném gazdagítani önt. A foglalkoztatáspolitikai Magyarországon az egyik legfontosabb, legfajtsúlyosabb kérdés. Azon az államtitkárságon, amelyen én dolgozom, közel 70 százalék a hölgyek aránya. Ez azt jelenti, hogy a magyar foglalkoztatáspolitikai sikerének egy jelentős része a hölgyeknek köszönhető (Közbeszólás az LMP soraiból: És mi van az Országgyűlésben, a kormányban?), hiszen a hölgyek azok, akik ebből a szempontból a legtöbbet tudnak hozzáadott értéként hozzátenni ahhoz a munkához, amelyet a magyar kormány mind a foglalkoztatáspolitikában, mind a munkanélküliség elleni küzdelemben tett.

Ami a konkrétumokat illeti, engedje meg, képviselő asszony, hogy néhány dolgot megemlítsék önnek. Magyarországon csúcson van a női foglalkoztatás. (Zaj, közbekiáltások az MSZP soraiból: Jaj!) 1,9 millió hölgy dolgozik ma Magyarországon, erre hét éve nem volt példa, és gyakorlatilag, ha a foglalkoztatási rátát, a 15-64 év közötti rátát figyeljük, akkor ez azt jelenti, hogy több mint két évtizedes csúcson van a női foglalkoztatás mértéke. Az Európai Unió 28 tagállama közül Magyarországon nőtt a leggyorsabb ütemben a női foglalkoztatás: egy év alatt 3,4 százalékponttal. A fiatal nők munkanélkülisége, a 15-24 éves korosztály munkanélkülisége az elmúlt időszakban, ha csak egy évet vizsgálunk, 24 százalékról 17

százalékra csökkent. Ezek mind olyan fontos elemek, én azt gondolom, amelyeket érdemes szem előtt tartanunk akkor, amikor a nők helyzetéről beszélünk.

Őn említette a rugalmas foglalkoztatási formát. A munka törvénykönyve kapcsán mi már ezt a vitát megvívtuk. Nemcsak mi, hanem a magyar parlament, hogy vajon az-e a jó, ha a gyerek hároméves koráig abszolút mértékben - idézőjelben mondom - „beragasztom” a munkahelyére a hölgyeket, és ez azt jelenti, hogy nem lehet, semmilyen mértékben nem lehet elbocsátani; vagy az a fontos és az szükséges-e, hogy egyébként itt is rugalmas feltételekkel védjük a munkavállalókat, védjük a fiatal, gyerekes munkavállalókat, de a mostani munkatörvénykönyv a korábbihoz képest valóban nem abszolút szabályt rögzít.

Kedves Képviselő Asszony! Nézze meg a korábbi munkatörvénykönyv tapasztalatait és a mostanit! Vajon a munkáltató hogyan gondolkodik? A munkáltató úgy gondolkodik-e, hogy ha abszolút védelem van, akkor gyakorlatilag nem fogom fölvenni azt a munkavállalómat, aki egyébként abszolút védettséget igényel, és ez a statisztikákból teljesen egyértelműen és világosan kiderül. Ezzel csak azt szeretném jelezni, hogy a mostani munkatörvénykönyv kellő védettséget ad, és olyan védettséget ad, amely egyébként a foglalkoztatásba való belépés feltételeit is segíti.

Ami pedig a béreket illeti, tisztelt képviselő asszony, arra szeretném fölhívni a figyelmet: az kétségtelen tény, hogy a nők bérezése nemcsak Magyarországon, hanem általában az Unióban, de még szélesebb keresztmetszetbe is mehetnének, sajnos alacsonyabb azonos munkakörben, mint a férfiaké. Ez kétségtelen tény. Arra szeretném fölhívni a figyelmet, hogy ez nem magyar specialitás. Hiszen ha megnézzük, az Unió 28 tagállamában a keresetek tekintetében nagyjából 16 százalékkal elmarad a férfiakétól a nőké, míg Magyarország tekintetében - attól függ, hogy melyik évet vizsgáljuk - ez olyan 18 százalékos környékén van. Tehát van eltérés, de nem olyan mértékű, amelyet ön most vizionált, de hadd mondjak egy példát: Németországban 21,6 százalékos eltérés mutatkozik a bérekben a nemek szerint jelen pillanatban.

Azt gondolom - és sorolhatnám itt folyamatosan azokat az intézkedéseket, amelyeket az elmúlt időszakban, 2010-14 között a magyar kormány megtett -, ezek az intézkedések mind a családpolitikában, mind a demográfiában, mind a foglalkoztatás terén jelen vannak, és nemcsak jelen vannak, hanem jótékony hatásukat kifejtik. Abban önnek igaza van, ez kétségtelen tény, hogy sok még az elmaradásunk a nőkkel szemben, ezért nekünk is itt a parlamentben és egyébként is minden eszközt meg kell ragadnunk, hogy a következő időszakban még jobb demográfiai adatokkal és még jobb foglalkoztatási adatokkal tudjunk rendelkezni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz képviselőcsoportjából: „Az újabb szocialista brókerbotrányról” címmel.

Öné a szó, frakcióvezető úr.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ma sokakat érdekel az országban, hogy vajon mi lehetett a lényege a második szocialista brókerbotránynak. *(Zaj, felzúdulás az MSZP soraiban.)* Azt gondolom, hogy ezt egyetlen egyszerű mondatban nagyon szépen és világosan meg lehet fogalmazni, tisztelt képviselőtársaim. A szocialistákhoz kötődő brókercégeknek a brókerei és tulajdonosai először ellopták a bróker cég ügyfeleinek a pénzét *(Zaj, közbekiáltások az MSZP soraiból: Meg a magánnyugdíjpénztárakét, ugye?)*, majd azt követően, tisztelt képviselőtársaim, amikor lehetőségük nyílt rá, akkor eltüntették a takarékszövetkezetekben, a kis bankokban meglévő, keményen dolgozó kisemberek betétjeinek egy jelentős részét is. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Nagy bajban vagytok.)* Ez a második szocialista brókerbotrány lényege, tisztelt képviselőtársaim.

És tegyük hozzá, hogy természetesen onnan is jól látszik, hogy ez a cég az önök nagy kedvence volt, elvégre egyedül önök bíztak meg a cég felügyelőbizottsági tagjaiban, vezetőiben, mert a Bajnai-kormány csinált belőlük kormányzati tisztviselőt. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jézusom!)* És a Fidesz-kormány rúgta ki ezeket a kormányzati tisztviselőket. És onnan is látszik, hogy önök szerették a bróker cégeket, hogy az első szocialista brókerbotrányból, a Kulcsár-ügyből nem azt a következtetést vonták le, hogy szigorítani kell az ellenőrzést, hanem azt a következtetést vonták le, hogy lazítani kell az ellenőrzést.

De ezeket a tényeket már mind ismerjük, tisztelt képviselőtársaim, ezért egy kicsit nézzük meg, hogy valójában kik is azok az emberek, akik a Buda-Cashnek különféle vezetői, tisztségviselői voltak *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Név szerint!)*, mert szerintem érdemes egy kicsit beszélni erről, tisztelt képviselőtársaim. Nézzük talán Tölgyesi Péter urat, aki most is az igazgatóság tagja, és valószínűleg majd fognak vele beszélgetni az illetékes hatóságok. Tisztelt Képviselőtársaim! Vajon melyik cég lehetett az, amelyik az ő aktív közreműködésével, ahol többségi tulajdonos volt, egyébként komoly támogatásokat kapott, egy Megmentő Kht., vajon melyik kormány idején, érdekes módon? 2008-2009-ben, a Bajnai-kormány idején milliárdos támogatásokat kapott. És vajon ki adta ehhez a megfelelő háttérrel, ki biztosí-

totta a felelős hátszervezetet ennek a cégnek a működéséhez? A XIII. kerületi, szocialisták által vezetett önkormányzat, tisztelt képviselőtársaim.

Vagy nézzünk egy másik jóembert, Tóth János urat, aki szintén a Buda-Cashnek jelenleg is felügyelőbizottsági tagja! Vajon, tisztelt képviselőtársaim, milyen cégben működött ő nagyon aktívan, alapvetően az önök 2009-es kormányzásáig bezárólag felügyelőbizottsági elnökként? Annál a Tesco Tanácsadó Kft.-nél, amelynek pártállami háttere még a Tesco Külkereskedelmi Zrt. idejéből, sőt titkosszolgálati háttere is elég jól ismert, és amelynek korábban az a Forrás Rt. volt a cégtulajdonosa, amit szerintem önök szintén nagyon jól ismernek, tisztelt képviselőtársaim. Önök voltak azok, akik ezt utána továbbadták egyébként Leisztinger Tamásnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mit gondolnak, vajon ki volt az, aki egyszer 250 millió forintos tőkeemelés is végrehajtott a Buda-Cash Zrt.-ben? (Zaj.) Hát nem az az Elek úr, aki az ATV kisebbségi tulajdonosa volt? Tisztelt Képviselőtársaim! Talán önök jól ismerik őt, már csak onnan is, hogy Kovács László rendszeresen szeretett vele együtt mutatkozni, sőt még kitüntetések is átadtak neki.

Fodros István úr szintén jelentős szereplője a szóban forgó Buda-Cashnek, igazgatósági tagja. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök nemcsak a Demokratikus Ifjúsági Világszövetségből vagy a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalából ismerhetik jól, de önök 2009-ben még komoly kitüntetést adtak át Fodros István úrnak, a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetést adták át neki, minden bizonnyal a Buda-Cashben is végzett kiváló munkájának és üzleti tevékenységének az elismeréseként.

Vagy, tisztelt képviselőtársaim, tegyük fel azt a kérdést, hogy igen, Gyarmati úr - az a Gyarmati úr - vajon milyen olyan cégekben volt szintén felügyelőbizottsági tag, ahol érdekes módon öönhöz nagyon is kötődő emberek feltűnnek, például Lauer úr, Lauer István úr, aki egy olyan cégnek, a Hungária Közraktározási Zrt.-nek a vezérigazgatója, amelyben Gyarmati úr is föltűnik; és az a Lauer úr egyébként az önök színeiben nem is olyan régen Szegeden a baloldali kötődésű önkormányzat önkormányzati képviselője lett. És még sorolhatnám, tisztelt képviselőtársaim.

Az a probléma, hogy ezekből nyilvánvalóan látszik, hogy önök nemcsak hogy megbíztak a Buda-Cash vezetőiben, hanem önök kifejezetten ezer szálal kötődnek hozzájuk, sőt azt az érzést keltik bennünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy amikor önök kormányon vannak, akkor segítik az olyan embereket, mint a Buda-Cashnél lévők, amikor nincsenek kormányon, akkor meg olyan cégekbe húzódnak vissza, mint amilyen a Buda-Cash.

Éppen ezért én a saját frakcióm részéről fontosnak tartom, hogy a parlament egy olyan vizsgálóbi-

zottsági kezdeményezésről döntsön és azt állítsa fel, amelyek tisztázni fogja, mi vezetett a Buda-Cash-brókerbotrányhoz, miért kellett fellazítani a bróker-cégek ellenőrzését, mit tudott erről a Bajnai-kormány, és egyébként 2010 májusában, amikor önök utoljára vizsgálták a céget, hány tízmilliárd hiányzott a Buda-Cashnél az emberek vagyonából.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

(11.50)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Úgy gondolom, a kérdések sorát lehet folytatni. (Burány Sándor: Inkább válaszoljon!) Azt a kérdést is fel lehet tenni, hogy vajon az érintett brókerházhoz kapcsolódó bankok mögött álló takarékszövetkezetek miért nem választották az állami integrációt, miért volt jó Magyarországon 120 takarékszövetkezetnek, hogy egy állami ejtóernyőt kapjon, állami kontrollt, állami felügyeletet kapjon, egy egységes működést, biztos tőkeháttérrel, biztonságot adjon a takarékszövetkezeti ügyfeleknek.

Ennek a 11 takarékszövetkezetnek miért nem volt ez jó? Azt gondolom, hogy ma már erre a kérdésre egyértelmű a válasz. Azért nem volt jó, mert nem állt érdekében a Buda-Cash Brókerháznak, aki kezelte bizonyos értelemben a tőkéjét ezeknek a bankoknak, mert ha az integrációt választották volna, akkor rögtön kiderült volna, hogy a pénzügyi intézménynél, a brókerháznál milyen súlyos csalások és bűncselekmények történtek.

Semmi mást nem szolgált az átalakulás, csak hogy egéruat nyerjenek a Buda-Cash Brókerháznál azok az emberek, akik eltűntették az emberek pénzeit, abban reménykedve persze, hogy majd '14-ben lesz egy választás, és majd történik valami.

Súlyos bűncselekmények sorozata áll a brókerház működése mögött, amelyet, azt gondolom, mindannyiunk érdeke, Magyarország érdeke, hogy mielőbb a nyomozó hatóságok kiderítsenek, kiderítsék azt, hogy hogyan történhetett meg Magyarországon ez, hogy hosszú éveken, több mint évtizeden át sikerült az embereket átvágni, sikerült a hatóságokat is átverni és az emberek pénzét eltüntetni.

Ha megvizsgáljuk másik szempontból, beszélünk kell a kormány teendőiről és a kormány felelősségéről is a kérdésben. Az első dolog, amit a Nemzetgazdasági Minisztérium már kezdeményezett, hogy a jogszabályokat vizsgáljuk felül; a Magyar Nemzeti Bankkal már elkezdődött egy párbeszéd

annak érdekében, hogy a felügyeleti intézkedéseket, vizsgálatokat gyakorítsuk és azokat szigorítsuk. Elkezdődött egy ilyen párbeszéd, amelynek az eredménye az lesz, hogy a kormány is meg fogja tárgyalni ezt az előterjesztést. Miniszter úr véleménye alapján öt évről legalább három évre kell sűríteni, gyakorítani a befektetési szolgáltatások felügyeleti ellenőrzését. De súlyosbítani kell a bírságokat is, és sok más olyan szakmai eszközt igénybe kell venni, amely átlátható, és azt a célt szolgálja, hogy az ilyen cselekményeket azonnal felszínre hozza.

Felelőssége van és feladata van a kormánynak a tekintetben is, hogy a kártalanításra odafigyeljen, hogy az szabályszerűen történjen. Így az Országos Betétbiztosítási Alap a törvények szellemében már elkezdte a kártalanítást, több mint százmilliárd forintot fog azoknak az embereknek kifizetni, akik a bankokban tartották a pénzüket, megtakarításaikat; ez 100 ezer euróig terjed. Ez húsz munkanapig terjedhet, tehát március végére a kártalanítás be is fog fejeződni.

Odafigyel a kormány arra is, hogy a Betétvédelmi Alap is a törvény értelmében elkezdje tevékenységét és megkezdje a kártalanítást. Itt a kártalanítás mértéke alacsonyabb összegű, mintegy 20 ezer euró, tehát 6 millió forint körüli összeg.

Úgy gondolom, hogy felelőssége van a kormánynak az önkormányzatok és az állami szervezetek felé is, hiszen a kormány nem hagyhatja, hogy közfeladatot ellátó szervezetek, önkormányzatok emiatt működésképtelenné váljanak, hogy ne tudják a közszolgáltatásaikat elvégezni. Ezért a kormány az első intézkedés révén a segélyek és a bérek kifizetését garantálta, ez megtörtént az elmúlt héten; a második lépcsőben felmérjük a károkat, felmérjük, hogy melyik önkormányzatnak mennyi pénze ragadt bent, és a helyzet értékelését követően a kormány fog dönteni arról, hogy az önkormányzatokat milyen mértékben és hogyan tudja kártalanítani annak érdekében, hogy a működőképességük fennmaradjon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások végére értünk. A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Tóth Bertalan, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Ikotity István, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Novák Előd, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Varjú László, független; Demeter Márta, MSZP; Tukacs István, MSZP; Teleki László, MSZP; Sallai R. Benedek, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Varga László, MSZP.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig 11 óra 56 perckor áttérünk a kérdések és az azonnali kérdések napirendjére.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, a Magyar Szocialista Párt képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért lát a bank-**

csalásban jó üzletet a kormány?” címmel. Burány Sándor képviselő urat illeti a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha jól látom, államtitkár úr fog válaszolni. Hát akkor, tisztelt Államtitkár Úr! 2013 júniusában a kormány szinte örömhírként számolt be arról, hogy a magyar állam 3 milliárd forint közpénz felhasználásával 49 százalékos, kisebbségi minősített befolyást szerzett a Széchenyi Bankban. Akkor a tulajdonszerzés, úgy tűnt, Orbán Viktor régóta hirdetett tervébe illeszkedik, amely szerint a magyar bankok részeseését tartósan 50 százalékra kell emelni a hazai bankrendszerben.

Az üzlettel kapcsolatban egy kérdés mind a mai napig nem világos; már a tárgyalások időpontjában egészen nyilvánvaló volt, hogy a miniszterelnökkel jó kapcsolatban álló Töröcskei István bankja ijesztő számokat produkál. 2013-ban több mint 2 milliárd forintos veszteséget szenvedett el, ami egy kisbanknál csőd közeli helyzettel egyenlő. Több mint nyilvánvaló, hogy a kormánynak tisztában kellett lennie a bank számaival. Akkor mégis miért szállt be az állam a pénzügybe? Miért volt fontos, hogy 3 milliárd forint közpénzzel tőkét emeljenek, és ezzel egy masszívan veszteséges bank 49 százalékos tulajdonosává tegyék a magyar államot?

2014 novemberében a Magyar Nemzeti Bank átvette az ellenőrzést a Széchenyi Bank felett, sőt az engedélyét is visszavonta. A jegybank vizsgálatot is indított, feljelentést tettek hűtlen kezelés és más visszaélések ügyében.

Tisztelt Miniszter Úr! Pontosabban Államtitkár Úr! Hogyan fordulhatott ez elő egy felerészben állami tulajdonú bankban? Államtitkár Úr! Kérem, adjon az Országgyűlésnek számot arról, hogy miért döntött úgy a kormány, hogy egy csőd közeli bank felét vásárolja meg, majd felszámolása után a nagybefektetőket kártalanítja, mindezt az adófizetők pénzéből.

Várom a válaszát és a felelősök megnevezését. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nehéz időszakon van túl Magyarország sok tekintetben, hiszen túl kellett élni a válságot *(Lukács Zoltán: Egyáltalán nincs még túl!)*, túl kellett élni a szocialisták nyolcéves kormányzását *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Hagyd már abba! Válaszolj a kérdésre...!)*, az ország tönkretételét, pénzügyi csődbevitelét; túl kellett élni a devizahiteleseknek, hogy becsapták őket, hogy ezt is a szocialista kormányoknak köszönhetik, hogy lépre csalták őket, jólétet ígértek nekik, és a devizahitelezés, mint

kiderült, a vesztét jelentette jó néhány százezer családnak.

Bizony nehéz időszakon van túl Magyarország, de ebből a Fidesz-kormány már jó néhány problémát helyére tett és megoldott. Következik a pénzügyi és bankrendszer átalakítása.

(12.00)

A bankrendszer átalakítása - hiszen ilyen súlyos pénzügyi válság után érezhető, hogy szerkezetileg is, tulajdonilag is változtatni kell a magyar bankrendszeren annak érdekében, hogy megtörténjen a helyes út, az egészséges működés, az országnak, a gazdaságnak, az embereknek, a költségvetésnek a hitelezése tisztességes módon és tisztességes módszerekkel. Ebbe a döntésbe illik bele a Széchenyi Bank 49 százalékanak a megvásárlása is. Sajnálatos módon az eredeti terv, amely szerint egy jól működő bankot hozzunk létre a kormány részvételével, ez valóban nem vált valóra. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Ki a felelős?) Felszámolás lett, és az államot - mint 49 százaléban tulajdonost - valóban erre semmi nem kötelezte, de helytállt a betétesek irányában. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgy gondolom, hogy az állam felelős módon járt el mint tulajdonos, annak érdekében, hogy kártalanítsa az érintett embereket. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Anomáliák a földvásárlás körül a roszszul értelmezett és használhatatlan földforgalmi törvény miatt?”** címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A földforgalmi törvényről már sokszor vitatkoztunk itt, most a gyakorlati hasznosításáról szeretném tájékoztatni államtitkár urat. Nem húznám az időt azzal, hogy a pontos törvényi szöveget felolvassam, ön is ismeri a földforgalmi törvényt. Egy adott példán keresztül szeretném érzékeltetni, hogy mennyire alkalmatlan ez a gyakorlatban, annak ellenére, hogy egyébként ezen ponton, úgy értelmeztük, hogy a földforgalmi törvény pontosan fogalmaz.

Nézzünk egy hétköznapi példát: 10 hektár termőterületet 20 éve ugyanaz a család használ, mondjuk, jelesül kft. formában, 50-50 százalékos részesedéssel két ember a tulajdonosa, apa és fia, a területalapú támogatást a földhasználat után eddig is felvették. A tulajdonos úgy dönt, hogy el szeretné adni

ezt a földterületet, és 7 hektár-3 hektár arányban a két tulajdonos szeretné ezt megvásárolni. Megtörténik a 60 nap kifüggesztés, és formai okokra hivatkozva el fogja utasítani a szerződést a földhivatal. Ezt jó előre be is jelentette az érintetteknek a földhivatal, ugyanis ez a bevett gyakorlat. A földhivatal álláspontja az, hogy menjenek perre az érintettek, mert ők is nagyon örülnének, ha tisztázódna végre a helyzet.

Hogy képzelhető el az, államtitkár úr, hogy sem ügyvéd, sem könyvelő, sem az MVH, sem az adóhatóság, sem önök nem tudnak ilyen esetre a földhivatalnak állásfoglalást nyújtani? Ezzel nehezítik meg azon emberek dolgát, akik semmi mást nem akarnak, csak családi keretek között azt a földterületet továbbra is művelni, amit egyébként 20 év óta tesznek. Kommunikációban önök állandóan hangoztatják, hogy a családi gazdálkodók oldalán vannak, de ez a példa is jól mutatja, hogy ez a bürokratikus, átláthatatlan rendszer idegörlő, fél év alatt nem jutott előre ez a történet sem. Így nem fogják megkönnyíteni az ő helyzetüket, ellenben, ha az önök haverjai kerülnek ilyen problémába, vagy ne adj' isten, külföldi földszerzési érdekek vannak a háttérben, akkor érdekes módon pillanatok alatt megoldódnak ezek az ügyek.

Mit kívánnak tenni az ehhez hasonló bürokratikus, idegörlő helyzetek felszámolására? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszádra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Az új földforgalmi szabályozást érintő kritikai megjegyzéseit, engedje meg, hogy visszautasítsam.

A törvény alapján elővásárlási jog illeti meg a földet használó földművest. A földet használó földműves fogalmán azt a földművest kell érteni, aki legalább három éve használja a földet és a közhiteles földhasználati nyilvántartásba bejegyzett földhasználó. Ez a feltétel nem teljesül, ha a földrészletre bejegyzett földhasználó nem az adott vevő vagy elővásárlási jognyilatkozatot tevő személy, hanem az ezen személy tulajdonában vagy résztulajdonában lévő korlátolt felelősségű társaság, a kft. ugyanis önálló jogi személyiséggel rendelkező vállalkozás, amelynek jogai és kötelezettségei lehetnek. A földhasználati nyilvántartásba a kft. javára bejegyzett használati jogosultság a kft.-t a tagjaitól elkülönülten illeti meg. A kft. jogaira tagja nem hivatkozhat olyanként, mint ami őt illetné meg. Ez alapján a kialakult egységes földhivatali gyakorlat álláspontunk szerint helyes és a hatályos jogszabályi rendelkezésekkel összhangban álló.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány az új földforgalmi szabályozás megalkotásával a föld használatát

illetően átlátható viszonyokat teremtett. A haszonkölcsön-szerződések törvény erejénél fogva történt megszüntetésére azért volt szükség, mert sok esetben a felek haszonbérletet lepleztek vele, megkerülve az elő-haszonbérleti jog gyakorlását, a háttérben a földhasználat ellenszolgáltatás fejében zajlott.

Konkrét kérdésére válaszolva: a földtulajdonos a részes művelési szerződés alapján a földjén folytatott mezőgazdasági tevékenység eredményeként megtermelt terményből vagy a tevékenység nyereségéből részesedik. Hangsúlyozni szeretném, a részes művelési szerződés sem szolgálhat csupán az előhaszonbérleti jog megkerülésének eszközeként. Adómentes a tulajdonos földjének részes művelésbe adásából származó bevétele, ha a részes művelési szerződés alapján a közös használat időtartama az öt évet eléri. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Ki a felelős?”** címmel.

Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném emlékeztetni önöket egyik régi kollégájukra, Kiss Szilárd úrra. Kiss úr a 2000-es évek környékén lett a fideszes körök embere. A Moszkvában igen aktív üzletember előbb a külügy alkalmazásában a moszkvai nagykövetség agrárattaséjaként volt hivatott piacra segíteni a magyar terményeket és élelmiszert, később a Földművelésügyi Minisztérium alkalmazottja lett, a keleti nyitás gazdasági kapcsolataiért felelt. Az nem világos pontosan, hogy milyen posztton, úgyhogy, ha ezt le tudná tisztázni, akkor örülnénk neki, mert felröppent a sajtóban, hogy miniszteri biztos volt, ezt viszont önök tagadják; akkor szeretnénk tudni, hogy pontosan mi volt a kinevezése Kiss úrnak.

Csak hogy időközben kiderült, hogy Kiss úr a saját szakállára is dolgozott, hiszen jogerős ítélet mondta ki, hogy pénzért árusította a magyar, tehát schengeni vízumokat üzletembereknek. Az is kiderült időközben, hogy a nemzetbiztonsági átvilágításon többször is megbukott Kiss úr, végül pedig most már gazdasági csalás gyanújával került előzetes tartóztatásba. Itt tart a kormány korábbi, keleti nyitásért felelős üzletembere, ma persze a kormányban mindenki úgy tesz, mintha Kiss úrról soha nem hallott volna, ez azonban nem megengedhető.

Kérem, egyértelműen válaszoljon arra a kérdésre, hogy ki volt az a személy, aki úgy döntött a Földművelésügyi Minisztériumban, hogy a létező és a szolgálatok által feltárt nemzetbiztonsági kockázatok ellenére kinevezi Kiss Szilárdot. Ki volt az, aki úgy döntött, hogy nem veszi figyelembe, hogy Kiss

Szilárd megbukott az átvilágításon, nem is egyszer, hanem kétszer. Aki ugyanis ezt tette, az álláspontunk szerint súlyosan veszélyeztette a tárca munkájának a biztonságát, ezért pedig vállalnia kell minden politikai felelősséget, és távoznia kell a tárcától. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, aki válaszolni fog a kérdésére.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Kiss Szilárd letartóztatása nem áll semmilyen összefüggésben azzal a munkával, amelyet a Földművelésügyi Minisztérium számára végzett. Munkája eredményeként folyamatosan nőtt Magyarország mezőgazdasági exportja Oroszország irányába 2012-től, 2013-ban 25 százalékkal emelkedett. *(Zaj az MSZP soraiban.)* A Földművelésügyi Minisztérium álláspontja szerint kinevezése hasznos volt a magyar agrárkivitel szempontjából. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Nagy István államtitkár úr, egy kis türelmet kérek, mert az MSZP frakcióülést tart a teremben, úgyhogy kérem szépen, kint folytassák a folyosón. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban.)* Folytassa, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Az utolsó mondatomat szeretném megismételni képviselő asszonynak. A Földművelésügyi Minisztérium álláspontja szerint kinevezése hasznos volt a magyar agrárkivitel szempontjából. Köszönöm szépen kérdését. *(Dr. Szél Bernadett: A válasz?)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Galambos Dénes, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Dagad a második szocialista brókerbotrány! Hová tűnt 84 önkormányzat pénze, s hogyan segít rajtuk az állam?”** címmel. *(Lukács Zoltán: Meg tudom mondani. Sehogy.)* Galambos Dénes képviselő urat illeti a szó.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Nemzeti Bank stabilitási tanácsa 2015. március 4-én hozott határozatával visszavonta a Buda-Cash Brókerház Zrt. tevékenységi engedélyét, egyidejűleg kezdeményezte a cég felszámolását.

(12.10)

Egyértelművé vált az, amit a magyar közvélemény már eddig is megdöbbenéssel figyelt, nevezé-

tesen, hogy a Kulcsár-ügy után nem sokkal újabb szocialista brókerbotrány bontakozott ki (*Közbeszólások az MSZP soraiban.*), amire Rogán Antal frakcióvezető úr a napirenden kívüli felszólalásában már utalt. (*Lukács Zoltán közbeszól.*) Noha nem mondhatjuk... A tegnapi névnap, úgy látszik, megviselte Lukács Zoltán képviselő úr türelmét. (*Derűtség. - Lukács Zoltán: Egyáltalán nem viselt meg! A hülyeségeid viselnek meg! - Az elnök csenget.*) Noha nem mondhatjuk, hogy az eset egyedi lenne, annyiban azonban mégis eltér az előző szocialista pénzügyi csalástól (*Lukács Zoltán: Szégyen! - Olvasd, amit Habony megírt!*), hogy ezúttal nem csupán a közeli ügyfelek és az állami vállalatok pénze került jogosulatlan kezekbe, hanem az egyébként is nehéz helyzetben lévő önkormányzatok jártak a legrosszabbul, hiszen 84 települési önkormányzat, valamint 52 nemzetiségi önkormányzat által vezetett számlát a pénzügyi szervezetnél eltüntették. (*Lukács Zoltán: Ilyenket ír az Árpí?*)

A kormány gyors reagálásának köszönhetően felállt a Buda-Cash-ügyet vizsgáló munkabizottság, amely az Államkincstárral együttműködve elhárította a közvetlen pénzügyi összeomlást. A károsult önkormányzatok többségének már a márciusban esedékes bérkifizetések abszolválása is nehézséget okozna, ezért a Nemzetgazdasági Minisztérium rendkívüli támogatások keretében elsősorban azt a 84 önkormányzatot segíti, akik a meghamisított könyvelés legsúlyosabb kárvallottjai. A rendkívüli támogatások mintegy 245 millió forintot tesznek ki, amivel elhárítható lesz a helyi önkormányzatok pénzügyi csődje, további lépésként az Országos Betétbiztosítási Alap az, amely a betétesek megtakarításait 30 millió forintos felső határig kifizeti.

Tisztelt Államtitkár Úr! Feltétlenül jó azt látni, hogy az állam a nehéz helyzetben is józanul és hatékonyan képes cselekedni. (*Közbeszólás az MSZP soraiban: Idő! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Én kérem, hogy erre tekintettel adja meg a választ, és nyugtassa meg a befektetőket.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak... (*Lukács Zoltán: Kérem, olvassa fel, Árpí mit üzen. - Az elnök csenget.*) Lukács képviselő urat szeretném figyelmeztetni, hogy bekiabálása zavarja az Országgyűlés munkáját. Ez az első figyelmeztetés, képviselő úr, s figyelmeztetem, hogy a házszabályban rendelkezésemre álló lehetőségeket nem szeretném itt most érvényesíteni.

Nagy-nagy tisztelettel kérem Lukács képviselő urat... (*Dr. Legény Zsolt: Erre van ez a műfaj, nem?*) Nagy-nagy tisztelettel kérem Lukács képviselő urat, hogy segítse a munkámat azzal, hogy egy kicsit

együttműködik. (*Lukács Zoltán: Ha ilyen szépen kéri.*) Öné a szó, Tállai András államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Való igaz, a Buda-Cash-botrány legnagyobb vesztesei talán az önkormányzatok, hiszen rájuk semmilyen biztosítás, kártérítési szabály nem vonatkozik. A törvény nem terjed ki nem csak Magyarországon, az Európai Unióban sehol az önkormányzati és állami kártalanítási kérdésekre ebben az esetben.

Természetesen a kormány felelősnek érzi magát, és felelősséggel áll a kérdéshez, és nem hagyja cserben az önkormányzatokat. Ennek első lépése az volt, hogy azoknak az önkormányzatoknak, ahol nem lett volna elegendő az állami támogatás - amit egyébként kincstári lebonyolítási számlán zároltunk, a február havi juttatás -, azt kiegészítettük, és ez az a bizonyos 67 önkormányzatnak 245 millió forint. Annak érdekében egészítettük ki, hogy a februári járandóságukat a közfoglalkoztatottak, a közalkalmazottak, a segélyezettek megkapják. Tudomásom szerint minden érintetthez az elmúlt hét péntekéig így vagy úgy, postán vagy új, vagy a régi bankszámlán keresztül eljutott, és ezt nagy eredménynek tartom.

Az elmúlt hét szerdáján miniszterelnök úr több miniszter és államtitkár jelenlétében találkozott az érintett önkormányzatok polgármestereivel, ahol elmondhatták a problémát, a probléma nagyságát, a probléma súlyát. Ennek a célja az volt, hogy közvetlen találkozás alkalmával is a kormány meggyőződjön arról, hogy hogyan tud segíteni, és valójában mekkora a probléma.

Ennek eredményeként a második lépésben a Belügyminisztérium egy adatlapot küldött ki az érintett önkormányzatoknak, amelyben lényegében felmérjük a probléma nagyságát. Itt azt kell leírni az önkormányzatoknak, hogy mekkora pénzüik ragadt be, és hogy milyen más egyéb módon érintette őket - víziközmű-társulat, gazdasági társaság, intézmény -, és amikor beérkeznek ezek az adatlapok, ennek összesítéseként kerül a kormány elé egy előterjesztés, és abban fogjuk, fogja a kormány meghatározni a segítség és a kármentés módját. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Takarékszövetkezetek lenyúlás után**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fog válaszolni. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Érdemes egy kicsit visszatekinteni az elmúlt év eseményeire a

takarékszövetkezetekkel kapcsolatban. Azért akarom felidézni ezeket az eseményeket, mert az egyik leg-szegyenletesebb elcsaklítása zajlott le egy komplett pénzügyi hálózatnak. Mert ha már kérdésekről van szó, miniszter úr, akkor kérdezek: tagadja-e, hogy a törvény erejénél fogva elvettek a tagjaiktól egy pénzügyi hálózatot? Tagadja-e, hogy a törvény - amit önök hoztak - erejénél fogva bevásárolták a magyar államot, majd ezt követően módosították a működés szabályait? Tagadja-e, tisztelt miniszter úr, hogy ezt követően egy kérdéses, finoman szólva is kérdéses privatizációs eljárásban átjárták a haveroknak ezt a rendszert?

Na de mindig vannak jobban értesültek, úgy látszik, mert voltak, akik nem akartak ebben az ügyben részt venni a takarékszövetkezetek közül, ezért aztán rekordidő alatt váltak bankká, nyilván meg akarták védeni a maguk boltját. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Ez a szegyen!)* Rekordidő alatt válhattak bankká azok az intézmények, amelyek a Buda-Cash kapcsán most bedőltek, és tartoznak az emberek pénzével.

A kérdés tehát adja magát: hogy váltak bankká ezek az intézmények? Hogyan történt az, hogy komoly pénzügyi szerepet vállaló bankokká válhattak azok, akiknek már a beadás pillanatától kezdve komoly hiánypótlást kellett végrehajtani? Hogyan válhattak bankká azok, akik az ezt követő évben pillanatok alatt omlanak össze? Hogyan válhattak bankká azok az intézmények, amelyekről most látszik, hogy tartoznak az embereknek?

Tisztelt Miniszter Úr! Nem tisztségem, hogy javaslatokat adjak, de jó lenne, ha a kollégáit inkább arra intené, hogy az erőlködés helyett, amely át akarja lapátolni a botrányt másokra, inkább az emberek kártalanításával és teljes kártalanításával foglalkozzanak. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Lázár János miniszter urat illeti a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! A hangnemen, ami jobban hasonlít egy kihallgatás hangnemére, kicsit csodálkozom, tekintettel arra, hogy Tukacs István képviselőtársamat az elmúlt évekből mint Gyurcsány Ferenc egyik leghűségesebb szövetségesét *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Nagy a baj, ha ilyeneket mondotok már!)*, ettől függetlenül higgadt és józan embernek ismertem meg. Ez a hangnem tőle szokatlan, csodálkozom, hogy a takarékszövetkezetek vagy ezek a százmilliárdok valamilyen formában izgalomba hozták.

Először is engedje meg, Tukacs képviselőtársam, hogy megjegyezzem a Buda-Cash története kapcsán - és itt most külön azokról a bankokról, illetve

korábbi takarékszövetkezetekről beszélek, amelyek belekeveredtek ebbe az ügybe, és amelyeket valóban a Buda-Cash kifosztott, és amelynek kárvallottjai az önkormányzatok és az emberek -, hogy ezek a korábbi takarékszövetkezetek megúszhatták volna mindezt, ha belekerülnek a takarékszövetkezeti integrációba.

Önt meg kell cáfoljam, ami a személyes tisztelem mellett rosszul esik, de meg kell cáfoljam, hiszen jó néhány magyar kereskedelmi bank feljelentése alapján az Európai Bizottság vizsgálatot folytatott a takarékszövetkezeti integráció ügyében, és ha önök európaiak, és támogatják az Európai Bizottságot, akkor önnek tudnia kell és el is kell ismernie, hogy az Európai Bizottság a lefolytatott vizsgálatban két dolgot vizsgált: az egyik az integráció létrejöttének a körülményei, amit ön számon kér, a második pedig a 136 milliárdos garancia, amit az állam biztosít a takarékszövetkezetek mögé. Mind a két esetben a vizsgálatot - örömmel jelentem - lezárta az Európai Bizottság, jóváhagyólag zárta le, törvényes, szabályos és egyébként az állam szempontjából előnyös volt a takarékszövetkezeti integráció, állítja az Európai Bizottság *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Van, akinek igen.)* Tehát vitája nem velem van a képviselőtársamnak.

A takarékszövetkezeti integráció kapcsán azok a takarékszövetkezetek, amelyek bekerültek az integrációba, nyertek ezzel, átvilágításra kerültek, több mint tucatnyi kivezetésre került a piacról, mert korábban loptak, csaltak, hazudtak, ezt meghaladóan pedig 136 milliárdos garancia áll mögöttük. Ha ezek a bankok, korábbi takarékszövetkezetek benne lettek volna ebben a garanciában, nem lennének a Buda-Cash áldozatai.

A vizsgálóbizottság pedig reményeim szerint mindent tisztázni fog, a Magyar Nemzeti Bank pedig az OBA-nak 106 milliárdos kölcsönt adott, hogy kifizesse a károsultakat. De nagyon szívesen állok képviselőtársam rendelkezésére régi ismeretségünk alapján. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Lesz-e még közbiztonság Magyarországon a kormányzásuk alatt?”** címmel. Egyed Zsolt képviselő urat illeti a szó.

(12.20)

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Szomorú, de öt évvel a „Két hét alatt rendet teszünk” kampányszlogen elhangzása után még mindig van értelme ironizálni, vagy éppenséggel bosszankodni ezen a frázi-

son. Gyorsan szögezzük le: ez nem az ellenzék szégyenségi bizonyítványa.

Az elmúlt öt évben ugyanúgy romlott Magyarország közbiztonsága, mint az ezt megelőző húsz évben, bárhogya is próbálják ezt számokkal, bűvészkedéssel vagy statisztikák lengetésével cáfolni. A legelképezetőbb az a hatalmas médiacenzúra, amely megakadályozza, hogy a bűnesetek nyilvánosságra kerüljenek.

Hadd példálózzak saját lakhelyemmel: Borsod-Abaúj-Zemplén megye számos településén mindnapossá váltak a betörések. Teljesen általános dolog, hogy egyik napról a másikra eltűnnek különböző eszközök, vagy éppen a kertekből a sokat gondozott zöldség, gyümölcs. Egy életet végigdolgozó idős ember rémálma az, hogy az élete munkáját tönkreteszik. Sajnos, pont ez történik. Pofátlanul a házakba beosonó kiilleszkedett egyének viszik el a pénzt, tévét, tűzifát. Szerencsés esetben ezt az otthon tartózkodó idős személy végigalussza. De rengetegszer fordult már elő, hogy bántalmazzák, vagy megölik az áldozatot. Ez történt tavaly Mezőkövesden, az idén Mezőkeresztesen, valamint Csermelyen. Az idősek rettegnek. Mezőkövesden csak az önkormányzati képviselői ráhatásra jöttek ki a rendőrök egy fatolvajhoz és az általa kirabolt idős emberhez. Fatolvajok tetten érése során feljelentést tevő, törvénytisztelő állampolgárt megdöbbenésére arról tájékoztatta a rend őre, hogy ő felel a helyszínen levő fáért, amíg annak elszállításáról a hatóság nem gondoskodik.

Tisztelt államtitkár úr, kérdezem öntől: miért képtelen a rendőrség megvédeni az időseket, a törvénytisztelő és a törvényt betartó állampolgárt? Hogyan alakulhatott ki olyan elképezető állapot, hogy a rendőr jobbnak látja lebeszélni a sértettet a feljelentésről, és a „zárkózzon be jobban” tanácsánál többet képtelen nyújtani?

Várom államtitkár úrnak a határozott és egyenes válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném a tényeket ismertetni. Az elmúlt öt esztendőben 70 ezerrel kevesebb a regisztrált bűncselekmények száma *(Egyed Zsolt, Z. Kárpát Dániel közbeszól. - Korózs Lajos: Mert nem regisztráljátok!)*, mint 2010-ben volt, jelentősen csökkent az időskorúak sérelmére elkövetett bűncselekmények száma, és jelentősen csökkent a kiemelt bűncselekmények száma is.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek alapján, azt gondolom, nem túlzok, ha azt fogalmazom meg, hogy ma

nagyobb biztonságban élnek az emberek Magyarországon, mint öt évvel ezelőtt. Engedje meg, hogy felidézzem 2010 egyik legelső törvényjavaslatát, amit a kormány benyújtott, ez a szabálysértési törvény módosítása volt, amikor is a módosítási javaslat azt terjesztette a tisztelt Ház elé, hogy a tulajdon elleni szabálysértést elkövetőkre is lehessen elzárás büntetést kiszabni. Ezt a törvényben, illetve a későbbiekben beterjesztett új szabálysértési törvényt sem támogatták önök. Nagyon sajnálom, hogy önök rendért kiáltanak, de a fontos, rendet elősegítő törvényeket nem szavazzák meg.

Engedje meg, hogy felidézzem, hogy 2013 őszén öt kelet-magyarországi megyére, így Borsod-Abaúj-Zemplén megyére vonatkozóan is közbiztonsági mintaprogramot indított a rendőrség. Ennek eredményeképpen - engedje meg, hogy elmondjam - az ismertté vált bűncselekmények száma 19,2 százalékkal csökkent, a kiemelt bűncselekmények száma pedig 10 százalékkal. A tegnapi nap folyamán jelentették be, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság és a Nemzeti Büntetőeljárásügyi Tanács szakmai támogatásával az Országos Polgárőr Szövetség betörésmegelőzési programot indított. Ennek az a célja, hogy felhívja a lakosság figyelmét a betörés elleni védekezés fontosságára *(Egyed Zsolt közbeszól.)* és megfelelő biztonsági, technikai eszközök használatára.

Képviselő úr, arra kérem, hogy fejezze be a rendőrség elleni támadást. Ha már a törvényeket nem szavazzák meg, ha már a törvényeket nem támogatják, akkor legalább hagyják, hogy a rendőrség eredményesen dolgozzon az emberek biztonsága érdekében. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„A szürke ötven árnyalata, avagy milyen ütemben szándékozik a kormány rendbe tenni a vidéki közúthálózatot?”** címmel. Sallai Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A mai kérdésemben az iránt érdeklődtem volna, hogy gyakorlatilag a vidékfejlesztésről, a vidéki munkahelyteremtésről, kis- és középvállalkozásokról beszélni nem lehet úgy, hogy ezzel együtt a vidéki elérhetőségről nem beszélünk.

Vidéki képviselőtársaim, hiszen egyéni választókerületek sokaságát adja a kormánypárt, jól tudják, hogy a vidéki életminőséget mennyire befolyásolja az úthálózat állapota, amely meghatározza a munkába járás lehetőségét egyre inkább, de a közszolgáltatások elérésének is kulskérdése. Vidéki közutak sokasága kátyúkkal és különböző útjavításokkal van tele, de semmiképpen nem biztosítják a három és négy

számjegyű utak esetében, hogy azokon normálisan lehessen közlekedni. Nem olyan régen Boldog képviselő urat láttuk egy kátyúban feküdni, most láttam, hogy már van fotó Vona frakcióvezető úrról is, tehát egyre többen fekszenek kátyúba, hogy felhívják a figyelmet erre a problémára. Ha ez működik, szívesen fekszem én is ilyenbe, de annak örülnék... *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból.)* Igen, kamionforgalom előtt tenném ezt, természetesen.

Annak örülnék, ha a minisztérium megteremtene a lehetőségét, hogy pontos tájékoztatást kapjunk, hogy vajon tervezi-e egyáltalán a kormány azt, hogy a vidéki összekötő utakhoz és bekötőutakhoz érdemben hozzányúl. A napvilágot látott jelentések azt mondják, hogy a közutak 54 százaléka rossz minőségű, és nem felel meg a közúti közlekedés szabályainak megfelelő közlekedésnek, tehát a megengedett legnagyobb sebességgel való közlekedést nem biztosítják az állapotok. 30 ezer kilométeres országos közúthálózat állagromlásának megállításához ma már semmiképpen nem elegendő az a kormányzati ráfordítás, ami jelenleg van.

A vidéken kellene a közutak, kellene a három és négy számjegyű közutak is, nem csak a főutak. Arra kérjük a kormányt, arra kapjunk választ, hogy mikor lesz ezeknek a felújításából valami. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Örülök a kérdésnek, mert tudok válaszolni rá, és egyértelműen jó hírekkel szolgálhatok. Azért is fontos ez, mert mindannyian tudjuk, hogy a közlekedéspolitikának legnagyobb kihívása a közutak, az utak fenntartása, karbantartása, állagmegóvása. Azt is tudjuk, hogy míg uniós forrásokból van lehetőségünk autópályákat, autóutakat építeni, addig karbantartásra, utak fenntartására azokból a forrásokból csak áttételesen használhatunk fel.

Ezért is nagy kihívás volt, de hatalmas teljesítmény is Magyarország részéről, hogy az elmúlt évben 33 milliárd forintot tudtunk egy, két és három számjegyű utak felújítására és a burkolat megerősítésére felhasználni. Örömmel jelenthetem, hogy napokon belül láthatóvá válik az 50 milliárd forintos keret – „A szürke ötven árnyalata” cím, nem tudom, ezzel van-e kapcsolatban, nem csak egy romantikus filmnek a címe -, tehát rövidesen meghirdetjük és láthatóvá válik majd ebben az évben ez a forrás, ami ha elköltésre kerül, az utakon is látható lesz. Nagyon bízom benne, hogy ezen felül a regionális programokból visszamaradó forrásokból tudunk most közel 18 milliárd forint körül a négy és öt számjegyű utakra is fordítani.

Tehát az a helyzet, hogy gyakorló polgármester voltam 20 éven keresztül, pontosan tudom, Nyíradonyban is és nagyon sok helyen Magyarországon, hogy nincs attól fontosabb, hogy a közlekedési hálózatunk rendben legyen, legyenek kapcsolataink, és tudjunk normális módon közlekedni. Higgye el nekem, hogy arra törekszünk, hogy az útdíjbevételekből is a legtöbb és legnagyobb arányt erre a területre használjuk fel. Hozzá kell tennem, hogy sajnos az útdíjbevételekből más tennivalónk is van.

A korábbi PPP-s Gyurcsány-beruházásokat kell még fedeznünk évente 114 milliárd forinttal. Ez elég sokat elvesz az úthálózat fenntartásától és karbantartásától. Ha ez meglenne, akkor sokkal jobb passzban lennének az útjaink. De törekszünk arra, hogy ebből a lehetőségéből, ahogy említettem az imént, nagyon sok esetben tudjunk javítani, és sok esetben tudjuk megoldani a most meglévő problémákat. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Hazánk egyre vonzóbb befektetési célpont. Hogyan segíti az amerikai hangtechnikai gyártó és tervező vállalat beruházása a gazdaság és a munkaerőpiac fellendülését Pécs városában?”** címmel. Csizi Péter képviselő urat illeti a szó.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Immár igaz a korábban csak pedzegetett hír, hogy egy amerikai nagyvállalat jelentős beruházásra készül hazánkban. Ma már tudjuk, hogy a Harman International 64 helyszín közül Pécs városát választotta ki, hogy új gyárat hozzon létre. A Harman International világszerte több mint 16 ezer embert foglalkoztat, és többek között luxuskategóriás autókhoz gyárt különböző elektronikai berendezéseket, csúcsminőségű autórádiókat, hangszórókat.

(12.30)

Tudomásom szerint a cég már megkezdte és toborozza a leendő munkavállalóit, keresi a szakképzett pécsi és baranyai munkaerőt.

Bár nem szorosán Pécshez és a Harmanhoz kapcsolódik, de külön öröm számomra, hogy nemrégiben Sziijártó Péter külgazdasági és külügyminiszter az Opel-csoport kormányzati kapcsolatokért felelős európai elnökével megállapodott, hogy az Opel 500 fős létszámbővítést hajt végre Magyarországon, és a General Motors új oktató és szolgáltató központot hoz létre.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ilyen és ehhez hasonló sikertörténetek nem függetlenek attól, hogy Magyar-

országban a gazdasági környezet immáron stabil és kiszámítható. Négy év alatt megerősödött a magyar gazdaság immunrendszere, csökkenőben az államadósság, kiutat találtunk a túlzottdeficit-eljárás útvesztőjéből, illetve a magyar GDP-növekedés 2014-ben, tehát az elmúlt esztendőben magasan az európai átlag felett teljesített. Az új nemzetközi befektetések pedig nemcsak az előbb említettek eredményei, hanem újabb lendületet adnak mind hazánknak, mind pedig a helyi településeknek, jelen esetben Pécs városának.

Éppen ezért kérdezem az államtitkár urat: hogyan segíti az amerikai Harman cégnek a beruházása a gazdaság és munkaerőpiac fellendülését Pécs városában? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csizi képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Íjgyártó István államtitkár úrnak.

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt másfél évtized átlagosan 2,5 százalékos magyarországi gazdasági növekedésének mintegy kétötöde a külföldi befektetők magyarországi leányvállalatainak aktivitásának köszönhető.

A Magyarországon már megtelepedett vállalatok a magyar gazdaság kulcsfontosságú szereplői. Az autóipar továbbra is a magyar gazdaság zászlóshajója, a szektor 6650 milliárd forint értéket termelt tavaly Magyarországon, és a szektor több mint 132 ezer munkavállalót foglalkoztat.

Az amerikai egyesült államokbeli Harman hangtechnikagyártó cég 3,5 milliárd forintos beruházást hoz létre Pécsen, amelyhez a magyar kormány 750 millió forint támogatást nyújt. A cég egyike a száz legnagyobb első körös autóipari beszállítónak a világon, olyan prémiumgyártók beszállítója, mint az Audi, a BMW, a Porsche vagy a Rover.

A vállalat Pécsen a volt Elcoteq Szilva utcai gyárat veszi meg és alakítja át, ahol több száz fős gyártóbázist alakít ki. Az új pécsi beruházással a cég 420 új munkahelyet hoz létre, így a Harman magyarországi foglalkoztatottjainak a száma meghaladja majd a 2 ezer főt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mikor nyújtanak megfelelő segítséget a bajba jutott önkormányzatoknak?”** címmel. Varga László képviselő urat illeti a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő-

társaim! Magam is a hatalmas bankbotrányról, a fideszes bankbotrányról szeretnék kérdezni. Mondom ezt azért is, hiszen 2010 szeptemberében a Szász Károly vezette PSZÁF megvizsgálta a Buda-Cash tevékenységét, ez öt évvel ezelőtt volt, és mondok azért is, mert egy évvel ezelőtt engedték a DRB-bankcsoportot megalakulni, részint önök, azáltal, hogy ezeket a jogszabályokat elfogadták, részben a Matolcsy György vezette jegybank.

De ezzel a továbbiakban nem kívánnék foglalkozni, hiszen az emberekkel, a vállalkozásokkal és az önkormányzatokkal kell ebben a kérdésben foglalkozni, nekik kell segíteni. Hiszen 150 ezer embert érint konkrétan ez az ügy, 80 önkormányzatot és több ezer vállalkozást - ők mind nagyon nehéz helyzetben vannak.

Sok minden elhangzott már a mai ülésen, azonban az nem egészen pontosan, hogy mit terveznek az önkormányzatokkal ebben a kérdésben. Több mint 3 milliárd forintjuk ragadt be az önkormányzatoknak a DRB-bankcsoportban, és elhangzott az államtitkár úr részéről, hogy mintegy 245 millió forintos rendkívüli támogatást kap ezek közül 67 érintett önkormányzat. Ez elsőre jól is hangozik, sokat beszéltek erről már a múlt héten is, azonban olyan információ van - az utóbbi napok híre ez -, hogy ez a támogatás visszatérítendő, tehát egyáltalán nem egy olyan segítség, amelyet megkapnak az önkormányzatok, és ebben a nehéz helyzetben tudják használni, hanem néhány hónapon belül nekik ezt bizony vissza kell fizetni.

Tudni kell azt is - ez is elhangzott -, hogy az OBA-lehetőség, ez a 30 milliós keret, a százezer eurós limit nem vonatkozik az önkormányzatokra, az önkormányzatok semmilyen módon a jelenlegi jogszabályok szerint nem kaphatnának kártalanítást, azonban önöknek módjuk van nekik segíteni. De nem ilyen visszatérítendő támogatással, nem ilyen „adok is meg nem is” módon, hanem olyan módon, hogy az önkormányzatok megkapják azt a pénzüsszeget, ami a DRB-bankcsoportban bennragadt, mert így tudnak ők fenntartani intézményeket, rezsit fizetni, és így tudják kifizetni a munkabérekét.

Kérdezem az államtitkár urat: mikor segítenek végre az önkormányzatokon? Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, Galambos Dénes fideszes képviselő már lényegében megkérdezte ugyanezt, amit ön is; mondjuk, neki nem volt ilyen megjegyzése, hogy fideszes bankbotrány *(Közbeszólás*

az MSZP soraiból: *Pedig az!*), vagy hogy Szász Károly tehet az egész botránnyól.

Javasolom, hogy tanulmányozza jobban a tényeket, és akkor meg fogja látni, hogy a Buda-Cashnél a helyszíni ellenőrzés a kormányváltás előtti időszakban történt, és akkor csapták össze gyorsan az ellenőrzést, hogy legyünk túl rajta, aztán majd lesz valami.

Ez viszont mindenképpen arra utal, hogy politikai szála is van az ügynek (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Hát persze! - Bankká alakulhattak! - Fideszes szálak! - Mi lesz az önkormányzatokkal?*), és az éppen a szocialistákhoz vezet.

Ami az önkormányzatok kártalanítását illeti, a kormány döntött már első körben: 67 önkormányzatnak 245 millió visszatérítendő támogatást ad. Ez nem azt jelenti, hogy vissza is kell nekik téríteni, hiszen amikor a végleges támogatást és a segítséget a kormány meghatározza, akkor dönt arról, hogy mely önkormányzatnak ad visszatérítendő támogatást, vagy milyen más segítség lehetséges. Ehhez azonban az önkormányzatoknak ki kell tölteni azt az adatszolgáltatást, amit a Belügyminisztérium küldött ki számukra az úgynevezett ebr42-rendszeren, amelynek a kitöltési határideje a napokban lejár. Abból fogják látni majd - hiszen ők is megkapják a felszámolótól, hogy mennyi pénzüik ragadt be -, abból fogjuk látni, hogy melyik önkormányzatokat milyen nagyságban érinti, és hogy milyen kérdésben érinti. Mert vannak olyan problémák is, amelyek egyébként nem a bankhoz kötődnek közvetlenül, például víziközmű-társulásoknak az ügye, esetleg költségvetési intézmények vagy egy európai uniós beruházásnak a kérdése.

Amikor ezeket látjuk, azt követően fognak érdemi segítséget kapni az önkormányzatok. Az erre szolgáló tartalék a Belügyminisztérium (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) önkormányzati fejezetében rendelkezésre áll. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Logisztikából, informatikából, ügyvitelből bukta. Okulás vagy folytatás?**” címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A tankönyvpiac átalakítását követően egyértelmű, hogy a kormány által hangoztatott előnyökből vajmi kevés valósult meg. Még januárban is voltak olyan iskolák, ahova nem kézbesítették a könyveket, sőt több pedagógus egyenesen örült ennek, mert legalább használhatták a régiéket. A tervezett költségcsökkentés persze elűszott az állandó fénymásolások miatt, a tanárookra

pedig nagyobb terhet róttak így az órákra való felkészülésben.

Az állami normatíva összege is rengeteg helyen kevésnek bizonyult, alsó tagozatban is előfordul emiatt, hogy nincsenek munkafüzetek, egyes tantárgyakhoz semmilyen tankönyvet nem rendeltek az iskolák, de olyan is előfordult, hogy egy-egy tárgyhoz a KLIK listáján nem is volt tankönyv. A terjesztés monopóliumát élvező KELLO szinte elérhetetlen volt a tanárok számára, a telefont nem vették fel, az elektronikus levelekre is több hét elteltével válaszoltak, ha válaszoltak egyáltalán. A rendszert pazarlóan működtették, számos alkalommal előfordult, hogy mindössze néhány darab könyvet szállítottak.

Az informatikai rendszer instabilitása, felkészületlensége szintén nehezítette a megrendelést, ügyintézését. Olyan eset is előfordult, amikor az adatok egész egyszerűen elvesztek, újra kellett kezdeni az egész folyamatot. Vannak olyan tankönyvfelelős pedagógusok, akik arról panaszkodtak, hogy a gyermekként nekik járó száz forintot sem kapták meg, mert most már a KLIK-kel kötött szerződést a terjesztő, a mamutintézmény pedig lenyelte a pénzt. A mézes-mázás kormányzati ígérek az olcsó és hatékony működésről csupán tündérmesék tehát, a valóságban egy bonyolultabb, pontatlanabb, pazarlóbb, nehezebb rendszer jött létre.

(12.40)

Mindezek alapján kérdezem államtitkár urat, hajlandók-e belátni a hibáikat. Mit tesznek azért, hogy a rendszer valóban hatékonyan működjön? Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Dúró Dóra képviselő asszony. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Érdemes a léptékeket érzékeltetni, hiszen itt egy olyan rendszerről van szó, amelyik 12 millió könyvet kell hogy kiszállítson, pontosan az adott helyre, úgy, hogy azt az iskolában éppen át is tudják venni. A hibaszázalék, amelyik a rendben, időben leadott tankönyvrendeléseknél a valódi hibák aránya volt, 0,25 százalék, mint ön is tudja, tehát ezrelékekben mérhető az, hogy mennyi volt az a könyv, amelyik hibásan érkezett ki. Nyilván ha ezt a 12 millióval valaki besorozza, akkor ezek az ezrelékek is körülbelül annyi ügyet hoznak ki, amit a képviselő asszony is említett. Ugyanakkor azt kell mondjam, hogy ha más szempontból nézzük, ha valaki ekkora hibaszázalékkal dolgozik, egynegyed száza-

léknyival, azt hiszem, az sok esetben elfogadható lenne. De nyilván mi is szeretnénk ezen javítani, és javítani is kell. Vannak pótrendelések, azok kezelésén is lehet és kell javítani.

Kicsit furcsának tartom, hogy ön azt a fajta rendszert ostorozza, amelyik 150 évig jól működött Magyarországon, hiszen 150 évig állami szereplő volt a tankönyvkiadásban, ezt csak a Gyurcsány-időszak privatizációja szüntette meg 150 éves magyar hagyomány után és tette ezt teljes mértékben piaci alapra. Más országokban sem piaci alapon szerveződik feltétlenül a tankönyvkiadás rendje. Másrészt pedig arról elfelejtett említést tenni, hogy most már azért mégiscsak 700 ezer gyermek teljes mértékben ingyenesen kapta meg ezeket a tankönyveket, hiszen a felmenő rendszerben egyre bővül ezek aránya.

Ettől függetlenül nyilvánvalóan oda kell figyelni arra, amit ön mondott, hogy minden pedagógushoz megérkezzen az a díjazás, amelyet a tankönyvvé, pedagógus-kézikönyvvé nyilvánítás, a tankönyvtámogatás, valamint az iskolai tankönyvellátás rendjéről szóló EMMI-rendelet határoz meg. Ez a KELLO kötelezettségeit írja elő. Maga a KELLO és a KLIK között folyamatban van a 2014. évi elszámolás, ugyanakkor a KLIK a tankönyvfelelősök díjazását folyamatosan rendezni és rendeznie is kell, tehát a pedagógusokhoz el kell jusson ez az összeg. Nyilván itt szigorúbb felügyelettel kell arra törekednünk, hogy ezt be is tartsák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Hogy akarja életben tartani a kormány a Start-mintaprogramokat?”** címmel. Sallai Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A közmunkaprogramot számos kritika érte az elmúlt időszakban, de számos jel is mutat arra, hogy a Start-mintaprogramoknak vannak olyan elemei, amelyek dicséretes és jó irányba haladtak el. Viszont a közfoglalkoztatás 2015. évi céljairól megjelent jelentés és kormányhatározat, amely a napokban megjelent, azt mondja, hogy az értékteremtő, hasznos, helyi sajátosságokon alapuló, a település önfenntartását segítő programok indításának a támogatása megmarad. Ugyanakkor maga a rendelkezés azt mondja, hogy minél több főt próbálnak ilyen irányban foglalkoztatni, annál kevesebb támogatás fog jutni a mintaprogramokra.

A Start-mintaprogramokhoz nyújtott beruházási támogatásoknak köszönhetően az önkormányzatok idáig gépeket, eszközöket, berendezéseket vásárolhattak, s több helyen élelmiszer-termelésbe és -feldolgozásba fogtak. Rátermett településvezetők sora élt ezekkel a lehetőségekkel, ami kiutat jelentett.

Ennek nyilván vannak árnyoldalai is, hiszen ezekhez a próbálkozásokhoz nem jutott lehetőség arra, hogy állami földhöz jussanak, nincs meg a lehetősége annak, hogy a megtermelt élelmiszer-ipari termékeket értékesíteni lehessen, és ebből adódóan az önkormányzatok nagyon nehezen tudnak kilépni abból a csapdából, hogy a közmunkát közpénzből kell finanszírozni, nem pedig meglenne a lehetősége annak, hogy piaci alapon az elsődleges munkaerőpiacra visszakerüljenek az ebben részt vevők.

Azt szeretnénk, ha az önkormányzatoknak továbbra is meglenne a lehetőségük, hogy ahol ilyen modellértékű programok indultak, azoknak a finanszírozása töretlenül meglegyen, ne legyen forráselvonás. Viszont a kérdés az, hogy mégis milyen elképzelése van a kormánynak arra, hogy ezek a Start-programok hogyan maradnak életben, ha a létszám-arányos csökkentés bekövetkezik, nem lehet értékesíteni és nem kapnak földet, tehát a piaci alapon való működés nem valósulhat meg. Erre várnék tisztelettel választ. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor belügyi államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Ahogy ön is mondta, a közfoglalkoztatás egyik formája a Start-mintaprogram, azok a mintaprogramok, amelyek elsősorban olyan területeken indultak, ahol nagyobb hátrányban vannak az ott élők, nagyobb hátrányban vannak a települések az ország gazdaságilag fejlettebb részéhez képest, ezért magához a közmunkaprogramban végzett tevékenységhez is nagyobb mértékű segítség szükséges.

2011 óta történik százszázalékos támogatással ilyen program végrehajtása. Ezeknek a programoknak a célja az, hogy a település egyedi sajátosságaihoz igazodóan valóban valamiféle értékteremtő, illetve a helyi problémákat megoldó tevékenységet folytassanak. Ez viszont azt is magában rejti, hogy ha értékteremtő, illetve a helyi feladatokat ellátó tevékenységet folytatnak, akkor ez a helyi önkormányzatnak, a fenntartónak költségcsökkenést kell hogy okozzon, tehát hosszabb távon, azt gondolom, teljesen egyértelműen elvárható - merthogy a másik oldalról a költségei csökkennek -, hogy ehhez valamilyen mértékben önerővel, önrésszel hozzájáruljon. Hozzá kell tenni egyébként, hogy ennek az önerőnek a mértéke nem jelentős önerőmérték, létszámarányosan, valóban létszámtól függően jelenik meg ez az önerő.

Egy 165 fős, 12 hónapon át tartó program esetében 3,91 százalék az önerő mértéke, ami úgy gondolom, hogy mindenképpen vállalható.

Persze jelzés ez, jelzés egyfelől abba az irányba is, hogy nem járható az az út, amelyet néhány önkormányzatnál megpróbálnak kitaposni, hogy egyre nagyobb létszámmal kívánnak Start-mintaprogramot indítani azért, hogy nagy beruházási összeg kerüljön mellé. Tehát a kettőt mindenképpen egyensúlyba kell hozni.

A Start-mintaprogramok továbbélését egyébként a szociális szövetkezetek rendszere segítheti, ehhez minden támogatást megadunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás Attila, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Meddig falaznak a fideszes és Fidesz-szövetséges bűnözőknek?”** címmel. Harangozó Tamás Attila képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A Fidesz politikai szövetségését, a Lungo Drom-os szekszárdi roma nemzeti-ségi önkormányzat elnökét, Sárközi János Józsefet befolyással üzérkedés vádjával az idén januárban jogerősen 1 év 8 hónap felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. A Fidesz-szövetséges politikus önkormányzati szükséglakások kiutalásának ígéretével csalt ki pénzt a sértettektől.

Egy hónappal később Pusztaföldvár fideszes polgármesterét, Baranyai Istvánt költségvetési csalás elkövetése miatt ítélték jogerősen pénzbüntetésre. A lebukott fideszes polgármesternek egy önkormányzatot megkárosító, de egyeseknek nyilván jó üzletet jelentő, túlárázott beruházás miatt kellett felelnie.

Az ítéletek dacára azzal szembesülhetett a közvélemény, hogy az elítélt fideszes és Fidesz-szövetséges bűnözők, mintha mi sem történt volna, ugyanúgy folytathatják politikusi pályafutásukat. Márpedig a törvény világos: akit szabadságvesztésre ítélték, az méltatlan a tisztségre, ezért a képviselő-testületnek meg kell állapítania a megbízás megszűnését. Ehelyett a törvényt megszegve, a szekszárdi roma nemzeti-ségi önkormányzat egy színjáték keretében nemhogy kimondta volna Sárközi János József mandátumának megszűnését, hanem megerősítették tiszttségében.

Minderről büszkén számoltak be a helyi sajtónak. Arról bezzeg semmit sem hallani, hogy a törvényesség betartásáért felelős megyei kormányhivatal bármit is lépett volna az ügyben.

Ennél még árulkodóbb Pusztaföldvár elítélt polgármesterének a nyilatkozata. Eszerint ő már az elsőfokú ítélet után felajánlotta lemondását az akkori kormány megbízottnak és Simonka György fideszes választókerületi elnöknek, ők azonban arra biztatták, hogy maradjon. Tehát ezt tanácsolja az Orbán-kormány törvényességért felelős tisztségviselője és a

Fidesz felelős vezetője egy bűncselekményen rajta kapott polgármesternek.

Miniszter Úr! A kormányhivatalokat irányító miniszterként ön személy szerint felel az önkormányzatok törvényes működéséért. Ezért kérdezem, mi kell még ahhoz, hogy végre cselekedjen. Meddig falaznak még a fideszes és Fidesz-szövetséges bűnözőknek? Kérem válaszát, várom válaszát, tekintve, hogy ezzel a feladattal tisztában van még, hogy ön-höz tartozik. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Elnök Úr! Igen tisztelt Képviselőtársam! Kezdjük Szekszárddal, annyit előre bocsátva, hogy már több képviselőtársamnak válaszoltam, akik pénzügyi vizsgálatokat és kormányzati vizsgálatokat követeltek roma kisebbségi önkormányzatok által végzett programok kapcsán vagy ügyekben, hogy ebben a világban nem árt a méltányosság és a körültekintés. Ezt szem előtt tartva is önnek jó néhány kérdésben, ami a szekszárdi ügyet illeti, igaza van, mégpedig a következők szerint. Valóban, jogerősen szabadságvesztésre ítélték a roma nemzeti-ségi önkormányzat vezetőjét, akit március 5-én az információk szerint újra megválasztottak.

(12.50)

Amennyiben az írásos jegyzőkönyvet megkapjuk, ezt a kormányhivatal már kérte a március 5-i ülésről, illetve a bírósági ítélet leírása megszületik, és a bírósági ítéletet kézbe vesszük, akkor természetesen azonnali hatállyal közigazgatási eljárás keretében mind a polgári bíróságon, mind a munkaügyi bíróságon úgy a képviselői mandátum, mint az elnöki mandátum megszüntetéséről intézkedünk.

A pusztaföldvári eset kapcsán annyiban másabb a helyzet tudomásom szerint, de ezt meg kell vizsgálnom pontosan, és el is rendeltem már ezt a vizsgálatot, hogy Pusztaföldvár esetében a polgármestert költségvetési csalásért ítélték el pénzbírságra. Tudomásom szerint ez az ítélet is jogerős, azonban nem szabadságvesztésre ítélték. A kormányhivatalnak akkor van joga közigazgatási eljárás keretében intézkedni, ha nem pénzbírságra, hanem szabadságvesztésre ítélik. Szabadságvesztés esetén méltatlanságból elveszíti a képviselői, illetve polgármesteri megbízatását.

Meg fogom vizsgáltatni, hogy a kormányhivatalnak milyen törvényességi beavatkozási lehetősége van. A magam részéről azt gondolom, hogy az a pol-

gármester, akit költségvetési csalásért ítélnék el, méltatlan hivatala betöltésére, és le kell mondania. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Ugye, nem akarja bezárni a kormány az egyetlen állami genetikai diagnosztikai intézetet?**” címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal a szándékkal fordulok államtitkár úr felé, hogy felhívjam a figyelmét, mekkora riadalmat okozott, mennyire átgondolatlan és mennyire egyeztetés nélküli az egészségügyi háttérintézmények átalakítása.

A probléma lényege a volt Országos Környezet-egészségügyi Intézet keretében működő molekuláris genetikai és diagnosztikai osztály fennmaradásával kapcsolatos. Az átszervezés szele elérte ezt az igen fontos osztályt is, hiszen ennek bizonytalanságára, szakmai veszélyeire a civil szféra, méghozzá a Gyógyító Jósándék Alapítvány hívta fel a figyelmet, és arra, hogy az osztály működése, a diagnosztika veszélyben lehet.

Az átalakítás során, amely március 1-jére befejeződött, attól lehetett tartani, hogy maga az osztály megszűnik, leáll a genetikai betegségeknek az osztály által végzett szűrése, ami egyrészt a várandósokat, másrészt a betegségtől szenvedőket érinti. És attól is lehetett tartani, hogy ez az osztály, amiből egyetlenegy van Magyarországon, a továbbiakban nem lesz képes elvégezni olyan fontos szűréseket, mint a spinális izomatrófia, más néven SMA, de veszélybe kerülhetnek volna más szűrések, a kialakított nemzetközi kapcsolatok és betegadatbázisok is, amiket e szerv kezel.

Nagy hiba, hogy a kormány az átalakítások során egyébként nem a megfelelő szervekkel vagy egyáltalán nem egyeztetett senkivel, mert akkor ilyen, öröklődő betegségekkel foglalkozó és magasan jegyzett szervezetek nem maradtak volna információ nélkül. Jelen helyzetben azt már látni lehet, hogy az átrajzolás keretében az Országos Közegészségügyi Központ keretében kapott helyet az osztály, és csak reménykedni lehet, hogy az átállás nem sínyle meg a szűrést, a betegadat sokaságát, a kialakított nemzetközi kapcsolatokat.

Mindezekre tekintettel kérdezem államtitkár urat, mire volt jó a kapkodó egészségügyi háttérintézmény-átalakítás. Miért kapkodnak? Miért hazárdíroznak az egészségüggyel? Várom megtisztelő választát.

Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Lukács képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az államreform folyamatához kapcsolódóan a kormány célja egyrészt, hogy hatékonyabb államapparátust hozzon létre, másrészt pedig egyszerűbb közigazgatást. Az egészségügyi kormányzás területén ezt a célt szolgálja az egészségügyi szakterület irányítása alá tartozó háttérintézmények átalakítása, ez szintén a hatékony működés érdekében történik természetesen. A háttérintézmények átszervezése a népegészségügyi célok hatékonyabb elérését is elősegíti.

A kormány elkötelezett az állampolgárok egészségi állapotának javításában. Fontosnak tartjuk a lakosok egészségügyi ellátásának biztonságát, ezért gondoskodunk a genetikai diagnosztikai vizsgálatokhoz szükséges intézményi háttérrel, beleértve annak finanszírozását is. Az Országos Tisztifőorvosi Hivatal korábbi nyolc országos intézetét érintő integráció célja a méretgazdaságosság, ezáltal pedig a hatékonyabb működés, továbbá az országos intézetek szakmai feladata ellátásának megerősítése, valamint az integrált kockázatértékelési funkció fejlesztése.

E változások keretében természetesen, azzal elmentében, amit ön itt idézett, nincs szó a molekuláris genetikai diagnosztikai tevékenység megszüntetéséről, sőt.

Tisztelt Képviselő Úr! Az egészségügyi ágazat háttérintézményi átalakításának előkészítése világított rá arra, hogy célszerű ezt a tevékenységet szakmailag megfelelőbb intézményi környezetbe helyezni. Ezért van szükség arra, hogy az ön által is említett Országos Környezet-egészségügyi Intézet és ennek főleg a molekuláris genetikai és diagnosztikai osztályán folyó tevékenységet magasabb tudományos szinten működtetett intézmény keretei között lehessen folytatni. Szeretném hangsúlyozni, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma nemcsak megőrzi a genetikai diagnosztikai vizsgálati kapacitást, hanem folyamatos erőfeszítéseket tesz a molekuláris diagnosztikai ellátás színvonalának emelése érdekében is.

A molekuláris genetikai diagnosztikai ellátás jelenleg is zavartalan, folyamatossága a jövőben is biztosított lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért akarja még mindig letagadni a kormány a szegénységet, és miért hiszi azt, hogy ha valamit nem neveznek nevének, az nem is létezik?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Új eszközt vetett be az Emberi Erőforrások Minisztériuma a szegénység elleni harcban. Kitalálták, hogy ha már nem tudják megnyerni a csatát az adatok szintjén, akkor inkább ki sem mondják azokat a szavakat, amikre az adatok vonatkoznak. Az egységes kommunikáció jegyében a minisztérium munkatársainak tilos használni az olyan kifejezéseket, mint a szegénység, mélyszegénység, gyermekszegénység vagy az esélyegyenlőség. A hivatalos indoklás szerint az egységes szóhasználat mutatja a kormányzati politika irányát.

A kormányzati politika iránya az, hogy nem akar tudomást venni a szegényekről, letagadja még a létezésüket is, holott világosan látszik a jövedelmi adatokból, hogy a szegénység terjedése, a tömegek lecsúszása a nyomorba már korábban elkezdődött, de 2010 után gyorsult fel igazán. Az elmúlt években radikális változás állt be az emberek jövedelmi helyzetében. 2009 és 2013 között a legkisebb jövedelmű 2 millió ember reáljövedelme 20 százalékkal csökkent, és kizárólag a felső tized helyzete javult.

Az alsó és felső jövedelmi tizedek közötti arány a kilencszeresére nőtt. A kiskeresetűeket sújtó egykulcsos adó, a minimálbér megadóztatása, a közmunkabér drasztikus csökkentése, a családi pótlék befagyasztása, a munkanélküli-ellátás megnyirbálása és számos más intézkedés együttes hatására a társadalom 60-80 százaléka került rosszabb helyzetbe.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt kérdezem, miért fordítja el a kormány a fejét a szegényektől, miért nem vesz tudomást az égbekiáltó társadalmi különbségekről. Köszönöm. *(Sallai R. Benedek és Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sokféleképpen beszélhetünk emberekről, beszélhetünk a szegénységről. Egyrészt nem beszélénk a szegénységről? Nyilvánvalóan, tisztelt képviselő asszony, ha itt van a parlamentben, és hallja a felszólalásokat, akkor nem mondana olyan felszólalásokat, mint amit ön az előbb mondott. Hiszen erről a kérdéstről nap mint nap beszélünk. Egy óriási feladatot örökölt ez a kormányzat akkor, amikor a szegénység kérdéséről beszélünk. Hiszen valóban, a válság idején felgyorsult, és 2011-ig növekedett a szegények aránya Magyarországon.

De most már elmondhatjuk, hogy a szegénység kockázatának kitett emberek aránya, száma csökkenőben van. És erre szerintem ön is büszke lehet, hiszen ez a magyar emberek munkájának eredménye. Nem én mondom, hanem az Eurostat által

validált adatok alapján 241 ezer fővel csökkent azok száma, akik ki vannak téve a szegénység kockázatának Magyarországon. Erről szerintem igenis beszélünk kell, hiszen ebből is kiderül, hogy az egyetlen út, ami nagy méretekben, társadalmi méretekben kivezet a szegénységből, pontosan a munkahelyteremtés. Akinek nincs munkája, az nyilvánvalóan könnyebben válik szegénnyé, könnyebben válik rászorulóvá. A munka az tehát, ami kivezet mindenkit ebből a nehéz helyzetből, a rászorultság helyzetéből. Ezért vagyunk büszkéek arra, hogy 400 ezerrel többen dolgoznak, mint korábban.

De ha azt megnézi, tisztelt képviselő asszony, hogy a lakás fűtésével mennyi embernek van gondja, kétéves távon 250 ezer fővel csökkent ezek aránya. A kétnaponkénti hűsételfogyasztás hiánya - 480 ezerrel csökkent azok száma, akiknek ez gondot jelent. Akinek nincs anyagi okokból személygépkocsija - 70 ezer fővel csökkent azok aránya, akiknek ez probléma. De ha ön megnézi, hogy Magyarországon hányan mondják azt, hogy anyagi okokból nincs telefonjuk, tévéjük vagy mosógépük, akkor ezek is a 0,3 százalék és 1-2 százalék között mozognak; nagyon-nagyon kicsi részek.

(13.00)

Ezek mutatják azt, hogy az a munkahelyteremtő politika, az az adócsökkentő politika, amit a kormány véghezvitt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, az igenis meghozta az eredményét, és erről nagyon büszkén beszélünk is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit gondol az összeférhetetlenségről?”** címmel.

Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A hatáskörök tekintetében a soha véget nem érő oktatásállamosítás zavara egyre nagyobb. Egy itt hivatkozott történet Pécsen történt meg, ahol Páváné Kurnik Zsuzsanna került az impozáns nevű pécsi Éltes Mátyás Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény, Speciális Szakiskola és Kollégium igazgatói székébe, mégpedig a sajtó ismeretei szerint 2014 szeptemberében, tehát a mostani tanév kezdete előtt.

A kinevezésről véleményt kell alkotni a törvény szerint a fenntartónak, egészen pontosan idézve: „többcélú intézményben az igazgatótanács, a fenntartó, az intézmény székhelye szerint illetékes vagy az intézményt működtető települési önkormányzat véleményének kikérésével az oktatásért is felelős

miniszter bízta meg.” A kinevezett igazgatót így véleményezte - közvetve vagy közvetlenül - a pécsi KLIK tankerületének igazgatója, Páva Péter, aki a kinevezett igazgató férje. A települési önkormányzat is véleményezhette, amelyet képvisel Páva Zsolt polgármester, aki a sajtó értesülései szerint Páva Péter KLIK-igazgató testvére.

A törvényben hivatkozott igazgatótanács pusztának létre nem lehet semmilyen forrásból sem adatot találni, nemhogy arra, hogy ebben az ügyben milyen döntést hoztak volna. Nyilván biztos vagyok abban, hogy minden kinevezést a miniszter ír alá, de nem egymaga dönti el, és okkal támaszkodik a hatáskörök gyakorlóira és a döntési mechanizmusokra, de mégis úgy gondolom, hogy ebben az esetben a közintézményekbe vetett közbizalom különösen fontos érdek, amelyet mindenkinek szem előtt kell tartani, és ilyen kirívó esetekre a megfelelő döntési és összeférhetlenségi szabályokat kell alkalmazni. Szmsz sem rendelkezik róla, hiszen az szmsz-t még nem módosították, pedig erre is törvény kötelezte a KLIK-et.

Mindezek alapján szeretném kérdezni államtitkár urat: milyen összeférhetlenségi szabályok kerülnek a KLIK szmsz-módosításába, és ki véleményezte Páváné Kurnik Zsuzsanna kinevezését? Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az is elősegíti, hogy a közintézményekbe vetett bizalom megmaradjon, ha nem mondunk valótlanosságokat egy eljárásról itt a parlamentben sem, tisztelt képviselő úr, hiszen nem történt olyan - mindjárt itt részletesen ismertetem önnel -, hogy valakiről a házastársa mondott volna véleményt. Itt arról van szó, hogy valaki 15 éve egy intézmény intézményvezető-helyettese, és utána megpályázta ennek az intézménynek a vezetői pozícióját. Azt hiszem, az elmúlt 15 évben elég sokféle vezetés volt mind Pécsen, mind az országban, eddig mindig a szakmai elvárásoknak megfelelően és közmegegyezésre látta el a feladatát.

De nézzük kronologikusan az eseményeket, hogy hol torzított ön, vagy hol mondott ön valótlanosságokat, tisztelt képviselő úr. A KLIK 2014. évben pályázatot írt ki a pécsi Éltes Mátyás Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény, Speciális Szakiskola és Kollégium vezetésére. A pályázat kiírását követően, tehát 2014. április 24-én Páva Péter, a pécsi tankerület igazgatója bejelentette összeférhetlenségét, és kérte a KLIK elnökét, hogy a pályázati eljárás lefolytatása, illetve a tankerületi szakmai bizottságban való részvételi kötelezettsége alól mentesítse, és jelöljön ki a feladatellátásra egy másik,

független tankerületi igazgatót, tekintettel arra, hogy felesége, Páváné Kurnik Zsuzsanna - továbbiakban pályázó - is benyújtotta a pályázatát. Tehát április 24-én megtörtént az, aminek ön az ellenkezőjét állította, tisztelt képviselő úr.

Ment is tovább az eljárás, a KLIK elnöke a tankerületi szakmai bizottság szakmai feladatainak ellátására, a pályázati eljárás lefolytatására a KLIK szekszárdi tankerületi vezetőjét, Gerzsei Péter tankerületi igazgatót jelölte ki 2014. április 30-án. A nemzeti köznevelésről szóló törvény 68. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségének eleget téve a tankerületi igazgató a pályázatra vonatkozóan kikérte a Pécsi Megyei Jogú Város Önkormányzatának véleményét is. Az oktatási és kulturális bizottság V. hó 21-én határozatával a pályázó magasabb vezetői megbízását támogatta; a határozat a bizottság elnöke, tagja egyetértésével, Pavlovics Attila, az önkormányzat vezető tanácsosa hitelesítésével került ki.

A pályázati eljárás eredményeként a KLIK elnöke, a tankerületi szakmai bizottság véleményének figyelembevételével *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Páváné Kurnik Zsuzsanna támogatásával továbbította a pályázati dokumentációt...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...ahogy mondom, 15 éves igazgatóhelyettesi gyakorlattal. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérem tisztelettel a házszabályban rendelkezésünkre álló időt betartani.

Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Földet vissza nem adtok. No, de hogy kárpótlást sem...”** címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A jogszabályi változások miatt a magyar állam tulajdonába került, természetvédelmi oltalom alatt álló, de kártalanításba nem vont, egykori maradványterületek országosan mintegy 2000 hektárnyi területet érintenek, amelyek döntő többsége, mintegy 1600 hektár tartozott a barcsi Dráva-Coop Mezőgazdasági Szövetkezet használatába. A Somogy Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatósága a szóban forgó ingatlanokat a magyar állam tulajdonába adta. Az ezen védett természeti területek természetvédelmi kezeléséért felelős szerv a 7/1996-os KTM-rendelet értelmében létesített Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatósága. A kisajátítás és a vagyongazdálkodásba adás tehát megtörtént, a maradványterület a Nemzeti Földalapba került.

Nem az állami tulajdonba vétellel van a gond, hiszen azt a szövetkezet és annak tagsága húsz éven át várta, hanem a térítés nélküli eltulajdonítása sérelmes, hiszen a kártalanítás mind a mai napig nem történt meg. Ami történt, az valójában egy egyoldalú nyilatkozattal való állami tulajdonba vétel, kvázi ingyenes kisajátítás, azaz államosítás, holott az állam tulajdont egyoldalúan csak ellenérték fejében szerezhethet, hiszen az Alaptörvény is egyértelműen fogalmaz: tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

A fennálló helyzet törvénytől, alkotmányellenes, mert jelentős egyoldalú vagyoni hátrányt okoztak a szövetkezetnek, illetve annak tagjainak. Csak Barcson majdnem ezer család, megalázó nyugdíjból nyomorgó idősek, továbbtanulásra kuporgató fiatalok várják, hogy az állami tulajdonba került érintett földterületekért megkapják az értéküknek megfelelő kártalanítás összegét, azaz hozzávetőlegesen másfél-kétfélmilliárd forintot.

Kérdezem: hajlandók-e végre kifizetni őket? Miért söprik le immáron ötödik éve önök is a jogos követeléseket? Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését, mert egy fontos tévhitre világít rá, és akkor talán most alkalmam nyílik arra, hogy ezt egy példával jól be tudjam mutatni önnek, hogy mit jelent a „maradványterületek” kifejezés.

Egy kisajátítási eljárásban az alapvető kérdés az aranykorona-érték kérdése. Az aranykoronát váltja meg az állam. A „maradványterületek” arról szól, hogy történik egy kártalanítás az aranykorona-igény szerint, de ennél több területe volt annak a szövetkezetnek. Tehát az aranykorona, ami az értéket mutatja, megtérítésre kerül, de úgymond marad terület, ezt hívjuk maradványterületeknek, amelyeket - és így rendelkezik ez a törvény is, amit ön említett, hogy azokat viszont - térítésmentesen veszi az állam tulajdonba. Nem azért veszi térítésmentesen az állam tulajdonba, mert szeretne valami rosszat tenni az ott élő emberekkel, hanem azért, mert az értékét annak a termőföldnek - még egyszer hangsúlyozom, amit aranykoronában adnak meg - megtérítette a kisajátítási eljárás során. Itt is erről az esetről beszélünk.

Egyébként a szóban forgó területre pontosan 102 millió 708 ezer forintot fizetett ki kártalanításként az állam. Ez 15 évvel ezelőtt történt. A marad-

ványterületekre vonatkozóan, mint ahogy a törvény is rendelkezik róla, azok nem kártalanításért - miután azt az aranykoronában megtérítette -, hanem a törvény erejénél fogva kerülnek az állam tulajdonába.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Visszavonják-e az 'Iskola a természetben' című uniós pályázatot?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

(13.10)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Február 16-tól március 16-ig lehet pályázni az „Iskola a természetben” című uniós programra. A TÁMOP-os konstrukció célja a hátrányos helyzetű kistérségekben, településeken élő tanulók társadalmi beilleszkedésének elősegítése, a helyi természeti adottságokban rejlő lehetőségekre, különös tekintettel a mezőgazdasági ismeretekre támaszkodva.

A program kiírásával kapcsolatban számos probléma jött elő, amire a területen dolgozó szakemberek hívták fel az LMP figyelmét. Az első mindjárt az, hogy a pályázat úgy jelent meg, hogy nem tették közzé a pályázati felhívást, miközben nyílt pályázatról van szó. A pályázat lebonyolítási időszaka ismeretlen, a szerződés-kötés időpontját se tudni, miközben november 30-ig be kell fejezni a projektet. Ennyi idő alatt nem lehet érdemi munkát végezni, a projektet megtervezni, kidolgozni, tananyagot fejleszteni, értékelni és 15-20 iskolában bevezetni. Ehhez legalább 2-3 évre lenne szükség.

Ráadásul már a pályázók köre is problematikus. Miközben a támogatott pályázatok várható száma csupán egy-két darab, költségvetési szervek is pályázhatnak. Vajon ki fogja egyedül vagy másodmagával elnyerni az összes 600 millió forintos fejlesztési forrást?

Az LMP sokkal szerencsésebbnek tartaná, ha a jelenlegi forráshiányos időszakban nem egy-két nyertest támogatnának 600 millió forinttal, hanem akár több tucat pályázatot írnának ki ebből a keretösszegeből. Így valóban beindulhatna a területen egy dinamizálási folyamat, amely sok innovatív szereplőt vonhatna be a munkába.

Az LMP arra kéri a kormányt, hogy vonja vissza a pályázatot; ezt a beadási határidő előtt még megtehetik. Vonják vissza, és írjanak ki egy újat, amely valóban a hátrányos helyzetű tanulók társadalmi beilleszkedését szolgálja az oktatáson keresztül, és

nem azt segíti, hogy egy-két szerencsés nyertes megint jól járjon százmilliós támogatásokkal.

Kérdésem, megfontolja-e miniszter úr az előbbi aggályokat, és kiírják-e újra ezt a pályázatot. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Bármilyen javaslatát, ismerve a fejlesztési ügyek iránti elkötelezettségét, szívesen megfontolom. Azt a megjegyzést a válaszom előtt még mindenképpen fontos megtennem, hogy egyáltalán nem vagyok elégedett az intézményrendszerrel, hogy még 2015-ben pályázatokat írunk ki a 2007-2013-as fejlesztési ciklus lezárásaképpen. Ez nem sok jót jelent az ország elmúlt, 2007-2013 közötti fejlesztéspolitikai működését illetően, hogy még '15-ben azon vacakolunk, hogy akkor most mire legyen 600 millió forint elkölthető a 8 ezer milliárdból. Ezt el kellett volna rendezni az elmúlt hét esztendőben.

De ha már pályázatokat írunk ki, nyilvánvalóan azért, hogy a pénzt megfelelő mennyiségben költjük el, pontosan a humán területen fontos az, hogy ezek minél hamarabb történjenek meg, lehetőség szerint az első negyedévben, lehetőség szerint az oktatási ágazatot vagy az egészségügyi és szociális ágazatot támogatva, ahol mindannyian több pénzt el tudnánk költeni, mint ami a költségvetésben rendelkezésre áll.

Én megvizsgáltattam az ön írásban feltett kérdését. Először is konzorciális pályázatra van lehetőség, ami azt jelenti, hogy ha két nyertes van, az 15 konzorciális partnert feltételezve eleve 30 oktatási intézményt jelent. Tehát meg tudom nyugtatni önt, hogy nem egy-két iskola fog ebből részesülni, hanem nagyságrendileg konzorciumonként 12-16 iskolának kell együtt pályáznia. A 600 millió forintot tervezzük emelni is, tehát az összességében önmagában nem lehet akadály.

Alapvetően, miután minden iskola állami fenntartású oktatási intézmény, a KLIK számára a pályázatok benyújtása és a forrásokhoz való hozzáférés nem lehet probléma. Ugyanez vonatkozik az egyházi intézményekre. Ha pedig valamelyik alapítványi iskolának ezzel gondja van, akkor természetesen a kollégáim vagy az Emberi Erőforrások Minisztériumában a kollégák állnak a rendelkezésükre. Nincsenek kizárva az alapítványi iskolák abból, hogy pályázzanak.

Mérlegeltem a javaslatát. Most nem tudok önnel egyetérteni, mert úgy gondolom, sokkal nagyobb baj lenne visszavonni, mint hogy ez adott esetben megvalósuljon, remélve, hogy jó célt fog szolgálni, hiszen ez egy bevált program már, ami a korábbi években is

működött. Köszönöm szépen a türelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Velez Árpád, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének... *(Jelzésre:)* Nincs jelen. Akkor ugrunk egyet.

Gúr Nándor - jelen van -, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mikor kerülnek kifizetésre a munkabérek és szociális támogatások?”** címmel. Gúr Nándor képviselő úr, aki egyébként mindig jelen van, önt illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, bár jeleztük azt is, hogy Velez Árpád nem lesz itt.

ELNÖK: Elnézést, igen.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Semmi baj. Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt héten igen nagy port vert fel a Buda-Cash Brókerház Zrt. fizetésképtelensége. Látható módon próbálkoznak megoldásokat szülni és egy kicsit áthajózni más vizekre, elfeledkezni erről a történetről.

A megoldások tekintetében azért nem olyan egyszerű ez a történet. Az önkormányzatok viszonylatában munkabérek, közfoglalkoztatottak bérei, segélyek kifizetése tekintetében még ma is van bizonytalanság, annak ellenére, hogy 65 önkormányzatnál 245 millió forint visszatérítendő támogatásnak a kilátásba helyezése történt meg.

De ugyanígy bajban vannak a civilek, az egyesületek. A vállalkozásokról ne is beszéljünk, ahol a 30 millió forint feletti források kérdéses, hogy hova és miképpen alakulnak. Bár hozzáteszem, Tállai államtitkár úr erre mindig azt mondja, hogy ez a vállalkozói kockázat kérdésköre, de tudják, ebben az országban törvényszerűen azért minden vállalkozásnak kötelezettsége, hogy bankszámlát is nyisson.

A lényeg a lényeg, az sem nyugtatja meg a közvéleményt, hogy Lázár miniszter úr meg arról beszél, hogy - ha jól jegyeztem a számot - 106 millió forint kölcsön átadására kerül sor az OBA-nak. Kíváncsi vagyok, hogy majd ez a kölcsön hogyan fog visszakerülni, az OBA hogyan fogja a kölcsönt visszaadni.

De az alapvető kérdésem igazából az, hogy az emberek kifizetésre kerülnek-e, mi erre a biztosíték, időben megtörténik-e ez a kifizetés; ha nem történik meg időben a kifizetés, akkor ki fog helyállni azon többletköltségek tekintetében, amelyek keletkeznek a nem időben történő kifizetések tekintetében; s hogyan kívánják elkerülni azt, hogy a későbbiekben ne legyen hasonló helyzet - mondjuk úgy, hogy öt évig nem ellenőriznek? *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Aggódását megköszönve azt tudom önnek mondani, hogy a legsürgősebb intézkedéseket megtette a kormány, a Nemzetgazdasági Minisztérium, az Államkincstár, a Belügyminisztérium és a Posta, és ennek köszönhetően a közalkalmazottak tekintetében, segélyezettek tekintetében, közfoglalkoztatottak tekintetében a február havi járandóságok kifizetése megtörtént.

Megtörtént, mert akik nem az érintett bankoknál vezették a számlájukat, azoknak közvetlenül a számlájára tudott érkezni a pénz, azok esetében pedig - több mint hatezren voltak ilyenek -, akiknek az érintett bankoknál volt a számlájuk és zárolva lett, őket pedig közvetlenül a Posta fizette ki, tehát a Postának történt az utalás, és a posták hosszítottan tartottak nyitva vagy a postások házhoz vitték a juttatást. Tehát a tudomásom szerint pénteken minden érintetthez eljutott a február havi járandóság. Ez is volt a kormányzat célja.

Valóban érintettek mások is: civilek, egyesületek. Ők az Országos Betétbiztosítási Alapból részesülhettek 100 ezer euróig kártérítésben, és ennek is a kifizetése megtörtént. Valóban, egy jelentős összegű kölcsönben részesült az Országos Betétbiztosítási Alap, ők azonban üzleti tervvel rendelkeznek, hogy hogyan fogják tudni ezt majd megtéríteni. Ez az embereket nem fogja érinteni.

Tehát köszönöm aggódó kérdéseit. Az első és legfontosabb intézkedéseket a kormány megtette. Természetesen ezt még követni fogják intézkedések, hogy minél kisebb kárral ússzák meg az emberek és az önkormányzatok ezt a mérhetetlenül nagy büncselekmény-sorozatot. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: „**Valódi hatástanulmányok nélkül hogyan támogathatja a kormány a transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodást?**” címmel. Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Az Európai Unió és az Egyesült Államok között folyamatosan zajlanak a szabadkereskedelmi tárgyalások, sajnos ezek a tárgyalások azonban zárt ajtók mögött zajlanak, és konkrét hatástanulmányokat sem láthattunk a magyar kormány részéről, hogy egy ilyen megkötött megállapodás hogyan érintené Magyarország jövőjét.

(13.20)

A témában 2014. október 27-én az Európai ügyek bizottsága ülést tartott, és ott Mikola István államtitkár úr néhány számadatot ismertetett ugyan, de az, hogy ezek milyen hatástanulmányból valók, ennek a bővebb kifejtését ő nem tette meg, de ígéretet tett arra, hogy a bizottság tagjai számára elküldi azokat az anyagokat, amelyek elérhetőek a témában.

A bizottság tagjai hiába várták azt, hogy megkapják ezeket a hatástanulmányokat, ezért 2015. január 19-én írásbeli kérdést nyújtottunk be Bana Tibor képviselőtársammal Szijjártó Péterhez, és kérjük, hogy a konkrét hatástanulmányokat tegyék elérhetővé.

A válasz megdöbbentő volt, ez 2015. február 3-án érkezett meg, és utalt ugyan egy 2013-as elemzésre, de egyértelművé tette miniszter úr azt is, hogy valódi hatástanulmányok nem készültek, hiszen arra hivatkoztak, hogy ezt majd csak a konkrét megállapodásnak az elfogadásakor vagy leírásakor lehet megtenni.

A gond csak az, hogy ezek a tárgyalások titokban zajlanak, részben még a magyar kormánytól is elzárva, ezért nem tudjuk, hogy mi alapján támogathatja a magyar kormány ezt a megállapodást. Ráadásul a GMO-termékek tilalma is elesni látszik, és egyébként, ahogy azt már prospektusokon is láthatjuk, civil szervezetek is tiltakoznak ezen megállapodás ellen.

Ezért kérdezném államtitkár urat, hogy konkrét hatástanulmányok nélkül hogy támogathatják ezt az egyezményt, és nem gondolják-e, hogy a nagyhatalmaknak adott biankó csekkek ideje lejárt, és előnye még nem származott Magyarországnak az ilyen hozzáállásból. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Ígyártó István külügyi államtitkár úrnak.

ÍGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminiszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodással kapcsolatban az elmúlt években számtalan tanulmány született az Európai Bizottság, az Európai Parlament és más intézmények megrendelésére. Ezek mindegyike nyilvános és az interneten keresztül elérhető, valamint megismerhető.

A tanulmányok következtetéseit tekintve mindegyik egyetért abban, hogy az EU számára egy átfogó, a hagyományos piacrajutási kötelezettségvállalások mellett a kereskedelem nem vámjellegű akadályainak lebontására is kiterjedő megállapodás kedvező lenne, ráadásul a hozadékok közel fele éppen ez utóbbiak felszámolásából eredne. A tanulmányokkal

összefüggésben szükséges megjegyezni, hogy az abban szereplő számok becslések, amelyek megvalósulása több tényezőtől függ, úgymint a kitárgyalt megállapodás tartalma, illetve, hogy a cégek mennyire lesznek képesek élni a megteremtett kedvezményekkel.

Érdemi információkkal szolgáló hatástanulmányt a megállapodás érdemi kötelezettségvállalásának körvonalazódása ismeretében vagy a létrejött megállapodás gazdasági hatásainak kibontakozásával összefüggésben lehet készíteni. A magyar kormány számára készített elemzés ugyancsak a fenti megállapításokra jutott.

A magyar álláspont kialakítása során figyelembe vettük a nemzetközi és hazai hatástanulmányokat és elemzéseket, és folyamatosan figyelembe vesszük a társadalmi és gazdasági érdekképviseletek és szereplők figyelmét, valamint véleményét. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Korózs Lajos: Hallottatok-e valamit?)* Tisztelt Országgyűlés! A napirenden belüli utolsó sima kérdés következik. Dúró Dóra, a Jobbik képviselő asszonya, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor várható, hogy a munkájukhoz méltó bérért dolgozhatnak a pedagógiai munkát segítő?”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyé a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A pedagógiai munkát közvetlenül segítőkről méltatlanul kevés szó esik a közéletben, de ami még ennél is szomorúbb, a dadusok, iskolatitkárok, pedagógiai asszisztensek és más dolgozók nem kapják meg a nekik járó megbecsülést, sem anyagi, sem erkölcsi értelemben. 2015 szeptemberétől is csak azokra terjesztik ki az életpályamodellt, akik pedagógus végzettséggel rendelkeznek, azonban az általam említett munkakörben nem ez a jellemző, róluk tehát ismét megfélemezik a kormány, pedig tömegesen dolgoznak, akár minimálbérért.

Szakmai szervezetek és a Jobbik is figyelmeztetett arra, hogy a pedagógusok béreinek rendezése mellett elengedhetetlenül szükséges az ő megbecsülésük is, ám az iskolák állami fenntartásba vételével egy részük még rosszabbul járt: korábban az önkormányzattól kapott juttatásokat most már a KLIK nem adja meg nekik. Így az állami fenntartással nem a kiegyenlítődéssé jött létre, hanem még igazságtalább lett a helyzetük. Terhelésük nemzetközi összehasonlításban is kimagasló, létszámuk harmada az OECD-országok átlagának, mindez azt jelenti, háromszor annyi munkát látnak el, mint más országokban a kollégáik, vagy pedagógusok kénytelenek segíteni nekik, elvonva így az időt a tanításra fordítandó feladatoktól. Látható tehát, hogy a probléma

valós és égető, amire látszólag a kormánynak nincs válasza.

Kérdezem ezért államtitkár urat, miért feledkeznek meg a pedagógiai munkát közvetlenül segítőkről, mikor várható, hogy a munkájukhoz méltó bérért dolgozhatnak méltó körülmények között.

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, az iskolákban dolgozó, de nem közvetlenül pedagógiai munkát végző, hanem azt segítő munkatársak munkája is ugyanolyan fontos, hasznos és értékes, mint az ott dolgozó pedagógusoké. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az óvodákban is!)* Nyilvánvalóan a kormány törekszik arra, hogy a pedagógus-életpályában először a pedagógus-munkakörben dolgozó pedagógusoknak kínáljon jövőképet, és ahogy ön is mondta, idén szeptember 1-jétől ez a fajta életpálya pedagógus végzettséggel rendelkező, de nem pedagógus-munkakörben foglalkoztatottakra is kiterjed, tehát az ő életlehetőségeik is valamelyest könnyebbé válnak.

Ugyanakkor nagyon fontos elmondani, hogy a kormány, amikor pedagógusbér-emelésről beszél, akkor ez csak egy része annak az életpálynak, amit nyilvánvalóan egy pedagógus meg tud tenni, hiszen nála a továbbképzés, a magasabb színvonalú munkavégzés, az oktató-nevelő munka minőségi javítása egyértelmű és nyilván tőle elvárható, míg akik segítik ezt a munkát, akár egyéb végzettséggel rendelkeznek, és valamilyen más tevékenységet látnak el az iskolában *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem segítik! Nem működne nélkülük!)*, ők nem közvetlenül a gyermekek tanításával foglalkoznak, nem az ott lévő gyermekek tanulmányainak a javítását tudják közvetlenül szolgálni, hanem nyilván csak közvetve, de nagyon fontos részként.

Fontos elmondani, hogy amikor elindult a pedagógus-életpálya 2013-ban, már abban az évben is a pedagógusok számára egy több mint 30 milliárd forintos pluszbért tudtunk juttatni. *(Dúró Dóra: Nem ezt kérdeztem! - Bangóné Borbély Ildikó: A technikai dolgozókról kellene beszélni!)* A tavalyi évben is 120 milliárd forinttal többet fordítottunk az iskolákban dolgozó pedagógusoknak a béremelésére, az idei évben pedig 38 milliárd forint szerepel szintén a pedagógusbér-emelésre. *(Dúró Dóra: A kérdésre válaszoljon, legyen szíves!)* Ezek ugye, hozzáadódnak az előző évihez, és az idei évben kapcsolódhatnak be azok a segítő munkatársak az életpályába, akik pedagógus végzettséggel rendelkeznek.

Bízunk benne, hogy a következőkben, ha már a pedagógusok presztízsét, megbecsültségét sikerült megemelnünk ezzel az egészen magas, 30-40 vagy egyes esetben 50 százalékos béremeléssel is, akkor utána, ahogy a szociális dolgozók, a rendvédelmi dolgozók és mások béremelése is sorra kerül, ugyanígy ezeknek az embereknek is tudunk még magasabb bért kínálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Alexov Lyubomir, szerb nemzetiségi szószóló, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Van-e jövője a nemzetiségi színháznak Magyarországon?**” címmel. Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló urat illeti a szó.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: *(Mikrofon nélkül.)* Tisztelt Ház!

ELNÖK: Egy kis türelmet kérek. Mikrofont... - vagy pedig a kártyát kellett volna beilleszteni a helyére. De kap egy mikrofont; hallgatjuk.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: *(Hordozható mikrofonba.)* Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Van-e jövője a nemzetiségi színháznak Magyarországon? Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény a hazai nemzetiségek művészeti életének támogatása, kulturális jogok érvényesülése érdekében fogalmaz meg rendelkezéseket. A színházakat érintő finanszírozási modell változása során azonban drasztikusan csökkent a magyarországi nemzetiségi színházak támogatása az elmúlt években.

(13.30)

Például a Magyarországi Szerb Színház állami támogatása 2009-ben 38 millió forint volt, 2013-ban 22 millió forintot juttatott a költségvetés a színházi szervezetnek. Ez a támogatás 43 százalékkal való csökkenését jelenti.

A nemzetiségi színházak számának növekedésével és a keretösszeg szűkítésével egyidejűleg az egyes színházakra jutó támogatás összege tovább csökkent, ugyanakkor öröndetes módon a nemzeti és kiemelt kategóriájú színházak esetében nem történt ilyen mértékű elvonás.

A finanszírozási gondok mellett a nemzetiségi színházak az alábbi problémákkal szembesülnek még: a nemzetiségi színházak szakmai díjakra való felterjesztéseit évről évre elutasítják. Az elismerés hiánya fontos motivációvesztést jelent a nemzetiségi alkotók körében. Az Arcusfest volt a nemzetiségi

színházak országos fesztiválja. Forráshiányra való hivatkozással az utóbbi öt évben nem került megrendezésre, ezáltal a nemzetiségi színházak többségének bemutatkozási lehetősége szűnt meg.

Az NKA Színház- és Táncművészet Kollégiuma évről évre elutasítja a nemzetiségi pályázatokat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nem folyik Magyarországon államilag szervezett nemzetiségi képzés a színházi szakemberek körében, ezért kérjük tisztelettel, hogy most a pályázati időszakban segítsék azt, hogy ne szűnjön meg forráshiány miatt, ne sorvadjon el a több évszázados hagyomány, amely például lehetővé tette *(Az elnök ismét csenget.)*, hogy a Nemzeti Színházban ünnepelhettük tavaly a szerb színháztudomány 200 éves évfordulóját, ahol...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Ja, bocsánat... A gyakorlat hiánya. *(Taps.)*

ELNÖK: Kettő perc áll rendelkezésére. Köszönöm szépen a szerb nemzetiségi szószóló felszólalását.

Megadom a szót válaszára Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Szószóló Úr! Tisztelt Ház! Ott folytatom, ahol ön abbahagyta. Valóban, 2013 decemberében együtt ünnepeltük a pesti szerb színháztudomány 200 éves évfordulóját, a Csoda a rondellában című darabot, azt hiszem, ön is és én is ott tekintettük meg. Nekem ez volt életem első szerb nyelvű darabja, amit meghallgattam, viszont nagyon jó képet mutatott számomra is a szerb színháztudomány kezdetéről és az ottani identitáskérdésekről; azt hiszem, sok közép-európai népet kötnek össze hasonló kérdésfeltevések és folyamatok.

A nemzetiségi színházak az előadó-művészeti területen belül, így az előadó-művészeti szervezetekre vonatkozó, működési célú pályázatokon belül is speciális helyet foglalnak el. Az EMMI a magyarországi nemzetiségi színházakat önálló, külön pályázói csoportként határozza meg és különíti el annak érdekében, hogy a társadalmi szerepvállalásuk alapján legyen a pályázat bírálóinak és a döntéshozóknak ítélniük, s ne csupán a többi színházzal versenyhelyzetbe kényszerítve a szakmai teljesítmény legyen az egyetlen, ami alapján döntenek. Ennek a pozitív diszkriminációnak köszönhető, hogy a nemzetiségi színházakat ugyanazon speciális közfeladat-ellátó szervezetként egymással állítja rangsorba a pályázat, és nem kizárólag színházszakmai szempontok alapján a többi versengő, előadó-művészeti tevékenységet folytató pályázóval.

Ezen pályázói körben az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény alapján a minősítéssel nem rendelkező színház- és táncművészeti előadó-művészeti szervezetek között zárt pályázói csoportként, önálló pályázati altémaként jelennek meg a nemzetiségi pályázatok.

A szerb színház pályázati támogatásának vonatkozásában a 2009 és 2013 közötti összehasonlításban a változás a költségvetési keretösszegekhez igazodott. A szószóló úr kérdéseiben felvetett egyéb témák, mint például a színházművészeti szakmai díjak, a fesztiváltámogatás, az NKA Színház- és Táncművészet Kollégiumának támogatási lehetőségei mind olyan kérdések, amelyek a magyarországi színházi élet valamennyi résztvevőjét érintik, ugyanakkor számunkra a továbbiakban is természetesen fontos lesz ezeknek a területeknek a külön kiemelt, pozitív diszkriminációban részesített támogatása. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: **„Becsukta a szemét vagy magszatol?”** címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszkérésre Balog Ádám alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Öné a szó, Harangozó képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! 82 önkormányzat és több mint százezer család - többnyire kispénzű család és kispénzű önkormányzat - pénze tűnt el a DRB bankból, abból a bankból, ami egy évvel vagy másfél évvel ezelőtt még takarékszövetkezetként működött, megbízható, jó bankként ismerték Somogy megyében.

Az önök bábáskodása mellett, az önök engedélyével, az önök átvizsgálása után született meg ez a bank, és önök adták meg az engedélyt arra, hogy a takarékszövetkezetből ez a bank létrejöjjön. Egy olyan tulajdonosi háttérrel rendelkező bankot hoztak így létre, akikről önöknek tudniuk kellett, hiszen megvizsgálták: 2010. szeptember 17-én az önök jogelődje, Szász Károly írta alá azt a határozatot, amiben elmarasztalták a tulajdonosok a Buda-Cash működését, amiben nem kisebb szabálysértéseket írtak le, mint hogy a megbízások felvételénél jogszabályokat sértenek, a nyilvántartási rendszerben jogszabá-

lyokat sértenek, a kockázati fedezethez szükséges tőke a jogszabályoknak megfelelően nem áll rendelkezésre, az adatszolgáltatás nincs rendben, a dolgozók saját ügyleteinek nyilvántartását összemossák az ügyfelek ügyleteivel, nem felelnek meg a pénzmossás elleni törvény jogszabályi követelményeinek, kiszerveztek egy csomó mindent, ami nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek, az informatikai rendszer sem felelt meg a jogszabályi követelményeknek, a házi és az ügyfélpénztár nem volt elkülönítve.

Ezek egyenként is külön-külön olyan dolgok, ami miatt akár föl lehetett volna függeszteni ennek a csoportnak a tevékenységét. Ezzel szemben nem felfüggesztésre kerültek, hanem egy határozatot hoztak, hogy negyedévente számoljanak be róla, hogy hogyan fogják helyrehozni ezeket a hiányosságokat.

Azt kérdezném meg, hogy mi történt ezekkel a negyedéves beszámolókkal. Önök tudtak-e róla, hogy mi folyik a bankban - hiszen asszisztáltak ezekhez a negyedéves beszámolókhöz -, vagy le se folytatták ezeket a negyedéves ellenőrzéseket? Kérem, válaszoljon! *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Balog Ádám alelnök úrnak.

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Először is szeretném tisztázni azt a félreértést, hogy a kispénzű háztartások bajba kerülnének, hiszen az OBA megfelelő garanciát nyújt arra, hogy senkit, aki ebben a bankcsoportban kisebb pénzeket tartott - az a kisebb pénz ráadásul 30 millió forintig terjed -, ne érjen kár. Pár napos várakozás ezt még természetesen megelőzi, ami nem kellemes, de azért korántsem olyan rossz a helyzet, mint ahogy képviselő úr ezt jelezte.

Azt, hogy a bankokban azért történhettek visszaélések, mert engedélyt kapott a bank tőlünk valami másra, amit eddig csináltak, ezt visszautasítom. Ezekben az intézményekben sajnos a takarékszövetkezeti idejükben is ugyanaz a tulajdonosi kör volt jelen, mint az engedélyezés után, és ezek a visszaélések sajnos már akkor is folytak és folyamatban vannak. A mi átvizsgálásunk, ami az engedélyezést megelőzte, egy formai vizsgálat lehetett csak, amit már közleményünkben ki is fejtettünk, hogy pontosan mit jelent. A tőkekövetelményeket kellett megvizsgálunk, a működés módját kellett megvizsgálunk. Ahogy ön is említette, ezek a takarékszövetkezetek, majd bankok amúgy jó belső működési mechanizmusokkal rendelkeztek. Sajnos azt, hogy a mögöttük álló pénzügyi csapat bűncselekményt követ el feltehetőleg, sajnos nem tudtuk kivizsgálni.

A PSZÁF-vizsgálatról természetesen tudomásunk volt, hiszen ez alapján dolgozunk mi is, hogy a PSZÁF múltbeli cselekményeit mi is átvizsgáljuk. Azok az észrevételek, amiket a PSZÁF tett, rendezés-

re kerültek; a bank, illetve a mögötte álló Buda-Cash azokat a szimptomákat már nem mutatta, amiket a PSZÁF feltárt akkoriban. Sajnos, pont ez a jele annak, hogy a jogszabály-ellenőrzési rendszer nem teljesen megfelelő, hiszen úgy tudtak csalni, úgy tudtak visszaélni a pénzügyi rendszerbe vetett bizalommal, hogy ezt a most rendelkezésre álló jogszabályi, illetve ellenőrzési keretrendszer nem tudja felmérni, nem tudja megtalálni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg Harangozó képviselő urat.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Alelnök Úr! Ön azt állította, hogy korábban, a takarékszövetkezeti időszakban is folytak ilyen visszaélések. Akkor ezek szerint úgy adták meg a bankká alakuláshoz az engedélyt, hogy tudtak róla, hogy ilyen visszaélések folytak? Vagy nem vizsgálták meg rendesen ezeket a takarékszövetkezeteket, és ennek ellenére adták ki az engedélyeket?

Úgy csinálták ezeket a csalásokat, hogy összesmosták az ügyfelek pénzét a saját befektetésekkel, és erre az az informatikai rendszer adott lehetőséget, amire már 2010-ben leírták, hogy nem megfelelően működik, és ki kell javítani.

(13.40)

Későbbiekben, a negyedéves ellenőrzéseknél ezek szerint önök úgy gondolták, hogy ez már kijavítva, tehát vagy szakmailag alkalmatlanok arra, hogy önök ezeket az ellenőrzéseket lefolytassák, vagy pedig tisztességtelenül asszisztáltak ahhoz, hogy ezeknek a kispénzű embereknek és önkormányzatoknak a pénzét eltözdézzék. Mert az nem válasz, hogy majd az OBA kifizeti! Ezek szerint el lehet lopni a pénzt, mert majd közpénzből ki lesz fizetve? Nem!

Le kell mondania az ön főnökének, Matolcsynak, mert ehhez az aljassághoz asszisztált, és alkalmatlan arra, hogy ezt a feladatot ellássa, betöltse. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A viszonzás megilleti az alelnök urat is.

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Képviselő Úr! Azzal, hogy ön a szavakat összevissza dobálja egymás után és ebből úgy érzi, hogy igazat mond, ezzel nem tudok mit kezdeni. Még egyszer mondom: természetesen nem tudunk róla. Ha tudtunk volna, nem engedélyeztük volna ezt a bankká alakulást. Az pedig, hogy a jogszabályi környezet mire ad lehetőséget és ez alapján mit tudunk megvizsgálni, az egy vizsgálandó kérdés, amit módosítani is kell.

Azt visszautasítom, hogy ön azt feltételezi, hogy nem teszünk meg mindent a magyar pénzügyi rendszerbe vetett bizalomért. 15 hónapja azon dolgozunk, hogy feltárjuk a Fortress-ügyet, hogy megvizsgáljuk a kis takszöveket, amelyek esetleg nem jól működtek, hogy a bankoknál olyan intézkedéseket alkalmazunk, amelyek soha nem voltak láthatók a magyar pénzügyi rendszerben, és olyan bírságokat alkalmazunk, amelyeknek még csak a töredékét sem szabták ki korábban. 15 hónapja tisztítani próbáljuk a rendszert. Most értünk el odáig, hogy ezt is meg tudtuk tenni.

Megjegyzem, úgy ellenőriztük ezt a céget, hogy abszolút meglepetésszerűen *(Korózs Lajos: Nem tudjátok csinálni, le kell mondani!)*, abszolút időben és rendkívül gyorsan, gyakorlatilag napok alatt tartunk fel olyan visszaéléseket, amelyeket mások hosszú-hosszú évek alatt sem. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Lehet így hitelesen kormányozni?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Bár őszintén érdekelne a miniszter úr véleménye is, de az ügy súlyára tekintettel megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Mindenki annyit ér?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e. *(Hegedűs Lorántné igent int.)* Jelzi a képviselő asszony, hogy igen. Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt, jegyző asszonyt illeti a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Buda-Cash Brókerházhoz tartozó bankok csődje miatt 136 települési és nemzetiségi önkormányzat nem tud hozzájutni a pénzéhez, azaz mintegy 3-4 milliárd forint vesztesége van jelenleg ezen településeknek, önkormányzatoknak. Ők önhibájukon kívül kerültek ebbe a lehetetlen helyzetbe, csak úgy, mint a hozzájuk tartozó intézmények, amelyek oktatási, kulturális, közművelődési, településüzemel-

tetési, szociális, így például gyermekétkeztetési feladatokat látnának el.

Kérem, engedje meg, hogy néhány élethelyzetet röviden bemutassak, mivel is jár vidéken egyes pesti brókerek felelőtlensége, illetve, hozzáteszem, a felügyeleti rendszer gyengesége. Told községben egy közösségi kertprogram valósulhatott volna meg 20 új munkahelyet teremtve, ha az erre szánt pályázati keretet március 15-ig fel tudták volna használni. Sajnos, ez a projekt most veszni látszik. Nagybjom településen EU-s projektből finanszírozták volna a csatornaberuházást, amelynek önrészét a lakosság fedezte, azaz mintegy ezer háztartás vesztette el az általuk befizetett összegeket. De nemcsak önkormányzatok, hanem más közfeladatot ellátók, alapítványok is érintettek ebben az ügyben. Így például a berettyóújfalui Igazgyöngy Alapítvány által fenntartott iskola léte is megkérdőjeleződik.

Tudjuk, hogy a vonatkozó törvény szerint az OBA által nyújtott biztosítás nem terjed ki az önkormányzatok betéteire, így kizárólag állami segítségre számíthatnának. A károsult önkormányzatok hetek óta fennmaradásukért küzdenek, de a kormányzat csak a kárösszeg 6 százalékát fedező 245 millió forintot nyújt számukra. Csak Bodrogkeresztúr település többet veszített ezen a bankcsődön. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Szégyen!)*

Államtitkár úr, arra válaszoljon, mikor kapják meg végre a teljes kártalanítást az önkormányzatok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, a közfeladatot ellátó szervezetek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, jegyző asszony. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Ha jól számoltam, ez a negyedik kérdés a mai napon az Országgyűlésben *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból, köztük: És még lesz! - Még a következő is!)*, ami arra vonatkozik, hogy az önkormányzatok mikor lesznek kártalanítva a beragadt pénzüik miatt. Ezért csak megismételt választ tudok önnek adni. *(Harangozó Gábor István: Ha egy válasz lenne! - Zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Megismételt választ tudok adni. Ajánlom, hogy figyeljen a szocialista képviselő is, mert nekik már kétszer mondtam el ezt.

Tehát a legsürgősebb intézkedést meghozta a kormány, az pedig az, hogy az emberek a februári járandóságukat megkapják. Megkapják a fizetést a közalkalmazottak, a köztisztviselők és a segélyezettek, megkapják a családi pótlékot. Ez megtörtént. Tessenek leellenőrizni, körzetükben, ha van, embereket megkérdezni! Az elmúlt hét péntekjéig minden ember, aki érintett volt, és önkormányzaton keresz-

tül járt neki a járandóság, megkapta. Ehhez egyébként elég keményen kellett dolgozni, mert a Kincstár dolgozói este 8-ig dolgoztak, és a Posta is rendkívüli nyitva tartást tartott. Tehát, úgy gondolom, amit lehetett ebben a helyzetben, azt megtette a kormányzat, az illetékes szervei és a minisztériumok.

A következő lépés az, hogy felmérjük, mekkora a kár. Mert lehet példákat mondani, de összességében, hogy az érintetteket ez milyen nagyságban és milyen mértékben érinti, ők is most fogják majd egyébként felmérni és megtudni. Hiszen napokkal ezelőtt indult el a felszámolás, és a felszámoló most fogja nekik kipostázni, hogy pontosan a bankban mennyi pénzüik ragadt. Ők is egyébként a településükön most fogják felmérni, megkérdezni, hogy kinek is van valójában problémája: a víziközmű-társulatoknak, az alapítványoknak, a sportegyesületeknek, a civil szervezeteknek, az egyházaknak.

Tehát a következő lépés, ami most történik, az az, hogy felmérjük, mekkorák a károk, hogyan is érinti az adott önkormányzatot és szervezeteit az adott településen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A képviselő asszonynak egyperces viszonzásra van lehetősége.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, ön elmondta, hogy mit kaptak eddig az önkormányzatok ez alatt a körülbelül két hét alatt, és ez mennyi sok munkával járt.

Én meg elmondom önnek, hogy mit kaptak a fideszes haverok, amikor a Széchenyi Bank csődbe ment. Önök gyakorlatilag azonnal kárpótolták őket. Megmondom: több százmillió forintot kapott négy ember, négy fideszes magánszemély csak azért, mert önökkel jó kapcsolatot ápoltak. Nevezük meg őket, jó: sógor, komu, retyerutya, erről a négy emberről beszélünk, és ők már most többet kaptak azzal az egyetlenegy pénzügyi döntéssel, amit a kormányzat végrehajtott. 6 milliárd forintot csoportosított át a költségvetésből azért, hogy ők ne járjanak rosszul, szemben ezekkel az önkormányzatokkal, akiknek szegényteljes és arcpirító módon a kormányzat csak annyit képes segíteni, hogy a kárösszegük 6 százalékát adja át; valószínűleg azt is csak visszatérítendő kölcsönként.

Szégyen! Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Sajnálatosnak tartom, hogy ön és az ön pártja az igen nehéz helyzetbe került önkormányzatok és emberek sorsát is politikai előnyök megszerzésére használják. *(Felzúdulás az ellenzék pad-*

soraiból.) A kormányzat nem így tesz, mert a kormányzat, akárhogy is ordít a hátam mögött a Jobbik-frakció... (Hegedűs Lorántné: *Szegény fideszes haverok, igaz?*) Akkor ne kérdezzenek, ha a válasz önöket nem érdekli! (Zaj. - *Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: De érdekelne, csak válaszolj! - A válasz érdekelne!*) Tehát a kormányzat igenis végzi a munkáját. Fel fogja mérni, az ebr42-es rendszeren az önkormányzatok mindegyike kapott egy adatlapot, amelyen ki kell neki tölteni, hogy valójában milyen gondok vannak. Ma délben telt le a határidő. (Nagy zaj. - *Dr. Tilki Attila: Azt sem tudjátok, mi az! - Az elnök csenget.*) Önök követelhetnek itt bármit törvényen kívül egyébként, az első lépés mégiscsak az, hogy felmérni, mi ez.

Miután felmértük azt, hogy mekkorák a károk, a kormány maga fog dönteni az önkormányzatokat érintő és más egyéb kérdésekben, a kárpótlásról és a rendkívüli támogatásról. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért csak a milliárdosokkal kivételezik a kormány?**” címmel. (Folyamatos zaj a Jobbik padsoraiból. - *Csenget.*) Tisztelt Jobbik-képviselőcsoport, ha úgy gondolják, tarthatunk... (Apáti István a vele szemben ülő fideszes képviselőkhöz beszél.) Tisztelt Jobbik-képviselőcsoport, ha úgy gondolják, tarthatunk (Folyamatos zaj.) egy rövid, csillapító szünetet, ha úgy gondolják. (Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: *Elgurult a gyógyszer!*)

(13.50)

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „Miért csak a milliárdosokkal kivételezik a kormány?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. (Schmuck Erzsébet: *Igen.*) Igen, öné a szó, Schmuck Erzsébet képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ma valóban már többször elhangzott, hogy visszaélések és bűncselekmények tömege juttatta csődbe a Buda-Cash Brókerházat, de ugyanez elmondható a Töröcskei István 51 százalékos tulajdonában álló Széchenyi Bankról is, arról a Széchenyi Bankról, amelybe a csődje előtt nem sokkal állami milliárdokat pumáltak.

A betétesek számára nyilván szerencse, hogy pénzügyintézetek csődje esetén az Országos Betétbiztosítási Alap egységesen 100 ezer euróig kártalanítja a betéteseket, bár ma már azt is hallottuk, hogy az OBA kiürült. De azt is látni kell, hogy a kártalanítás mértékénél is vannak kivételek – feltételezhetően, ha Fidesz közeliek az érintettek.

Míg a kormány múlt év decemberében extra gyorsasággal és szinte korlátozás nélkül kártalanította a fideszes kifizetőhelyül szolgáló Széchenyi Bank milliárdos ügyfeleit, addig a Buda-Cash kisbetétes, nonprofit és önkormányzati ügyfelei messze nem kapják meg azt a figyelmet és támogatást.

Miközben a Buda-Cash-botrányban érintett 67 önkormányzat kára meghaladja a 3 milliárd forintot, a miniszterelnök és Varga Mihály alig 245 millió forint rendkívüli támogatást ítélt meg a részükre. Azt üzenték nekik: a többire még várjanak. Ehhez képest a kormány a fideszes kifizetőhelyül szolgáló Széchenyi Bank milliárdos ügyfeleivel kivételt tett. Az adófizetők pénzéből, konkrétan a közszféra bérkompenzációs keretéből 6 milliárd forinttal soron kívül kártalanította a Széchenyi Bank azon gazdag ügyfeleit, akiknek a banknál elhelyezett pénze meghaladta az Országos Betétbiztosítási Alap által garantált összeget. Így a szerencsések - alig négy fő magánszemély - 30 millió forintos kárenyhítés helyett fejeként több százmillió forinthez is juthattak.

Azt szeretném megtudni, kik azok a milliárdos magánszemélyek; szeretnék megtudni, meddig kell várni a Buda-Cash-botrányban érintett önkormányzatok teljes kártalanítására; és hogy gondolkodik-e a kormány a Buda-Cash-botrányban érintett, közcélokat szolgáló (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) nonprofit szervezetek teljes kártalanításán. Köszönöm a figyelmet. (Taps az LMP soraiban. - *Dr. Szél Bernadett: Ki az a négy fő?*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. (Közbeszólások és derűlttség a Jobbik soraiban.) A képviselő asszony már az elmúlt parlamenti időszakban is próbálta ezt a kérdést feltenni... (Dr. Szél Bernadett: *Nem csak próbálta, fel is tette!*) Akkor nem tudta. (Közbeszólások a Jobbik soraiból.) Azt tudom mondani, hogy... - segítsen majd, elnök úr, mert...

ELNÖK: A kérdésben nem tudok segíteni, a válasznál. (Derűlttség.)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: ...a bekiabálások zavarják a válaszadásomat. Úgy gondolom, hogy eljött az idő Magyarországon, hogy a pénzügyi rendszert és a bankrend-

szert képesek legyünk átalakítani, mert nagyszerű dolog az, hogy a növekedési hitelprogrammal a Magyar Nemzeti Bank megsegíti a gazdaságot, de mindannyian tudjuk, hogy ez csak egy átmeneti segítség lehet. A Magyar Nemzeti Bank nem tudja átvenni a kereskedelmi bankok szerepét és feladatát.

A magyar állam, a magyar kormány azt mondja, hogy az átalakítás kapcsán igenis áldozni kell átmenetileg arra, hogy bankokba tőkét injekciózzunk, és hogy állami tulajdont vállaljunk, állami tulajdont vásároljunk. Erre azért van szükség, hogy valójában kialakuljon egy egészséges kereskedelmibank-rendszer Magyarországon, elinduljon a valóságos hitelezés, elinduljon végre az a feladat, ami a bankoké. És ennek keretén belül történt meg a Széchenyi Bank 49 százalékos tulajdonrészének a megvásárlása. Egy határozott elképzelése volt a kormányzatnak arról, hogy milyen feladatokat fog tudni ellátni a Széchenyi Bank a bankrendszeren keresztül. Sajnos, ez nem sikerült, mert a Magyar Nemzeti Bank átvilágította a bankot, és megállapította, hogy ott vizsaszalélek vannak, és a bank lényegében működés-képtelen.

Viszont a magyar államnak ebben a helyzetben is felelősen, a tulajdonosi felelősségével kell *(Dr. Szél Bernadett: Négy nevet kérünk! Négy másodperc!)* eljárni. Ennek a következménye az, amit ön elmondott; és még az egy percben szeretnék tovább reagálni. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége a képviselő aszszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Lassan kezdjük már megszokni, hogy soha semmilyen kérdésünkre nem kapunk választ, és mindig mellébeszélnek. Ráadásul nemcsak mellébeszélnek, hanem azt tapasztaljuk, hogy összevissza is beszélnek. *(Dr. Szél Bernadett: Így van!)*

Egyszer azt mondják, hogy a bankokat államosítják, a bankokból részvényeket vesznek, közpénzt fordítanak bele, utána pedig kiderül, hogy három éven belül magánosítani akarják. A Széchenyi Bank esetében is közpénzről van szó. Hogyan gondolhatják önök azt, hogy a törvényes kereteken túl milliárdokat néhány embernek a további gazdagítására fordítanak?!

A válasz nem fogadható el, és szeretnénk megtudni végre, ki az a négy személy. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra van lehetősége Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tehát a tulaj-

donosi *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Retyerutya!)* felelősség, úgy gondolom, az államra is kiterjed. *(Derűlttség az ellenzék soraiban.)* Akkor, amikor az állam a tulajdonosi százaléka mértékéig részt vesz a kártalanításban, igaz, hogy ezt semmilyen törvény nem írja elő, de azt gondolom, az állami tulajdonosi felelősségvállalás ugyanúgy vonatkozik rá is, mint egyébként vonatkozik, vonatkozna a Buda-Cash Brókerház tulajdonosaira is, mert nekik is egyébként a magánvagyonukkal kell majd felelni, ha kárt okoztak.

Én úgy gondolom, hogy az állami szerepvállalásnak és a felelősségvállalásnak eddig is ki kell tudni terjedni, és ez hozta azt, hogy úgy döntött a kormány, illetve az állam, hogy tulajdonosként részt vesz *(Dr. Szél Bernadett: Négy nevet kérünk!)* ezen károsultaknak a kártalanításában. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tuzson Bence, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Buda-Cash (Derűlttség az ellenzék soraiban.): újabb százmilliárdos szocialista brókerbotrány”** címmel. *(Dr. Szél Bernadett: Tállai úr, bírja még? Bírja még? Aggódunk! – Közbeszólások az ellenzék soraiból. – Az elnök csenget.)* Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e válaszadó személynek a kijelölt Tállai András államtitkár urat. *(Tuzson Bence: Igen, köszönöm.)* Öné a szó, képviselő úr. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Pótlékot az államtitkár úrnak!)*

TUZSON BENCE (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Ismét a Buda-Cash-ügyről, azt hiszem, bár sokan nevetnek ezen a kérdésen, de mégis arról van szó *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Rajtad nevetünk, Bence!)*, hogy százmilliárd forint *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* ment el ebben az ügyben *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Hogy történhetett meg, Bence?)*, és azért nagyon sok olyan ember tartotta ezekben a bankokban a pénzét, akinek ez volt a megtakarítása. Szerencsére az Országos Betétbiztosítási Alap helytáll ezekért az összegekért, de mindig fontos, hogy mögé nézzünk az ügyeknek *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Így van!)*, és megnézzük, hogy milyen okok vezethettek oda, hogy ez a botrány bekövetkezzen.

Ne felejtjük el, hogy 2004-ben, a szocialisták kormányzása alatt volt egy jogszabály-módosítás, ami a kétéves ellenőrzési kötelezettséget megszüntette, és ezt követően pedig, 2009-ben egy ötéves ellenőrzési kötelezettséget vezettek be. Ezt követően pedig, 2010-ben volt egy ellenőrzés, egy olyan ellenőrzés, amely már az országgyűlési választások után kezdődött meg *(Harangozó Gábor István: És szeptember végén zárult le! Ne hazudj! Ne hazudj, Bence! – Az elnök csenget.)*, de még befejeződött - a helyszíni ellenőrzés - a Fidesz-kormány megalakulá-

sa előtt, méghozzá nem máskor, mint egy nappal a Fidesz-kormány megalakulása előtt. És ettől függetlenül a személyi összefonódások is igen érdekesek, hiszen a felügyelőbizottság elnöke a Bajnai-kormányban a kormánybiztosa volt, aki felelt azért, hogy ez az eset egyáltalán előállhatott. *(Harangozó Gábor István közbeszól.)*

Kérdezzük tehát ennek alapján, hogy hogyan lehetséges az, hogy a 2010-es vizsgálat semmit nem tárt fel *(Harangozó Gábor István: Milyen semmit?)*, hogyan lehetséges az, hogy 2010-ben, éppen ebben az időszakban következhetett be vizsgálat, és hogyan lehetséges az, hogy a felügyelőbizottság elnöke nem tudott semmit, vagy ha tudott valamit, akkor tudott-e erről Bajnai Gordon, illetve mi az, amit tudhatott a felügyelőbizottság elnöke.

Százmilliárd forintról van szó, és a legfontosabb kérdés az, hogy hol van ez a pénz. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Kérdezd meg! - Szilágyi György: Ez volt a politikai haszonszerzés, államtitkár úr!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót.

(14.00)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Nyilván ezekre a kérdésekre az a vizsgálóbizottság fog tudni választ adni, amelyet ma a frakcióvezető úr bejelentett, hogy kezdeményezi a Fidesz frakciója, hogy meg fogja alakítani, létre fogja hozni a parlamentben.

Amit tudunk, az nagyon érdekes, amikor összerakjuk. Azt tudjuk, hogy a Buda-Cash vezetői a Bajnai és a Gyurcsány-kormány között átjártak: vagy a kormányból mentek a Buda-Cashhez valamilyen feladatot, munkát elvégezni, vagy a Buda-Cash-tól mentek a kormányba. Tehát egyértelmű átjárás volt, és ezt nem is lehet letagadni.

Az is teljesen egyértelmű, hogy az áprilisi választások ismeretében, tehát hogy újra Fidesz-KDNP-kormány és parlamenti többség lesz Magyarországon, akkor rendelték el a vizsgálatot. A helyszíni vizsgálat páratlanul rövid ideig tartott, alig két hétig. Nyilván ennek aláírása és az elnök általi jegyzése már hosszabb időt vett igénybe.

Nagyon érdekes, hogy csak apró hiányosságokat állapított meg ez az ellenőrzés. Hozzáteszem, hogy 3 milliós bírságot és negyedéves adatszolgáltatási kötelezettséget írt elő, amiről aztán kiderült, hogy az minden alkalommal csalás és hamisítvány volt. Egy biztos, hogy az akkori ellenőrzés nem állította meg a Buda-Cash Brókerház működését, hanem továbbengedte, annak reményében, hogy a következő ellenőrzés és vizsgálat az ötéves szabály alapján majd a 2014-es választás után lesz, és hát ki tudja, milyen

kormány lesz akkor, lehet, hogy kedvező lesz számára a vizsgálat.

A szálak teljesen egyértelműen a volt szocialista kormányhoz, annak az embereihez vezetnek a százmilliárdos hiány és pénzeltüntetés ügyében. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tuzson Bence képviselő urat egyperces viszonzásról illeti meg.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. A legfontosabb kérdés valóban az, hogy megtaláljuk ezt a 100 milliárd forintot, és utána tudjunk menni, hogy hova tűnhetett el a pénz, és megnézzük azt, hogy kik feleltek ezért. Kik voltak azok, akik esetleg a szavazatukkal, a gomb megnyomásával hozzájárultak ahhoz, hogy itt egy kétéves ellenőrzési kötelezettség helyett egy ötéves ellenőrzési kötelezettség alakuljon ki, és kik voltak azok, akik feleltek azért, hogy az a 2010-es vizsgálat semmit se állapítson meg? Nagyon sok emberről beszélünk, nagyon sok embernek nagyon sok pénzéről beszélünk, amiért most az Országos Betétbiztosítási Alap fog helytállni. De nem elégedhetünk meg ennyivel, tisztázni kell minden vizsgálatban minden kérdést, és a büntetőeljárásban is tisztázni kell, hogy kik voltak azok a felelősök, akik miatt idáig jutottunk el. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár urat is megilleti a viszonzás.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Folytatva a történetet, letelt az öt év, és eljött az ideje annak, hogy a Magyar Nemzeti Bank, most már összeolvadva a PSZÁF-fal, megkezdje a vizsgálatot ennél a pénzügyi intézménynél, pénzügyi vállalkozásnál. És hogy, hogy nem, már az első nap minden kiderült, hiszen a bank vezetői vagy tulajdonosai, látva azt, hogy egy más típusú ellenőrzéssel állnak szemben, és hogy az ellenőrzést végzők azonnal rávilágítanak a hiányosságokra, lényegében elismerték azt, hogy problémák vannak a pénzügyi vállalkozásnál, és ez valóban felgyorsította a tényfeltárást.

Egyetértünk képviselő úrral és a Fidesz-frakcióval abban, hogy a felelősöket meg kell találni, a felelősöket számon kell kérni, a felelősök el kell hogy számoljanak a 100 milliárddal akár így, akár úgy, és ha ezért büntetés jár, azt pedig meg kell hogy kapják. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Teleki László, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: „**Lesz-e vizsgálat az Országos**

Roma Önkormányzat pénzköltései miatt? címmel. A legfőbb ügyész halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszkérésre Lajtár István legfőbb-ügyész-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem Teleki képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Ön a szó, Teleki képviselő úr.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! Tisztelt Országgyűlés! A parlamentben több alkalommal ellenzéki képviselőcsoportok külön-külön is felszólaltak ebben az ügyben, hogy az Országos Roma Önkormányzatnak a pénzköltésével mi történt, illetve nemcsak a parlamenten belül, hanem a Parlament falain kívül is egyre élesebb vita alakul ki, hogy ebben a kérdésben legitim pénzköltés történt-e az Országos Roma Önkormányzatnál, avagy nem.

Többször felsoroltuk azokat a tételeket, amelyek a kedélyeket borzolták, többek között az irodabútorvásárlás, ezenkívül a gépkocsibérlési összegek nagysága, amely az Opel típusú gépkocsiknál 500 ezer forint/hónap volt, illetve a számítógépes beszerzés összege is ugyanilyen irreális volt, amit a sajtóban is láthattunk. Az is feszegette a kérdést, hogy irodavásárlás vagy irodabérlés volt abból a forrásból, amit vásároltak Budán. Tehát mi rendre és sorra kérdeztük a kormánytól, hogy mi történt azokkal a forrásokkal, de nem kaptunk soha választ kellőképpen. Ezért gondoltuk azt, hogy mindenképpen fontos lenne a Magyar Szocialista Párt értékrendjéhez alkalmazkodni, hogy ebben a képből is tisztán lássunk, ami a költségvetést érintő tételeket jelenti.

Ezért tehát az a kérdésem a legfőbbügyész-helyettes úrhoz, hogy kívánnak-e ebben az ügyben vizsgálatot indítani, nyomozást indítani, mert ezzel nagyon sok mindent meg tudnának oldani, ha ezt a kérdést kellőképpen, kellő súllyal kívánnák nyomatékosan kezelni. Mi nem akarunk felelősöket kikiáltani. Egyetlenegy biztos: amennyiben nem indítanak vizsgálatot, az továbbra is feszült helyzetet fog okozni a társadalmi szervezetek között, további feszültséget fog okozni a társadalomban. Ebből adódóan meg kell vizsgálni, hogy ebben az ügyben valóban történt-e olyan kifizetés, olyan pénzköltés, amely nem szabályos.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Teleki képviselő úr. Megadom a szót Lajtár István legfőbbügyész-helyettes úrnak.

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdéssel összefüggő büntetőügyben 2015. január 30-án tetek feljelentést a Legfőbb Ügyészségen az Országos Roma Önkormányzat „Híd a munka világá-

ba - szociális szövetkezetek” elnevezésű programmal kapcsolatban hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt. A feljelentés szerint a projekt 5 milliárd forintos keretéből a piaci árhoz képest jelentős túlárazások és a pályázat céljától eltérő beszerzések történtek.

A Fővárosi Főügyészség 2015. február 24-én a feljelentést a hivatali visszaélés büntette vonatkozásában bűncselekmény hiányában elutasította, míg a költségvetési csalás büntettének gyanúja miatt a feljelentés kiegészítését rendelte el.

A feljelentés kiegészítését a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bűnügyi Főigazgatóság Központi Nyomozó Főosztálya folytatja. Ennek a határideje 2015. március 11-e.

Tájékoztatom továbbá a képviselő urat arról, hogy az ügyészséghez az Országos Roma Önkormányzat működését kifogásoló és törvényességi ellenőrzést kérő közérdekvédelmi tárgyú kérelem vagy beadvány nem érkezett. Szükségesnek tartom azonban ezzel összefüggésben megjegyezni, hogy a hatályos törvényi rendelkezések az országos nemzetiségi önkormányzatok törvényességi ellenőrzése tekintetében az ügyészség számára nem biztosítanak hatáskört, ezért az Országos Roma Önkormányzat törvényességi kontrollja is kívül esik az ügyészség közérdekvédelmi hatáskörén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Teleki képviselő úrnak.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy a legfőbbügyész-helyettes úr elmondta, hogy visszavonta, illetve nem indítanak nyomozást, ha jól értettem, tehát ejtették ezt a vádat. *(Közbeszólások.)* De a közvélemény továbbra is azt a kérdést teszi fel, hogy azt a társadalmi feszültséget, ami rendre látszik már az országban, meg tudják-e ezzel a helyzettel gátolni, illetve megakadályozni. Én azt látom, hogy sokkal többet kéne tenni. Persze nem azt mondom, hogy fejek hulljanak, de egyetlenegy biztos, hogy ha ilyen rendű pénzköltés történik, mint amit látnak az emberek és a média is lehozott, akkor abból alaposabb vizsgálatot vártunk volna mindenképpen, és sokkal előretekintőbbet, hogy megnyugtassák a közvéleményt.

Így nagyon nehezen tudom ezt elfogadni, és remélem, hogy a közvélemény sem úgy fogja ezt kezelni, hogy valóban le van zárva. Én újra szeretném megkérni a legfőbbügyész-helyettes urat, vizsgálják meg, hogy ez a kérdés valóban le van-e zárva az önök részéről. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Teleki képviselő úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége a legfőbb-ügyész-helyettes úrnak.

(14.10)

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! A büntetőeljárás törvény rendelkezése szerint büntetőeljárás feljelentés megtételét követően is csak bűncselekmény gyanúja esetén indítható. A nyomozás elrendelésének feltétele, hogy a feljelentésben közölt adatok bűncselekmény gyanúját keltsék, és a nyomozás megindításának ne legyen egyéb törvényes akadálya.

Amint azt említettem, a Fővárosi Főügyészség a hivatali visszaélés büntette vonatkozásában utasította el az eljárást, míg a költségvetési csalás büntetnének gyanúja miatt a feljelentés kiegészítését rendelte el. A feljelentés kiegészítésének eredményeképpen lehet majd megalapozottan állást foglalni a tekintetben, hogy a nyomozás elrendelésére vagy a feljelentés elutasítására kerüljön sor. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Az USA füttyentésére összeáll az Orbán-Gyurcsány-koalíció?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladatok ellátása miatt válaszára Hende Csaba honvédelmi miniszter urat jelölte ki.

Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Elfogadom. Köszönöm.

ELNÖK: Akkor öné a szó, Gyöngyösi Márton képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Az Iszlám Állam elleni katonai fellépéssel kapcsolatosan a Jobbik álláspontja a kezdetektől fogva ismert. Elítéljük a keresztények és a békés muzulmánok elleni agressziót, de egészen addig, amíg nem látjuk az ISIS háttérét és a Nyugat szerepét, felelősségét az Iszlám Állam létrejöttével kapcsolatosan, addig semmiféle katonai fellépést nem tudunk támogatni. Kizárólag humanitárius segítségnyújtást tudunk támogatni ebben a kérdésben.

Tekintettel arra, hogy Magyarország meggyőződésünk szerint nem felkészült az esetleges és potenciális terrorveszély kezelésére és az ISIS agressziója által kiváltott bevándorlás és migráció kezelésére, addig ebben a kérdésben nem tudunk támogatást nyújtani a kormánynak.

A Jobbik álláspontjával ellentétesen a kormányzati kommunikáció tragikusra, követhetetlenre és elég kaotikusra sikeredett. Hiszen két héttel ezelőtt

Szijjártó Péter miniszter úr még innen támogatólag szólalt fel az Iszlám Állam elleni hadviseléssel kapcsolatosan, egy hétre rá Rogán Antal frakcióvezető úr, a frakciókkal folytatott egyeztetés után, már elutasítólag nyilatkozott, majd pár nappal később, amikor az Amerikai Egyesült Államokból jött egyfajta ukáz, egyfajta utasítás, hogy Magyarország küldjön hadakat az Iszlám Állam ellen, akkor megint csak visszatáncolt a kormányzat, és most megint csak támogatólag lép fel. Immáron a kétharmad fontosságát és sürgősségét hangsúlyozza Orbán Viktor miniszterelnök úr is és Szijjártó Péter miniszter úr is; a pénteki nap folyamán ők már ezt szorgalmazták. Erre jött válaszképpen a Demokratikus Koalíció, az Együtt és a Liberálisok támogató válasza és természetesen az MSZP-é is.

Kérdésként merül az fel, hogy az USA nyomására összeáll-e az Orbán-Gyurcsány-koalíció, és milyen következtetéseket vonhatunk le ilyen esetben Magyarország szuverenitására vonatkozóan. Köszönöm szépen.

Várom válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszára megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nos, kezdjük a dolog lényegénél! A magyar kormány külpolitikáját a magyar nemzeti érdek határozza meg. Egyedül és kizárólagosan.

A magyar nemzeti érdekek érvényesítése szempontjából nagyon lényeges kérdés az, hogy kivitelünk Irakba megközelíti az 50 millió dollárt évente. Ennél is lényegesebb, hogy a MOL magyar olajtársaság 25 éves termelési időszakra rendezkedik be ebben a térségben - ez a térség az Irak északkeleti részén fekvő kurd autonómia területe, tehát Kurdisztán -, ahol olaj- és gázkutatási koncessziókat szerzett. Mind ez ideig adataink szerint mintegy 800 millió dollárt fektetett be ezeknek az ásványkincseknek a kitermelésébe. 2013 óta működik hazánknak nagykövetsége Bagdadban, 2014 óta pedig főkonzulátusa a kurd régió központjában, Erbilben, ezenkívül egy magyar külkereskedelmi irodánk is van Bagdadban.

Az Iszlám Állam elleni koalíciót az Egyesült Államok hozta létre és hívta életre kétségtelenül, azonban abban több mint 60 ország a világból, közöttük nagy számban arab országok is tagok, és különböző hozzájárulást vállaltak a jövőre nézve. A magyar felajánlás, amelyre nézve nem ukáz, hanem felkérés érkezett az Egyesült Államokból, egy viszonylag békés területen tábor, illetve kiképző személyzet őrzésére, személybiztosítására irányul. *(Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Később folytatom, köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Gyöngyösi képviselő úrnak egyperces viszonzásra van lehetősége.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Azt már megszokhattuk az elmúlt években, hogy önöknél a retorika és a tettek élesen eltérnek egymástól. Hallgattunk itt szabadságharcról, szuverenitásról, függetlenségről ékes szónoklatokat, akkor azonban, amikor a szuverenitásunk visszaszerzéséről és megtartásáról van szó, önök ezeket a törekvéseket tettekben folyamatosan elárulják. Megszokhattuk azt, hogy az elmúlt 25 évben szocialista, liberális és Fidesz-kormányok váltogatják egymást, de akkor, amikor az Amerikai Egyesült Államok érdekei úgy diktálják, önök Afganisztánba, Szomáliába, Maliba, különböző országokba küldözgetnek magyar katonákat azért, hogy idegen érdekekért harcoljanak ott.

Mi ezt a fajta magatartást elutasítjuk. Azt mondjuk, hogy Magyarország katonailag ilyen típusú akciókban nem vehet részt. Az ISIS-szel és az Iszlám Állammal kapcsolatban is idegen érdekek forognak fenn, hiszen ezt a terrorszervezetet maga az Amerikai Egyesült Államok hozta létre akkor, amikor destabilizálta a régiót, és az ilyen terrorszervezeteket katonai támogatással, pénzzel és médiapropagandával támogatata.

Nem tudom a válaszát elfogadni. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás megilleti a miniszter urat is.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Arra próbáltam rámutatni válaszómban, hogy messzemenően nem idegen érdekekről, hanem magyar nemzeti érdekekről van szó, amelyeknek igenis része, hogy a szövetségi rendszerünkben teljesítenünk kell azokat a vállalásainkat, azokat a kötelezettségeinket, amelyeket egyébként NATO-csatlakozásunkkor, népszavazáson a magyar nép 85 százalékos szavazattöbbséggel erősített meg. *(Gyöngyösi Márton: Ilyet nem vállaltunk.)*

Ami pedig azt illeti, hogy miféle ez az Iszlám Állam, amit kicsit félrevezető iszlámnak nevezni, mert az iszlámnak semmi köze nincs ahhoz az embertelenséghez, pusztításhoz, kegyetlenséghez, amit ők megtettek. Talán elegendő a február 15-i líbiai terrorakciót felidézni, amikor 21 építőmunkást, akik egyiptomi kopt keresztények voltak, fejeztek le a tengerparton. Talán ön is látta az erről szóló videót. Hazánk a művelt világ többi részével és szereplőjével együtt mélységesen felháborodik az ilyen cselekményeken, és a tőle telhető módon tesz is mindez ellen. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

(Móring József Attilát a jegyzői székben Földi László váltja fel.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Ikotity István, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mekkora összeget tesznek ki a kifizetetlen munkaórák az egészségügyben?”** címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat kérte válaszadásra. *(Jelzésre:)* Látom, jelzi, hogy elfogadja. Öné a szó, Ikotity István képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az RTL Klub „Házon kívül” című műsora nemrég beszámolt egy ápolónő esetéről, aki megalázóan alacsony bérért, elképesztő leterheltség mellett dolgozik egy budapesti kórházban. A riportban az igazgató cáfolta az ápolónő szavait, azt állítva, hogy az ápolónők igenis megkapják minden egyes ledolgozott óráért a bérüket. Az igazság gyorsan kiderült a fizetési papírok és a túlóra nyilvántartások összevetésével, természetesen az ápolónőnek volt igaza.

Az eset jól mutatja az egészségügyben uralkodó állapotokat. A koraszülöttekkel dolgozó ápolók havi 200 órás beosztásban dolgoznak, napi 12 órát, nettó 143 ezer forintért. A 200 ledolgozott munkaóra egy részét ki sem fizetik nekik, hanem csúsztatják, pénz helyett szabadnapot adnak, amikor nincs annyi munka. De a szabadnap sem igazi pihenő, ekkor ugyanis telefonos ügyeletben kell lenniük, és szükség esetén egy órán belül rendelkezésre kell állniuk. A hihetetlen alacsony bérért óriási felelősséget vállalnak, 12 órás munkaidőben, állandó feszültségben és kimerültségben kell ellátniuk 10-12 újszülöttet az engedélyezett 6 helyett.

(14.20)

Óriási a hiány a szakképzett ápolókból, aki csak teheti, külföldre megy. Az ápolói munka megbecsültsége nem csak anyagi érdemekben alacsony, az ápolók által fizetés nélkül végzett munka létét sem ismerik el, ahogy ezt a riport is mutatta. A kormány évek óta tétlenül nézi az egészségügy szétesését, a szakképzett dolgozók kivándorlását, ami emberi katasztrófával fenyegető helyzet.

A kérdésem az államtitkár úrhoz: tisztában van-e azzal a kormány, hogy mennyi pénzzel tartozik az egészségügy a dolgozóknak? Mekkora összeget tesz ki országosan az a bértömeg, amit a kifizetetlen túlórákra kellene fordítani? Milyen lépéseket tesznek annak érdekében, hogy a dolgozók megkapják a jogos juttatásaikat? Várom államtitkár úr válaszát. *(Dr. Szél Bernadett és Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr. A válaszcímre megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az egészségügy alulfinanszírozása, többletfinanszírozása Magyarországon is nemcsak az elmúlt négy évben, hanem az elmúlt évtizedekben mindig téma, és külföldön is mindenhol, ha bármilyen parlamentbe ön behallgatna, ezt a kérdést mindig felvetnék. Magyarországon ez különösen igaz, hiszen ezek az ápolók, akiket ön is mondott - de beszélhetnénk orvosokról, másokról is - valóban emberfeletti munkát végeznek, és valóban ehhez képest nagyon lemaradva kapják meg azt a bért, amihez jutnak. Hogyha megnézzük a KSH-adatokat, abból is láthatjuk, hogy igenis, itt nagyon nagy szükség van bérfelzárkózásra.

Az előző négy évben is igyekeztünk, amit lehet, megtenni, éppen ezért ennek a 95 ezer dolgozónak 76 milliárd forintos többletjuttatást juttatunk - ez 27 százalékos átlagbéremelést jelent -, de ez nem azt jelenti, hogy bármit befejeztünk volna ezzel, hanem csak elkezdtük. Ugyanúgy ez a 10 milliárd forint, amit az ápolók képzésére fordítottunk EU-s forrásból, ez szintén valaminek az elkezdése, de nem a befejezése.

Új forrásokra volt szükség az egészségügyben, hiszen más országokban is óriási pénzeket fordítanak az egészségügyre, de semennyi sem elég sok más helyen is. Ezért vezettük be a népegészségügyi termékadókat vagy más néven chipsadót, hogy egy új forrás kerüljön be, amelyik egyszerre igyekszik azokról a termékekről leszoktatni az embereket a magasabb árral, amik egészségkárosítóak, és mindemellett pedig megadni a pluszforrás lehetőségét az egészségügyben, amit mind egészségügyi bérfelzárkózásra fordítunk.

Emellett ön is tudja, hogy több száz helyen, több százmilliárd forintból folyik most is egészségügyi fejlesztés országszerte, vagy például mentőautók újbóli beszerzése, ami azért némi késedelmet szenvedett az elmúlt évtizedben, hiszen a szocialisták az utolsó két évükben nem szereztek be mentőautókat.

Nagyon sok területen van tehát ilyen feladatunk. Elmondtuk, hogy a várólisták csökkentésére fordított összegekből például kifizethetik ezeket a túlóradíjakat, megadhatják azokat a szállítói tartozásokat, amikkel tartoznak.

A tavalyi év elején másfél milliárd forintot, év közepén 1 milliárd forintot, decemberben-januárban további 6 milliárd forintot fordítottunk erre a célra, és törekszünk még ezeknek a folytatására. Én is majd folytatom az egy percben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Az egyperces viszonzásra a kérdező párosból megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár úr, én nem tudom, hogyan tud még az emberek szemébe nézni, egy olyan kormánytagja, ahol szórják a pénzt presztízsbetűzésre. Ott vannak a stadionok, Paks, miniszterelnök úr felköltözik a Várba, intézményesített korrupció zajlik az országban (*Moraj a kormányparti sorokban.*), a dolgozói szegénység az egekben, olyan helyzet van - hogy csak mondjak egy példát -, hogy 12 koraszülött kicsi csecsemőt lát el egy ápoló; ez van a másik oldalon. Két nap ápolói munka után ügyeletbe kerülnek emberek, és mindenért ők felelnek. Nincs elég ápoló, mert nincs elég fizetés, és ezek az emberek elmennek.

Én arról beszélek, hogy vannak ápolók ebben az országban, akik kicsi, újszülött gyermekek mellett, csecsemők mellett teljesítenek szolgálatot embertelen körülmények között. Én azt kérdezem öntől, hogy mikor fogják a bérhátralékot kifizetni ezeknek az embereknek. Hol van az a pénz elkülönítve a minisztériumban, amelyből ezeket a pénzeket önök ki fogják fizetni? Ezek jogosan kért pénzek, ezekért ezek az emberek megdolgoznak. Azt is szeretném tudni, hogy mit tesznek azért, hogy végre ne ilyen áldatlan körülmények legyenek, hogy a kicsi csecsemők mellett ne ilyen körülmények között dolgozzanak emberek látástól vakulásig. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Nem csoda, hogy ilyen körülmények között balesetek vannak a kórházakban, borzasztóak az állapotok.

Őn egy olyan kormánytag képvisel, ahol presztízsbetűzésre van pénz. Ezek után mondja meg, mikor fogják ezeknek az ápolóknak a bérét kifizetni! (*Ikotity István tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm. Egyperces viszonzás illeti meg az államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan kormánytag képviselek, amelyik végre nem kivonta az egészségügyből a forrásokat (*Moraj az MSZP soraiban.*), hanem igyekezett új forrásokat nyitni az egészségügy számára, mint például a chipsadót, amely a korábbiakban soha nem volt egészségügyi forrás, mert igenis, ezeknek az embereknek a fizetését emelni kell. Volt olyan időszak előtte pár évvel, amikor a 13. havi bérét elvették ezeknek az embereknek. Mi igyekeztünk ezzel a 27 százalékos átlagbér-növekedéssel valamit visszaadni, valamit növelni ezen a presztízsen.

Ami pedig a kórházak nehéz anyagi helyzetét illeti, ön is nagyon jól tudja, hogy körülbelül 60 milliárd forint az az elég nagy és évek vagy akár évtizedek

óta maguk előtt görgetett adósságmennyiség, amit a kórházak évről évre maguk előtt halmoznak föl, és pontosan az államigazgatási szervek adósságrendezésére - a Miniszterelnökség fejezetén belül, mint központi kormányzati szervezeten belül - 60 milliárd forint szerepel.

Mi arra törekszünk ebben az évben, hogy azok a kórházak, amelyek kifizetik a tartozásaikat, azok a kórházak, amelyek valóban mindenkinek igyekeznek tisztességesebb bért adni... - mert akikről ön beszélt, azok igenis sokkal magasabb bért és sokkal jobb munkakörülményeket érdemelnek; nos, tehát hogyan tudja a kórházak gazdálkodását úgy átalakítani, hogy ezek a bérek biztosak legyenek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és ebből a 60 milliárd forintból akkor számíthatnak a kormányzat támogatására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván föltenni a földművelési miniszternek: **„Hol a dohány?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Dr. Legény Zsolt bólint.)* Jelzi, hogy igen. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogyan házelnök úr említette, azonnali kérdésem címe, hogy „Hol a dohány?”. És valóban, jöhet talán költői a kérdés, de hol a dohány? Azt ön is tudja, hogy a dohánytermesztők már most, március elején a palántázást el kellett volna hogy végezzék, és a dohánynak, a dohánypalántáknak a fóliákban lenne a helye, azonban nem ez a helyzet állt elő. A dohánytermesztőket Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében - elég sokan vannak egyébként, az országban megtermelt dohánynak körülbelül a 80 százalékát állítják elő Szabolcsban -, nos, ezeket a dohánytermesztőket a kormány egy hintapolitika eredményeként bizonytalanságban hagyta. Az elmúlt hetekben több dohánytermesztővel is találkoztva, személyesen és telefonon is beszélve, azzal szembesültünk, hogy nem tudják még mindig, hogy kapnak-e támogatást, úgynevezett kiegészítő támogatást a hazai dohánytermelők, a dohánytermesztők, hiszen azt nagyon jól tudjuk, hogy ugye, ez egy európai uniós támogatás volt, amely részükre fennállt, s ez az idei évtől már sajnos megszűnt.

Azt szeretnénk kérni, azt szeretnénk követelni a kormánytól, hogy ha nem európai uniós forrásból, akkor legalább magyar nemzeti forrásból támogassuk a dohánytermesztőket, hiszen azt hiszem, az sem nagy titok, és ön is a szakmában van - ha mondhatok ilyet -, hogy ez körülbelül csak Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, az ország egyik leghátrányosabb megyéjében mintegy 25 ezer embert érint. Mintegy

25 ezer embernek - 25 és 30 ezer közé teszik egyébként pontosan a számot - adnak munkát, nemcsak ideyemunkát, nemcsak átmenetileg, hanem szinte egész évben azok a dohánytermesztők, akik ma bizonytalanságban vannak, és akik nem tudják, hogy kapnak-e támogatást most már erre az évre. Márpedig az idő nagyon szorít, hiszen ahogy említettem, már gyakorlatilag a munkálatokat el kellett volna hogy kezdjék. Természetesen ezeket a gazdákat, gazdálkodókat keresik azok az emberek, akik ott dolgoznak náluk, hogy mondják meg, hogy akkor kapnak-e munkát és fognak-e dohányt termelni. Márpedig ma ebben nem látnak tisztán.

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, hol a dohány, mi a helyzet a dohánytermelők támogatásával. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kedves Képviselőtársam! Egy dohánytermesztő család fiaként engedje meg nekem, hogy biztosíthassam afelől, hogy sem a földművelésügyi tárca, sem a kormány nem feledkezett meg a dohánytermesztőkről, illetve az ágazatban dolgozók helyzetéről. Tekintettel arra, hogy a 2010-től alkalmazott dohányszerkezetátalakítási támogatás az Európai Unió döntése miatt sajnálatos módon nem folytatható, a minisztérium már régóta egyeztet az ágazat szereplőivel a lehetséges támogatásokról, amelyhez ezután kizárólag nemzeti forrás használható föl. Az Európai Unió tisztán egészségvédelmi szempontokat vett figyelembe akkor, amikor teljesen elzárkózott a dohánytermesztés uniós forrásból történő támogatásától. Itt Magyarországon azonban világosan látjuk, hogy a támogatás biztosításával közel 20 ezer munkavállaló foglalkoztatása válik lehetővé a dohánytermeléshez kapcsolódó munkafolyamatokban, különösen az országos átlagnál kedvezőtlenebb munkaerő-piaci helyzetben lévő Szabolcs-Szatmár-Bereg és Bács-Kiskun megyében.

Az ágazat az összes mezőgazdasági ágazatunk közül a leginkább támogatásfüggő, ezért minden, a közösségi jog által nem tiltott és az ágazat szempontjából hasznosítható támogatási jogcímet alaposan megvizsgáltunk. Áttekintettük továbbá az ágazat költség- és jövedelemszerkezetét, egyeztetünk az ágazat szereplőivel, és arra a következtetésre jutottunk, hogy a támogatás megszűnése egyben a dohánytermelés magyarországi megszűnését és több ezer vidéki ember megélhetését érinti. Ennek elkerülésére évi mintegy 5 milliárd forint nemzeti forrás beállításával látunk lehetőséget. Az ehhez szükséges forrásokat a Földművelésügyi Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium közös erőfeszítéssel igyekeznek előteremteni.

A forrás biztosításához a kormány döntése szükséges, a kérdés kormányülésen történő megvitatására reményeink szerint a lehető legrövidebb időn belül sor kerülhet. Ezt követően a megfelelő támogatást a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal több jogcímen és részletben kifizetheti. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm, Nagy István államtitkár úr. *(Dr. Legény Zsoltnak:)* Öné a szó egyperces viszonzás keretében.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon bízom abban, hogy akkor valóban ezt a megoldást - hogy is mondjam - sikerül keresztülvinni. Eddig körülbelül 7 milliárdos nagyságrendről hallottunk, amelyet országosan évente a dohánytermesztők kaptak kiegészítő támogatásként, amit gyakorlatilag ebben az évben nem tudnak már igényelni. Ha a kormány egy 5 milliárdos segítséget nyújt számukra, az már valamit természetesen jelentene, az már körülbelül a költségek egy jelentős részét tudná fedezni.

Még egyszer szeretném arra felhívni a figyelmet: Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, ha 25 ezer ember megélhetése és munkája válna egyik napról a másikra bizonytalanná, az bizony egy nagyon komoly problémát okozna nálunk, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében. Ahogyan említettem, azt szeretnénk akkor kérni, hogy ezt a problémát minél hamarabb oldják meg, hiszen ahogy említettem, már régen kellene, hogy a palántázás művelését folytassák ezek a gazdálkodók, már régen kellene, hogy ezeken a dolgokon túlessenek, és sajnos még a kormány eddigi bizonytalan magatartása miatt ők is bizonytalan helyzetben vannak. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Legény Zsolt képviselő úr. Viszonzásra van lehetősége államtitkár úrnak is.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Ahogy elmondtam, a kormány figyelemmel kíséri, és nagyon fontosnak tartja a hátrányos helyzetben lévő dohánytermesztők jövőbeni munkáját. Az egyeztetések során biztosítottuk őket afelől, hogy a kormány megoldja ezt a kérdést, ezért a melegházakban, fóliasátrakban ma már valóban a dohánymag vetésének meg kellett történnie. Nagyon remélem, hogy nem lesz fagy, megfelelő védekezéssel nagyon szépen fog kikelni a palánta, és eredményes termelést fognak tudni az idén végrehajtani.

Azt gondolom, hogy az az 5 milliárd forint, amelyet a kormány biztosít a dohánytermesztőknek,

megfelelő módon és megfelelő mértékben tudja segíteni és támogatni ezt a támogatást, mert a magyar kormány számára a vidéken élők megmaradása és foglalkoztatása elsősorú kérdés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy István államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! A napirendi pont keretében az utolsó azonnali kérdésre és nyilván válaszra kerül sor. Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Visszakapnak-e az emberek mindent, amit a bankok indokolatlanul elvettek tőlük?”** címmel. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszára kijelölt személyt, Tállai András államtitkár urat. *(Z. Kárpát Dániel: Igen.)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A következő időszakban az úgynevezett banki elszámolások mentén visszatérő téma lesz az, hogy a devizahitel-károsultak vajon a megfelelő mértékű kártalanításra tettek-e szert. A helyzet az, hogy az eddig bejövő visszajelzések és a piaci várakozások alapján is kijelenthető, hogy nagyon sok hitelkárosult az őt ért kárt... - tehát amennyivel az indokoltnál többet fizetett, adott esetben alig csak a tizedét fogja visszakapni vagy jobb esetben is a negyedét-ötödét, de mégis elmondhatjuk azt, hogy hatalmas, indokolatlanul elvett összegek lettek jóváírva a bankok oldalán.

A Jobbik első figyelmeztetése 2010. április 1-jére datálható, ami a felvételtől árfolyamon történő forintosítást illeti. Nézzük meg, mekkora volt az árfolyam akkor: 185 svájci frank körül mozgott az első figyelmeztetésünk pontján. Tehát, ha önök ekkor tetszettek volna lépni, akkor a forintosítási törvényben szereplő 256 forintos árfolyam helyett minden egyes magyar családnak, aki érintett ebben a hatalmas problémában, milliós nagyságrendű spórolást okozhattak volna. Szerény számításaink szerint egy átlagos hitelkárosult családnál csak a tőkét illetően mintegy 3 millió forintot meg lehetett volna spórolni. Tehát az önök teszetszasága miatt ennyivel járt rosszabbul egy hitelkárosult család, mint ha 2010-ben, kormányra kerülve, a mi javaslatunknak megfelelően megfogták volna ezt a problémát. Ha kamattal együtt számoljuk, kamatokkal, akkor pedig átlagosan 3,3 millió forinttal járt rosszabbul önök miatt egy hitelkárosult család.

Ami miatt most nagyon fontos erről a kérdéstről beszélnünk, és ami a kérdés lényegét illeti, hogy mégis mi lesz azokkal a teljes társadalmi csoportokkal, akik kimaradtak a rendezésből, mi lesz a 250 ezer autóhitelessel, mi lesz a 300 ezer szabad felhasználású hitel károsultjával, most már kimondhatjuk minden további nélkül. Tehát hogy képzelhető el az, hogy a kormányzat A- és B-listázik károsultak,

adósok között, és mégis mire számíthatnak azok a kismizettek, akik felé semmilyen segítő kezet nem nyújtottak? (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. A válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Hosszú út vezetett ide, hogy most már ön a devizahitel-károsultak tekintetében azt kérdezi, hogy visszakapnak-e mindent, mert évekig bizony nem erről tárgyaltunk, hanem valóságos rendezésről, de a valóságos rendezés, amely számunkra azt jelenti, hogy mind jogilag, mind közgazdaságilag, mind pénzügyileg megtámadhatatlan legyen a rendezés, bizony ez hosszú időt vett igénybe. De úgy gondoljuk, hogy az a megoldás, amit a kormány az Országgyűlés által jóváhagyott törvényekben biztosít az érintettek számára, az egy ilyen megoldás. Nem lesznek perek tízezrei, nem lesznek perek százezrei, a bankrendszer is végül is kezd magához térni, és visszatér az eredeti feladatához, a Magyar Nemzeti Bank segítsége sem kérdőjelezhető meg, devizatartalékaink így is stabilak. Úgy gondolom, hogy olyan megoldást talált a kormány, amely mindannyiunk számára megnyugtató.

Valóban, az elszámolás a bankok részéről megkezdődött, hiszen ezt a megoldást ők is tudomásul vették. Ha ezzel kapcsolatban bárkinek gondja, nehézsége van, megkapta az elszámolást - mert ön ilyen ügyfelet is említett -, akkor először a bankhoz fordulhat, majd 60 napon belül választ kell hogy kapjon a banktól, s ha ez sem felel meg neki, akkor a békéltetőtestületet keresheti meg, és hogyha még itt sem tud zöldágra vergődni, azaz elfogadni a megoldást, akkor pedig a bíróság felé indulhat el.

Úgy gondoljuk, hogy ez a megoldás, amelyet közösen a kormány és az Országgyűlés talált, ez egy helyes és jó megoldás a devizahitelesek számára. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Tállai államtitkár úr. Egyperces viszonzás illeti meg a képviselő urat.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engem igazán megtisztel egy előre leírt papír felolvasása, hiszen ezzel emberek dolgoztak, mi tiszteljük a munkát, csak az a gond, hogy én itt 250 plusz 300 ezer károsult helyzetére rákérdeztem, és ön egyetlen árva szót sem szólt arról, hogy mi lesz azokkal, akikkel kapcsolatban már legalább a sajtóban elmondták, hogy a kormányzat, ha nem is oldja meg a helyzetüket - az autóhiteleseknek, a szabad felhasználású hiteleseknek -, legalább közvetítő szerepet vállal, ami önmagában röhejes. Egy kétharmados kormányzat a bűnelkövető bankokkal

szemben ahelyett, hogy eljárna, vállal egy közvetítő szerepet, most pedig azt ajánlja az embereknek, hogy ha minden kötél szakad, menjenek újra bíróságra, miközben annak örül az államtitkár, hogy nem lesznek perek tízezrei, mintha ez lenne a végcél.

A helyzet ezzel szemben az, hogy minden károsult család tekintetében milliós nagyságrendű összeget önként jóváírják a bankok oldalán, ami teljesen indokolatlan, elfogadhatatlan, és az, hogy szempontként felhossa azt, hogy a bankrendszer magához tér, egy dologra enged következtetni: önként egy olyan paktumot kötöttek a bankrendszerrel, ami által megkötik a saját kezüket, és egész egyszerűen nem merik rendezni ezt a problémát. Ha viszont így van, kérem, mondja ki végre! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Ön többször emlegeti ezt a paktumot. Hát, ez mindenkire igaz lehet, csak a Fidesz-kormányra nem. (*Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.*) Ha egy ilyen megoldás a bankoknak 1000-1200 milliárdjába kerül - mert most már 1200 milliárdnál tartunk -, amit most ki fognak postázni az embereknek és ki fognak fizetni, ezen túl, amit fizetett a bank bankadót és tranzakciós illetéket ebben a ciklusban, akkor az már meghaladja az 1500 milliárdot; ha önnek ez a paktum, hogy egy bankrendszernek ez ennyibe kerül, akkor...

Úgy gondolom, hogy a probléma prioritása egyértelmű a társadalom számára, ezt a kormány kinyilvánította, mégpedig az, hogy a jelzálog-devizahiteleseken segít a kormányzat, azokon, akik lakást próbáltak belőle vásárolni, bővíteni, tehát a családjuk megélhetését tudták belőle biztosítani. Az autóhitelezés nem tartozik ebbe a körbe. Én úgy gondolom, hogy a devizahitelesek nagy része ezt elfogadta, kérem, hogy ön és önként is fogadják el.

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkező Tóth Bertalan képviselő úr, Magyar Szocialista Párt: „Mi történik Pusztaföldváron?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Költségvetési csalás miatt ítélték el egy fideszes polgármestert - olvashattuk a napokban egy országos napilapban, mert a Gyulai Törvényszék

idén február 26-án másodfokon jogerősen bűnösnek találta és 2 millió forint pénzbüntetésre ítélte dr. Baranyi Istvánt, a Békés megyei Pusztaföldvár fideszes polgármesterét. Rajta kívül összesen hat volt és jelenlegi önkormányzati képviselőt ítélte el a bíróság, és őket is pénzbüntetésre ítélte, ugyancsak büntetéként elkövetett költségvetési csalás miatt.

Az ügy egy túlázott községi beruházás története, a községi tisztviselőknél kívül egy vállalkozó is szerepel benne, akit a pénzbüntetés mellett még közel 4,5 millió forint vagyonekobzásra is ítélték. Valamennyi vádlott ítélete most már jogerős. Az elsőfokú ítélet még 2013. október 22-én született a Gyulai Járásbíróságon, de sem Pusztaföldváron, sem a Békés megyei nyilvánosságban erről az ítéletről és az ügyről nem tudtak.

A polgármester nem mond le a posztjáról, ezt egy most a hétvégén, a település jegyzője által megírt újságcikkben is megerősítik, mert arra hivatkozik, hogy a pénzbüntetés nem szabadságvesztés, és azzal, ha ő ezt befizeti, akkor a törvény erejénél fogva nem szűnik meg az ő megbízatása, hiszen mentesül a büntetőjogi jogkövetkezmények alól. Baranyi István nyilatkozott ennek a napilapnak, és elmesélte azt, hogy a Dél-alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség támogatott még 2009-ben egy napkollektor-pályázatot, annak az iskolára való felszerelését. Ám a polgármester arra lett figyelmes, hogy a napkollektor éjszaka nem tud áramot adni, ezért a helyi gázszerelővel megbeszélte, hogy lehetne ezt a problémát átvidetni, aki fél áron, tehát nem 12 millió forintért, de annak a feléért elvállalta, hogy ezt a szerelést megteszi, azonban nem a helyi jegyző, sem a helyi két képviselő nem támogatta ezt a megoldást, és rendőrségi feljelentést tettek.

Nyomozás kezdődött, és ez alapján került sor a vádemelésre, az elsőfokú, majd a másodfokú ítéletre is. Viszont először még a Dél-alföldi Regionális Fejlesztési ügynökség felfüggesztette a támogatás folyósítását, aztán meggondolta magát, és mégis kifizette a 12 millió forintot. Baranyi, a polgármester hangsúlyozta, hogy elsőfokú ítélete után, 2013-ban felajánlotta lemondását - és figyeljenek, hogy kinek - az akkori kormány megbízottak és Simonka György választókerületi elnöknek, akik azt közölték vele, hogy ne mondjon le erről a tisztségéről.

Felmerül a kérdés, hogy hogyan fordulhat az elő, hogy egy polgármester a helyi fideszes választókerületi elnöknek ajánlja fel a lemondását, holott ennek a településnek, Pusztaföldvár településének polgárai, választópolgárai adták rá a voksukat. Az lenne ilyenkor a tisztességes eljárás, hogy ha a törvény erejénél fogva nem is szűnik meg a polgármester megbízatása, de a polgármester lemond, és egy időközi választáson, miután ő arra hivatkozik, hogy mentesült a büntetőjogi jogkövetkezmények alól és közügyek gyakorlásától nem tiltották el, akkor induljon el újra a polgármester-választáson, és bízva a település lakó-

ira, hogy egy költségvetési csalás miatt jogerősen elítélt polgármester alkalmas lehet-e erre a tisztségre.

De felmerül az a kérdés is, hogyan fordulhatott elő, hogy a Dél-alföldi Regionális Fejlesztési ügynökség 2013-ban mégis kifizette ezt a beruházást, és kifizette azt a 12 millió forintot, holott tudta már, hogy büntetőeljárás folyik ebben az ügyben, amit most egy jogerős ítélet le is zárt, és jogerősen elítélték a polgármestert.

Azt kérdezem, képviselőtársaimtól, fideszes képviselőtársaimról, hogy meddig falaznak a büncselekményt elkövető fideszes polgármesternek, és itt, a parlament nyilvánossága előtt is felszólítom polgármester urat, hogy mondjon le a tisztségéről, és mértesse meg magát újra, ne Simonka György helyi fideszes potentáttól kérjen engedélyt arra, hogy lehet-e polgármester vagy nem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP: „Nőnap után” címmel. Öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Kerestem a Fidesz honlapján a nőnapra szóló üzenetüket, de nem találtam. Az emberi erőforrások miniszterének egy közleményét leltem, amiből szeretnék idézni. *(Pócs János közbeszól.)* „Sokat léptünk előre az elmúlt évek során annak érdekében, hogy segítsük a nőket *(Jobbikos képviselők fideszes képviselőkkel konzultálnak. - Az elnök csejget.)* azokban az élethelyzetekben, amikor leginkább kiszolgáltatottak, de még korántsem értünk a munka végére.” Nagyon álságos ezeket a szavakat hallgatni az után a szavazás után, amikor a Fidesz-KDNP képviselőcsoportja leszavazta az isztambuli egyezményt. Még egy mondatot elolvasnék. „Fontos, hogy megadjuk a választás szabadságát, és segítsük a nőket abban, hogy a munkahelyet és a családi életet egymással összehangolják.”

Most nem az isztambuli egyezményről szeretnék beszélni, hanem pontosan a választás lehetőségéről, és hogy hogyan lehet összehangolni egy nőnek, egy családjának a munkáját a magánéletével, a családi életével. Köztudott, hogy vasárnap volt az a nap, amikor utoljára lehettek nyitva többségében a boltok Magyarországon. 530 ezer foglalkoztatottal rendelkezik ma a kereskedelmi szektor. Ennek több mint 70-80 százaléka nő vagy édesanya.

Szeretnék egy újságcikkből idézni, hogy mit is jelent ezeknek az édesanyáknak mostantól fogva a vasárnapi zárva tartás: „Tegnap voltak nyitva utoljára a boltok vasárnap, mostantól hétfőtől szombatig szinte minden üzlet meghosszabbítja a nyitva tartást. Van olyan dolgozó, akinek emiatt 13 órát kell lehúznia egyhuzamban, és van, akinek éjszaka kell pakol-

nia. Sokan direkt vásárra kérték magukat a pótlék miatt, most nekik ugrik az alkalmankénti körülbelül 10 ezer forint. A szombatjaikat is tönkretesz az egész vasárnapi boltbezárás miatti céció, és szabadnapjaik is kaotikusan alakulnak majd. Sok a dühös alkalmazott az országban.”

Idéznék még ebből a cikkből: „Azzal pedig a jelek szerint végképp nem igazán számoltak a döntéshozók, hogy a vasárnapi boltbezárás miatt a dolgozók nem is igazán az elmaradó vasárnapi pótlékok miatt keseregnek majd, hanem azért dühösek, mert látástól vakulásig lesznek kénytelenek dolgozni.” Itt jelzem, az 530 ezer munkavállaló 70-80 százaléka nő és édesanyák. Idéznék egy dolgozótól: „Eddig olyan hírek érkeztek, hogy ha tizenkétóránunk kell, akkor váltott műszakot kell majd végigtolni, és ilyenkor majd egy óra ebéidőt kapunk. Vagyis 13 órát leszünk itt” - magyarázta. „Ami a korábbi nyitást és későbbi zárást illeti, a boltban több olyan dolgozó is van, akik egy-másfél óra alatt érnek haza. Nekik ez a változás kész istencsapása lesz.” Tudják, kedves képviselőtársaim, ilyenkor szoktunk arról beszélni, hogy családbarát kormányunk van. Az a családbarát kormány, aki mondjuk, egy édesanyát 13-14 órai napi munkára tud kényszeríteni az utazással együtt.

Idéznék tovább: „Egy budapesti Auchanban dolgozó eladó azt panaszkolta, hogy a kieső vasárnapok helyett éjjel kell majd bemenniük pakolni, készletet feltölteni. Ebből egyelőre azt a problémát látják a legnagyobbaknál, hogy zárás után leáll az áruházi rendszer, így árakat kiírni, készletet ellenőrizni nem is tudnak majd, csak rakodni.” Most úgy tudják, hogy az éjszakai műszakokra szombaton este 9-től vagy 11-től vasárnap reggel 5.30-ig kerülhet sor. Az eladó szerint ez így sokkal rosszabb lett, mint az eddigi vasárnapi nyugalomban, mikor nyugodtan pakolhattak.”

(14.50)

Egyet még idéznék; Kecskeméten egy Coop ajtaján látható az új nyitva tartás, és az egyik dolgozó ezt mondta, szó szerint fogom idézni: „Ebbe nyomnám a fejét annak - itt egy bödőnről beszélünk -, aki ezt kitalálta. Teljesen összekavarta az életünket, és beleszólt a családunkéba is. Mire fel? Hát most miért nem vagyok én olyan nagykorú, mint a szavazáskor, hogy eldönthessem, mit akarok én tenni vasárnap?”

Én azt gondolom, hogy ezek az idézetek jól tükrözik azt, hogy mit okoztak önök több százezer magyar édesanyának és családanyának. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. A következő napirend utáni felszólaló Ikotity István képviselő úr, LMP: „Székely szabadság napja” címmel. Ötperces időkeretben ön a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Olyan alkalomból kérem az önök figyelmét, amely egyszerre tartozik a magyar történelem szomorú, nagy napjaihoz s a jelenhez, az erdélyi magyar közösség megmaradásának kérdéséhez. A székely szabadság napjára szeretném felhívni a figyelmüket, emlékeztetni erre önöket.

Minden év márciusában ráébredhetünk, hogy milyen méltatlanul keveset tudunk egyáltalán 1854 székely mártírjairól, azokról a hősokról, akik nem törődtek bele az elnyomásba, akiknek a hó, a csend és a halál légkörében volt mersziük és hitük ellenállni.

Öt évvel a világosi fegyverletétel után, öt évvel az aradi kivégzések után Magyarország ismét jelét adta, hogy nem fogadja el a Bach-rendszert és a Habsburg-abszolutizmus szolgátságát. Megmutatták: a szabadságért, jogegyenlőségért és a nemzeti önállóságért vívott harcot leverhette az orosz-osztrák túlerő, de a nemzet csak szunnyadt, a hamu felszíne alatt pedig ott pislákol a forradalom parazsa. A Makk József tüzérezredes által szervezett nemzeti felkelés gondolata Erdélyben, Székelyföldön hullott a legtermőbb talajra. Városi polgárok, kismemesek, értelmiségiek egyaránt őrizték a hitet, hogy a szabadság kivívható, a haza felszabadítása pedig reális cél. Nem rajtuk múltott, hogy máshogy történt. Sorakba áruló férközött, a résztvevőket letartóztatták, és sokukat 1854 tavaszán kivégezték.

Megindító fejezete ez a történelmünknek önmagában is, de különös súlyt és jelentőséget ad az idei évfordulónak az elmúlt évek és hónapok méltatlan hercehurcája a román hatóságokkal. Ma már szabadon élhetünk a nyugat-európai államok családjának egyenrangú tagjaként, sőt, e család tagja szomszédunk, Románia is, mégis ott tartunk, hogy erdélyi honfitársaink idén sem ünnepelhetik szabadon a székely szabadság napját.

Legfiatalabb képviselőtársaimat leszámítva mind jól emlékezhetünk az 1980-as évek puha diktatúrájára, amikor adminisztratív zaklatással, mondva csinált okokkal igyekeztek ellehetetleníteni az ellenzéki kezdeményezéseket is. Székely barátaink elmondása szerint nagyon hasonló a helyzet most a határ túloldalán is: adminisztratív eszközökkel, például a forgalom akadályozására hivatkozva tiltják be a székelyek megemlékező menetét. Ez történik idén is, ez történik jövőre is. De miért? Azért, mert az elmúlt években a székely szabadság napja összeforrott a területi autonómia igényével és a tervezett közigazgatási reform elleni tiltakozás ügyével. E reform ellen szót emel Erdélyben mindenki, aki tiszteli a közösségek, kultúrák integritását. Ez az úgynevezett reform szétcincálná a magyarok lakta járásokat, és ezzel újabb lökést adna az asszimilációnak, a magyar közösségek el- és beolvadásának.

Ebben az ügyben mi sem maradhatunk némák. Ki kell mondanunk, tisztelt képviselőtársaim: aki

akadályozza az emlékezést, az a magyar közösség önazonosságához való jogát korlátozza. Ki kell mondanunk: akik akadályozzák a jogos követelést az autonómia ellen, azok árkokat ásnek az erdélyi nemzetiségek közé, azok a XX. és a XIX. század válaszáinál nem tudnak jobbat a ma kérdéseire. Márpedig a magunk mögött hagyott két évszázad katasztrófák sorozatát hozta minden erdélyi család, közösség és település számára. Nem térhetünk vissza e korbá.

Innen is nyomatékosan kérem a romániai hatóságokat, hogy változtassanak hozzáállásukon, mert ez megoldást nem ígér, ellenben további komoly feszültségek forrása lehet. 2015-ben ugyanis a Kárpát-medencében nem lehet elvitatni az önazonosságához való jogot. Éppen úgy nem lehet ezt megtenni az erdélyi magyarokkal, mint a nálunk élő román kisebbséggel vagy a térség többtucatnyi etnikai közösségével.

Nem is tudják megakadályozni ezt a megemlékezést. Sepsiszentgyörgyön és Gyergyószentmiklóson székely zászlóval és gyertyagyújtással emlékeznek 1854 mártírjaira. Nem lehet egyetlen tollvonással visszaparancsolni a szellemet a palackba. Az autonómia támogatói, a közigazgatási reform ellenzői ott lesznek idén is, hogy megmutathassák, hogy hisznek ebben az ügyben. Ott leszünk mi is, az LMP delegációja is hamarosan megérkezik Marosvásárhelyre. Holnap a székely vértanúk emlékművénél helyezzük el a koszorút.

Vajon kormányunk, amely gyakran tetszeleg a határon túli magyarság felkent védelmezőjének szerepében, kész kiállni most székely honfitársainkért? Hamarosan kiderül ez is. Élve azokkal a jogokkal, amelyekért Makk József és társai küzdöttek, meg kell mutatnunk, valóban kiállunk az erdélyi magyarság önrendelkezése, öngazgatása mellett; tavaly, idén és jövőre is, ameddig csak szükséges. Köszönöm. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Potápi Árpád államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti ügyek kormánya Alaptörvényben rögzített felelősségénél fogva, valamint a magyar nemzet határokon átívelő összetartozása jegyében mindig kiáll a külhoni magyar közösségek önállósága, szabadsága mellett. A nemzeti közösségek önrendelkezése ugyanis alapvető emberi jog, nemzetpolitikai szempontból pedig a magyarság fennmaradásának és gyarapodásának kulcsa. Célunk az, hogy a magyarság minden tagja teljes magyar életet élhessen a Kárpát-medencében.

A magyar kormány álláspontját a külhoni magyar közösségek autonómiatörekvéseiről egyértel-

műen rögzíti a „Magyar nemzetpolitika - A nemzetpolitikai stratégia kerete” című dokumentum, amelyet a Magyar Allandó Értekezlet fogadott el. Ebben lefektettük: célunk az, hogy a magyar közösségek az őket érintő kérdésekben maguk hozhassák meg döntéseiket. Ezt az önállóságot csorbítja súlyosan minden olyan közigazgatási átalakítás, amely az érvényben lévő európai normákat figyelmen kívül hagyva hátrányosan érinti az erdélyi magyar közösséget. Örvendetes látni viszont, hogy az erdélyi magyarság nem nyugszik bele ebbe a jogtiprásba, hanem a békés tiltakozás eszközeivel kíván élni jogai védelmében.

Ami annál elkeserítőbb, hogy a marosvásárhelyi városvezetés viszont megakadályozza egy olyan esemény megvalósulását, amelynek célja nem a rendbontás, hanem a békés megemlékezés és a deklarált jogok számon kérése. A magyar kormány támogatásáról biztosítja az esemény szervezőit, és elutasítja Florea marosvásárhelyi polgármesternek a rendezvény céljait befektető határozatát. A román városvezetés célja egyértelműen az, hogy a magyarság szervezett formában, egységes erőt felmutatva ne állhasson ki Székelyföld autonómiája mellett. Mindemellett a józan gondolkodás megnyilvánulásának tartjuk, hogy a Székely Nemzeti Tanács végül elállt a megemlékezés megtartásától, nem akarván azt a látszatot kelteni, hogy egyetért a másik két eseményrész betiltatásával. Bizakodásra ad okot, hogy ez nem jelent meghátrálást. Többen jelezték, hogy egyénileg egy szál virággal a székely vértanúk emlékművénél jelen lesznek.

Az elmaradó marosvásárhelyi esemény miatt pedig Csíkszeredában, Sepsiszentgyörgyön és Gyergyószentmiklóson, de várhatóan másutt is az erdélyi magyar pártok és szervezetek közösen szerveznek tiltakozó megmozdulásokat a székely autonómia mellett, az egyértelmű jogtiprások, a véleménynyilvánítási szabadság és gyülekezési jog korlátozása ellen, a marosvásárhelyi magyarság melletti szolidaritás kimutatására. Csak örömmel tudjuk kifejezni a magyar egység kifejezésének e nem mindennapi példáját látva.

(15.00)

Engedjék meg, hogy azt is elmondjam, örülök annak személyesen is, a kormány részéről is, hogy a magyarországi pártok is csatlakoznak ehhez.

Tisztelt Ház! Célunk továbbra is az, hogy a magyar közösségek saját életviszonyaikra vonatkozóan, az őket érintő kérdésekben maguk hozhassák meg döntéseiket, amihez szükséges, hogy a külhoni magyar közösségek teljes intézményrendszere kiépüljön. A magyar kormány minden lehetséges eszközzel támogatja a székelyek autonómiához való jogát, ép-

pen ezért teljes szolidaritásunkat élvezik a székely szabadság napján megtartásra kerülő rendezvények. Bízunk benne, hogy a román felet meggondolásra lehet bírni, hogy jóindulattal viseltessen Székelyföld önrendelkezését illetően.

Köszönöm a felszólalását és remélem, minél többen csatlakoznak ehhez. Köszönöm. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Potápi Árpád államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán jobbikos képviselő úr: „A nemzeti parkok földjei is mutyi áldoztává válnak?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A civil szférában már elég nagy felháborodást kavart az ügy, de úgy gondolom, a Parlament falai között még sajnos keveset beszéltünk erről. A nemzeti parkok földjeiről van szó, amit a kormány döntése értelmében átraknak a Nemzeti Földalapkezelőhöz.

A vagyonkezelői jogokat ezután a Földalapkezelő fogja gyakorolni. Ez már önmagában egyébként komoly aggályokat vet fel, és ezt nem csak mi, jobbikosok mondjuk. A három legnagyobb hazai természetvédelmi szervezet még novemberben indította hadjáratát ez ellen az akció ellen. Ma már ott tartunk, hogy több mint száz egyéb civil szervezet is csatlakozott hozzájuk, és kiemelném, hogy közöttük jó néhány kormány közelinek tartott civil szervezet is felháborodott az eseten.

Egyértelműen a nemzeti parkok elsoványítását is látjuk ebben a lépésben, egy teljes hadüzenet a magyar természetvédelem ellen. Azt is tudjuk természetesen, hogy a nemzeti parkok működésében voltak hibák. Jómagam is úgy gondolom, hogy például a szürke marha tartása nem feltétlenül a biznistr kellene hogy szolgálja bizonyos nemzeti parkoknál, és az a fajta földhasználat és legeltetési módszer, amit alkalmaznak, nem mindig azokat a célokat követi, amelyeket egyébként egy nemzeti parknak kellene. De ha vannak is ilyen hibák - ezt tényleg elismerem -, akkor sem az a megoldás, hogy ezeket a szervezeteket kicsináljuk, és a földjeiket a Nemzeti Földalapkezelőn keresztül a haveroknak mutyizzuk ki, ahogy eddig láttuk az állami földekkel; hanem az lenne ilyenkor az állam feladata, hogy közbelép az ilyen eseteknél, és megteszi azokat a lépéseket, amelyek a jövőben lehetővé teszik, hogy ez a zsigerelő földhasználat megszűnjön annál a néhány érintett esetén. A többi, véleményem szerint egyébként jól működő nemzeti park sajnos csak volt, úgy néz ki.

Nem látják a garanciát sem a civil szervezetek, sem a nemzeti parkok, sem a jobbikosok arra, hogy a kiesett bevételeket hogyan fogják pótolni. Erre semmiféle garanciát a mai napig nem láttunk, nem kaptunk, és itt elsősorban a területalapú támogatásra

gondolok, amelytől így elesnek a nemzeti parkok; miközben az európai uniós források, úgy látjuk, messze nem tudják fedezni ezeket a kieséseket, hazai forrásokról pedig ne beszéljünk, mert önök egész egyszerűen nem biztosítanak hazai forrást. Azt az egészen elképesztő nyilatkozatot mindenképpen meg kell említenem, ahol Fazekas miniszter úr azt mondta, hogy a nemzeti parkok kérték ezt a változást. Ez önmagában is nevetséges, és tudjuk azóta természetesen, hogy egyetlenegy ilyen nemzeti park sem volt, aki kérte a saját maga megszüntetését és az erőforrásainak elvételét.

A megszűnő igazgatóságok szerepét szintén aggályosnak látjuk, hiszen ha nem is volt atombiztos a nemzeti parkok igazgatósága abból a szempontból, hogy bizony a korrupció ott is megjelent, hallottunk erről híreket, de mégiscsak lehetőséget biztosított arra, hogy a kormányzati akaratot néhány olyan beruházás esetében lassítsa, ne adj' isten, megakadályozza, ami a hazai nemzeti természetvédelmi értékek sárba tiprására készült, és az ipari érdekeket teljes mértékben fölé helyezte. Bizony láttunk arra példákat, hogy ezek az igazgatóságok képesek voltak a természetvédelmi értékek megóvása mellett letenni a garasukat, és még részsikereket is elértek. Így gyanítom, hogy politikai szándék is lehet e húzás mögött.

Arra, hogy a Nemzeti Földalapkezelő kapja ezeket a földterületeket, engedessék meg nekünk, jobbikosoknak, hogy szintén erős aggállal tekintsünk. Az elmúlt évek hangosak voltak a NFA mutyigyanús földbérleteiről. Egészen elképesztőnek tartom, hogy 2015-ben Európa közepén ott tartunk, hogy mindannyiunk közös tulajdonát, minden magyar állampolgár földjét úgy osztogatják ki a haverjaiknak, hogy ez nem átlátható, nem nyilvános, és még csak jogorvoslati lehetőségük sincs azoknak, akik úgy érzik, hogy egy-egy ilyen földbérleti pályázatban igazságtalanul nem jutottak állami földhöz.

A kezdeti időkben még azt a hibát elkövették, hogy nekünk, országgyűlési képviselőknél volt módunk belenézni a pályázati rendszerbe, és ilyen módon elég sok mutyit feltártunk, és természetesen a feljelentéseket is megtettük. De miután önöknek ebből elégük lett, és úgy érezték, hogy nem elég kényelmes számukra ez a helyzet, másfél éve úgy működik, hogy a pályázat kihirdetésének napján a vesztes pályázatokat postára adják, és ilyen módon nehezítik a mi tényfeltáró munkánkat is. Nekünk, képviselőknél kell összevadásznunk a vesztes pályázókat ahhoz, hogy össze tudjuk hasonlítani a nyertes pályázatával a végeredményt, és ilyen módon tudjuk feltárni a visszaéléseket, amelyekről egyébként hemzsegnek ezek a földbérleti pályázatok.

Röviden összefoglalva: ezek voltak azok az okok, amelyek miatt a Jobbik nem tudja támogatni, hogy a nemzeti parkokat kicsinálják, és a földjeiket egy ilyen mutyikkal terhelt szervezetre hagyják, azon keresztül

pedig a haverjaiknak juttassák. A civil szervezetek nevében is azt követeljük, hogy vonják ezt vissza azonnal. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padso-
raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólaló Novák Előd jobbikos képviselő úr: „A népességfogyás veszélyezteti a nyugdíjrendszert és az egész államháztartást” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Népesedési Kerekasztal bár szavazati joggal nem rendelkező, de állandó meghívottjaként most én ismertethessem azt az állásfoglalást, amelyben néhány módosító javaslatomat is elfogadta ez a szakmai testület.

„Az alacsony születésszámok és a kivándorlás veszélyezteti a társadalombiztosítás és az államháztartás jövőjét, beárnyékolja növekedési kilátásainkat” - ez a címe annak az állásfoglalásnak, amelynek mottója: nem akkor kell kutatót ásni, amikor már szomjasak vagyunk. Napjainkra nyilvánvalóvá vált, hogy a népesedési helyzet súlyos feszültségeket hordoz, azonban ennek gazdasági következményeivel még nem szembesült kellően a magyar társadalom. A népesedési folyamatok hatása a nyugdíjrendszerre és az államháztartásra néhány évtizeden belül drámai lesz, és korlátot jelenthet az ország növekedési kilátásaira is. Mindezt a nemzetközi migrációs trendek gyorsíthatják és súlyosbíthatják.

Míg 2041-re a nyugdíjjárulékot leginkább befizető 15 és 59 év közöttiek száma óvatos becslés szerint, a migráció hatásait figyelmen kívül hagyva is, várhatóan ötödével csökken, addig a 60 év felettiéek egyharmaddal nőni fog, ami nemcsak a kirovókiosztó elven működő nyugdíjrendszert borítja fel, de az államháztartás egészét érinteni fogja az eltartók és eltartottak arányának átalakulásával. 2050-re a 60 év felettiéek száma várhatóan meghaladja a gazdasági termelés döntő többségét megvalósító 25-59 évesek közöttiéket, akik 30 százalékkal kevesebben lesznek, mint ma. Az államnak addig van lehetősége e trendekbe beavatkozni, amíg a fiatalok még nagyjából elegendő gyermeket terveznek az előregedés ütemének mérsékléséhez, a népesség egyszerű újratermeléséhez. Magyarország a 24. órában van.

Noha a kormányzat példaértékűen felismerte a gyermekvállalás fontosságát, és európai összehasonlításban kiemelkedően támogatja a gyermekes családokat, a magyar társadalombiztosítás nem kedvezményezi eléggé a gyermeket vállaló szülőket. Szigorúan a biztosítási elvre támaszkodva, csak a munkaviszonyból eredő jövedelmek pénzben fizetett járulékaik alapján keletkeztet jogalapot a nyugdíjra. Így éppen azok a több gyermeket vállaló szülők számíthatnak a legkevesebb nyugdíjra hasonló foglalkozású

társaikhoz képest, akik a legtöbb és legkvalifikáltabb munkaeerőt, humán tőkét - természetben fizetve a járulékot - biztosították a társadalom számára.

A nyugdíjbiztosítás, amint ezt 2014-ben a kormány részéről is deklarálták, 2030-ig finanszírozhatónak tűnik. Korábban még megszülettek azok a gyermekek, akik képesek előteremteni az idősebb korosztály számára a nyugdíj jövedelemalapját. Ugyanakkor 2030-at követően a hirtelen és zuhanásszerűen csökkenő gyermekszületések miatt már nem lesz elegendő járulékfizető. A rendszerváltáskor még 130 ezer gyermek született évente, ma csak 90 ezer. Népbetegséggé vált a meddőség is, tehát aki akar, azok közül sem mindenki tud gyermeket vállalni. Különösen azért nagy a gond, mert az utóbbi évtizedben radikálisan csökkent a 20 és 30 év közötti korosztályokban a házasság elköteleződés, ami a gyermeknevelés és a taníttatás számára a legbiztonságosabb keret. Ezen évjáratok létszámkiecsése a korfán egy kisebb háború hatásával ér fel.

(15.10)

Jelenleg közel azonos a nyugdíjkasszába való be- és kifizetések összege, de néhány évtized múlva, amikor a befizetők csökkenése mellett a járulékjogszultak száma 50 százalékkal nő, nyilvánvalóan fenntarthatatlan lesz ez a rendszer. Már most is egyre kevesebbeknek egyre kevesebbet és egyre későbbtől kezdődően nyújt. Valószínűleg a probléma még hamarabb fog jelentkezni. Ennek oka az a mintegy 500 ezer, külföldön munkát vállaló honfitársunk - én teszem hozzá, hogy egyes becslések szerint már egymillió fölött is van a gazdasági menekültek száma, de ami még fontosabb, hogy eljusson Orbán Viktorhoz, aki rendszeresen élteti, méltatja a Nyugatra gazdasági menekültként távozó magyarokat, de idézem tovább a Népesedési Kerekasztal állásfoglalását -, aki nem fizet be a hazai államháztartásba járulékot - mert róluk van szó -, adót sem, de még fogyasztási adót sem, hiszen jelentős részben külföldön költik el a jövedelmüket. Ha a külföldön munkát vállalók itthon dolgoztak volna, és befizették volna utánuk - csak átlagkereset alapján becsülve - az adókat és járulékokat, akkor a költségvetés 2014-ben nem hiánnyal, hanem szerény többlettel zárt volna.

Mivel e személyek - a kint tartózkodás időszakának megfelelően - a nyugdíjat is a munkaadó országtól kapják majd, ahová most a járulékot fizetik, ez később tehermentesíti itthon a nyugdíjkasszát. Azonban, ha kint maradnak - márpedig a KSH 2014 őszén publikált felmérése szerint csak 10 százalékuk tervezi, hogy visszajön -, akkor még majd nekünk kell a számukra nyugdíjat átutalni az itthon töltött, munkaviszonynak számító idő után, miközben a

felnevelt gyermekeik is zömmel odakint fizetnek járulékot és adót.

Tisztelt Országgyűlés! Most nincs időm egy napirend utáni felszólalás keretében az egész állásfoglalást ismertetni, azonban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* bízom benne, hogy a kormány a rendelkezésére álló öt perc alatt hozzá fogja tenni, el fogja mondani mindazt, amit ehhez hozzá tud tenni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. A következő napirend utáni felszólaló Vágó Sebestyén jobbikos képviselő úr: „Gyermekevédelem” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Másfél héttel ezelőtt a magyar médiában bombaként robbant a hír, hogy a szigetszentmiklósi pár a legenyhébb büntetést kapta a bíróságon első fokon, és így - kitöltve a büntetését - szabadulhatott is.

A másik bomba az ügyészség sajtótájékoztatója volt, amelyben feltárták azokat a tényeket, hogy milyen bizonyítékokkal támasztották alá, hogy ebben a családban ténylegesen - már amennyire családnak nevezhető, én inkább életközösségnek nevezném - milyen brutális cselekedetek történtek a gyermekekkel szemben: fekáliával etették őket, rendszeresen pornófilmet nézettek velük, megerőszakolták őket, kipróbáltatták velük azt, amit azokon a bizonyos megnézett filmekben láttak, embertelen körülmények között tartották őket, napokig nem mosakodhattak, koszban-mocsokban kellett élniük.

A következő felháborító hír tehát ez volt, hogy bár az ügyészség a megfelelő bizonyítékokat a bíróság elé tárta, a bíróság mégis úgy döntött, hogy ezeknek az erőszakos cselekményeknek a nagy része nem történt meg, és a kirendelt pszichológiai szakértőnek az inkompetenciájára hivatkozva enyhítette a büntetéseket, el is ejtette a nemi erőszak vádját, pedig az az ügyészség elmondása szerint és a bűnüldözésben részt vevő dörzsölt személyek szerint is egyértelműsíthető volt, és a megfelelő szakvizsgálóval rendelkező pszichológus szakértő szerint is egyértelműek voltak ezek a cselekedetek.

A harmadik médiabomba, amit ezzel az ügyvel kapcsolatban hallottunk, a pár védőügyvédjének a nyilatkozata volt, hogy amennyiben másodfokon nem történik meg a büntetés súlyosbítása, akkor ez a pár még kártérítési igénnyel is élhet a magyar állam felé. Hát hol tartunk ma Magyarországon?!

Igenis szükség van az ilyen típusú bűncselekmények elkövetőivel szemben a zéró toleranciára. Igenis szükség van az ilyen típusú bűncselekmény elkövetőivel szemben a büntetési tételek megemelésére! És igenis szükség van a gyermekvédelmi jelzőrendszer megújítására, a gyermekvédelmi jelzőrendszer olyan

működtetésére, hogy az ilyen esetek még csírájában kibukjanak; egyrészt azért, hogy ezek a gyermekek, ezek a kiskorú személyek minél kisebb sérülést szenvedjenek, mert véleményem szerint - szociális szakemberként azt mondom - az ilyen mértékű cselekmények fölérnek a gyilkossággal, az emberöléssel is. Itt tulajdonképpen nem fizikai állapotukban, hanem lelkükben, személyiségükben gyilkolták meg ezek az emberek a saját gyermekeiket.

Ha normálisan működött volna a gyermekvédelmi jelzőrendszer, és időben, csírájában nyomon lehetett volna követni, tetten lehetett volna érni ezeket a cselekedeteket, akkor perdöntő bizonyítékok lettek volna arra, hogy ezek a cselekedetek meg is történtek, és nem lehetett volna arra hivatkozni, hogy inkompetens a pszichológus, és különben is az eltelt idő fényében már nem igazán lehet tudni azt, hogy ezeket a cselekményeket csak a gyermekek fantáziája szülte, vagy ténylegesen megtörténtek - akkor egyértelműen bizonyítható lett volna, hogy ezek a dolgok megtörténtek. És akkor itt hibás volt a gyerekorvos, a védőnő, a gyermekjóléti szolgálat és az oktatási intézmények. Ugyanis ezek a gyermekek oktatási intézményekbe jártak, és csak akkor derült fény ezekre a brutális cselekedetekre, amikor egy szökés után a gyámhatóság kiemelte ezeket a gyermekeket a családjukból, és a nevelőszülőknél, már egy biztonságos környezetben mertek beszélni azokról a dolgokról, amik velük éveken keresztül megtörténtek.

Majdnem két évtizeddel vagyunk a gyermekvédelmi törvény hatálybalépése után, és még mindig ott tartunk, hogy ilyen cselekmények megtörténhetnek egy olyan közegben, ahol a gyermekvédelmi jelzőrendszer minden tagjának a látókörében volt ez a család. Mi motiválta azt, hogy nem tették meg a megfelelő lépéseket, a megfelelő jelzést? El tudom képzelni azt is, hogy nagyon sokszor a félelem miatt. Ezért mondtuk azt is, hogy a gyermekvédelemben, a szociális területen dolgozóknak igenis kijár a törvény általi fokozottabb védelem. Ugyanis nekik nagyon sokszor egy-egy település szegregált környezetébe kell kimenniük nap mint nap, hétről hétre, és találkozniuk kell azokkal a családokkal, akikkel szemben nagyon sok esetben a gyermekek védelmében intézkedni kell. Kijár nekik a fokozottabb védelem. De kijár nekik - idézőjelben kijár nekik - a súlyosabb szankció is egy ilyen tetten érhető mulasztás esetén.

Mert arról még nem hallottunk, hogy akár ebben a konkrét esetben a gyermekvédelmi jelzőrendszer bármelyik tagját szankció érte volna, pedig ha ők megfelelően végzik a munkájukat - egyébként tisztelet mindazoknak, akik a joghiány ellenében is becsülettel végzik a feladatukat, és a jelzőrendszer aktív tagjaként teszik a kötelességüket, tehát ők mulasztottak -, akkor ezeket a cselekményeket *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* csírájában elfojtva nagyon sok negatív követ-

kezménytől mentesülni tudtak volna akár ezek a gyermekek, akár az összmagyar gyermekség. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs jobbikos képviselő úr: „Mi lesz veled, történelemtanítás?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az oktatáspolitikai elképzelések szerint a kormányzat a jelenlegi 20-25 százalékkal szemben a jövőben már egy-egy korosztály ennél lényegesen nagyobb részét akarja a szakiskolai képzés felé terelni.

Az egyébként támogatható és nem az ördögtől való duális képzés keretein belül viszont brutálisan csökkentették a közismereti órák számát. Így a továbblépésből, a diploma, de még az érettségi megszerzéséből is szinte törvényszerűen rekesztik ki egy-egy generáció jelentős részét, gyökeresen szembeemelve az ország felzárkózását szolgáló célokkal, még inkább szétszakítva az amúgy is szakadéknyi törésvonalaktól szabdalt társadalmat. Hiszen hiába a sokat hangoztatott 3+2-es képzés, amelynek értelmében a 3 éves szakmai képzést 2 év érettségire való felkészítés követné, ha a ciklus első részében csak heti 12 közismereti óra van, melyből összesen 6 a testnevelés és az osztályfőnöki óra. Vajon a maradék 6 óra milyen alapot tud teremteni, hogyan tudja megalapozni a további tanulmányok sikerességét? Nyilván sehogy, különösen, ha azt is számításba vesszük, hogy a PISA-felmérések szerint a zömmel a szakképző iskolákba kerülő hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű fiatalok nagy része már eleve komoly lemaradással érkezik ebbe az iskolatípusba. Ezt a hátrányt ilyen óraszámok mellett ledolgozni lehetetlenség. De más kérdés is felmerül.

Kérem, engedjék meg, hogy ezt egy-tíz évig szakképző iskolában tanító történelemtanárként is - kissé más oldalról megközelítsem. A meghirdetett óraszámok kerettantervi tartalma mellett szinte lehetetlen a szakképzés rendszerébe kerülő diákok megismertetése a magyarság történelmével, művészeti, kulturális értékeivel, közös kultúrkincseink, történelmünk összeforrasztó ismeretanyaga nélkül a nemzeti kohézió amúgy is szétforgácsolódo erői még inkább meggyengülnek. És nem csak szűken vett nemzetpolitikai megfontolásról van szó, hiszen a történelemtanítás tökéletesen alkalmas a szociális és narratív kompetenciák fejlesztésére, a szövegértés javítására, a kritikai gondolkodásra való képesség megerősítésére, amelyek megléte nélkül bizony ezeknek a fiataloknak esélye sem lesz a munkaerőpiacon való sikeres szereplésre. De ha afféle beszélő szerszámokat, futószalag mellett rabszolgamunkán

tartott biorobotokat, amolyan modern munkaerőállatokat kívánnak egy-egy generáció negyedéből képezni, akkor jó úton járnak.

(15.20)

A humán tárgyak lefokozása egyenesen vezet a nemzeti identitás alappilléreinek számító szellemi javak erodálásához is. Nyilván fel kell tenni azt a kérdést is, hogy a magyar diákok azon része, amelyik szakiskolában köt majd ki, fog-e tudni, fog-e hallani a magyarság szerves egységbe foglalt, gazdag történelméről. Egy diákért is kár lenne, de itt egy-egy évjáratról, a jövő generációjának negyedéről van szó.

Furcsa ellenérzést kelt, hogy a legvadabb neoliberalis dogmák, eleddig sikeresen elhárított elképzelések pont egy jobboldali irányultságú kormány alatt valósulnak meg. Folyton-folyvást integrációról papolnak, de félelmetes következményei lehetnek annak, ha belegondolunk a mostani, úgynevezett reform esetleges következményeibe. Az általános iskola után a cigány fiatalok döntő része szakiskolában folytatja tanulmányait. Arról, hogy oda zömmel milyen ismeretekkel érkeznek a diákok, már sokszor volt szó, arról viszont nem, hogy mi lesz akkor, ha ilyen ismeretanyaggal mennek is majd tovább.

Mi a cél? Milyen generációkat akarnak kinevelni? Mit fog tudni a magyarság históriájáról, Magyarország múltjáról, történelmi okokról, okozatokról például az a lakatosként végző cigány fiatal, akit az érvényben lévő társadalmismeret-kerettanterv útmutatása alapján oktattak? És mielőtt az oktatáspolitikai, a szakképzési reform felelőseiben felvetődne a kérdés, hogy minek egyáltalán nekik az ilyesféle tudás, szeretném jelezni, hogy volt már cigány származású diákom, akivel országos történelemverseny döntőjébe kerültünk. Innen is sok szerencsét kívánok neki az életben.

És nyilván nem csupán egy széles kisebbségi réteg magyarságtól való végzetes elidegenítésének veszélyes lehetőségét hordozza mindez magában. Akkor viszont ne csodálkozzunk, hogy, idézem: „a Szent Korona egy István nevű alak sosem hordott tökfödője” lesz majd nemcsak néhány senkiházi gazember, hanem sajnos az elbutított széles tömegek számára is.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ander Balázs képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László független képviselő úr: „Az elmúlt hét fontosabb eseményei?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Megvárom, míg az összes jobbikos képviselő elme-

nekül innét, azt követően kezdem meg ezt a hozzá-
szólást. Mégpedig abban a tárgyban, hogy hétről
hétre látjuk azt a kormányzati tehetetlenséget, amit
akár a tisztségviselők, akár pedig a hivatalaik követ-
nek el. Az egyik ilyen példát abban látom, hogy
mindannyian ismerjük már, hogy Tiborcz István úr
az elmúlt hónapokban számtalan helyen nyert el
közvilágítási pályázatot, felújítási pályázatot. Ő en-
nek a területnek a saját lábán elnyert pályázatai út-
ján a fő kivitelezője, és így több milliárd forintos
bevételhez juthatott.

E tárgyban Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes
úrhoz tettem fel kérdést, hogy rendben látja-e azt a
helyzetet, hogy a közbeszerzési pályázatokban olyan
módon születik a döntéshozatal, hogy a pályázat
kiírója, a pályázat döntéshozója és egyébként a kivi-
telező egy cégkapcsolatban fellelhető, egyébként
üzletársak; ezt ő megfélemlőnek tartja-e.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes válaszá-
ban letagadta az azóta a sajtó által már teljes érte-
lemben bemutatott helyzetet, miszerint ez történik.
Semjén Zsolt úrnak, azt gondolom, újra, akár itt, a
parlament előtt válaszolnia kell, hogy mit gondol
arról, hogy ez így helyes vagy nem helyes.

De mindez nem ér itt véget, mert a hivatalok
közreműködése más területen is Tiborcz úréknál,
miniszterelnök úr vejénél megjelenik. Mert például
Keszthelyen akkor, amikor megvásárolhatták azt a
kikötőt, azóta szép csöndesen, lassan kiderül, hogy
egyébként volt egy másik érdemi ajánlat, sokkal na-
gyobb árat kínáltak érte, de ezt eltussolták. Egyre
többben beszélnek erről a városban. Itt az ideje, hogy
hozzák nyilvánosságra a keszthelyi önkormányzat
zárt ülésének anyagát. És most tisztelettel felszólít-
tom a kormányzati hivatalt, hogy most már hivatalos
bejelentésnek tekintve tegyen eleget annak, hogy ezt
a helyzetet feltárja, és a széles közvéleményt tájékoz-
tatja arról, hogy mennyi kár érhet a keszthelyi ön-
kormányzatot.

De ha ezt nem a kormányzati hivatal teszi meg,
akkor lenne erre alkalmas szervezet, akár Pólt Péter
személyében, akinek több olyan hír juthatott már a
tudomására, amikor ingatlan- és más visszaélések
ügyében, akár közérdekű témának tekintve, léphetett
volna önmagától. Ehelyett miben lépett? Most, ami-
kor a statisztikában bemutatják számára, hogy há-
romszor annyi feljelentéselutasításra került sor az ő
időszaka alatt, mint bármikor valaha, ebben most
önvizsgálatot rendel el, és tulajdonképpen Vida
Ildikóhoz hasonlóan önmagát kivizsgálja. Igaz, meg-
ígéri, hogy nem három nap alatt, hanem három hó-
nap alatt részletes vizsgálatot végez el.

Hát, tisztelettel jelzem, legfőbb ügyész úr, ma
meg lehet mondani, hogy mi lesz ennek a vizsgálat-
nak a vége. Önök majd magukról azt állítják, hogy
kiválóan dolgoztak, annak ellenére, hogy számtalan
olyan feljelentés jutott el önökhöz, amiben lépniük
kellett volna. Ebben hiába is hagyták figyelmen kívül

a Nemzeti Nyomozó Iroda többszöri jelzését, önök
voltak azok, akik mindezt figyelmen kívül hagyták.

De hogy a kormányzati tehetetlenségnek csak az
utolsó ilyen, a múlt héten és jelenleg is helyben lévő
tehetetlenségére felhívjam a figyelmet, például a
vasárnapi boltbezáráshoz kapcsolódik. Önök elfo-
gadtak egy olyan szabályt, hogy a bezárás időpontja
előtt 15 nappal lehet engedélyt kérni arra, hogy a
nyitva tartásra mégis sor kerüljön. A törvényt elfo-
gadták, ehhez képest a részletek szabályozása itt sem
jelenik meg. Ugyanúgy nem hozzák meg a szükséges
szabályokat, és hozzák lehetetlen helyzetbe nemcsak
a munkáltatókat, nemcsak azt a 30 ezer munkaválla-
lót, akiket emiatt elbocsátanak, hanem azokat a hiva-
talokat is, amelyek ma széttárt kézzel néznek a ke-
reskedőkre, hogy mit tesznek majd a későbbiekben.

Ez az Orbán-kormány hivatalainak korrupsztása
és tehetetlensége. Erről szól az elmúlt hét is. Köszö-
nöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Or-
szággyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra
jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, Ma-
gyar Szocialista Párt: „A szélkakas esete az égtájak-
kal” címmel.

Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót,
elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársai-
m! A mai nap délelőttre hívta össze Orbán Viktor a
misszióvezetőket. Ez egy rendkívüli nagyköveti érte-
kezet volt. A nagyköveti értekezletekről megszokhat-
tuk, hogy nyaranta és évente általában egyszer tör-
ténnek meg. Most mégis sor került erre a rendkívüli
alkalomra. Azt kell mondjam, nagy újdonság nem
történt. Azok biztosan hiú ábrándokat kergettek,
akik azt gondolták, hogy most ezen az alkalmon a
miniszterelnök hatalmas nagy külpolitikai fordulatot
fog bejelenteni, és teljesen más eszközök, módszerek
alkalmazását, valamint a hagyományos értékekhez
való visszatérést. Természetesen ez nem történt meg,
sőt kifejezetten még meg is erősítette mondataival
azt az irányt, amit egyébként az elmúlt években
rendkívül helytelenül követ.

Ez az egész arra volt jó, hogy Orbán Viktor egy
önfényezést tartson, arra volt jó, hogy építsen egy
színpadot magának, ahol ismét szerepelhet, és úgy
lehetett értesülni a sajtóból, hogy most már évente
két alkalommal kerülnek majd megrendezésre ezek a
nagyköveti értekezletek. Én egyébként a magam
részéről javasolnám, hogy havonta legyen, hiszen
olyan hihetetlenül kiszámíthatatlan és változékony a
magyar külpolitika, hogy kell is tájékoztatni a nagy-
követeket, és folyamatosan kell is magyarázkodni.
Azt gondolom, ők is a fogadó országban folyamatos
magyarázkodásra kényszerülnek emiatt.

Le kell szögezzük, hogy mára teljesen megszűnt
a magyar külpolitika, csupán fideszes érdekpolitiká-

ról beszélhetünk, semmi másról. És egy nagyon szűk fideszes csoportérdeket hazudik a kormány folyamatosan magyar nemzeti érdekeknek. Ez is hozzájárul ahhoz, hogy a végletekig kiszámíthatatlan a magyar külpolitika, ha nevezhetjük még annak, pedig a külpolitika egyik legfőbb ismérve kell legyen a kiszámíthatóság. Láttuk, hogy a keleti nyitás semmilyen eredménnyel nem jár. Azt gondolom, Szijjártó Péter bajban lesz, mert most itt meghirdette a déli nyitást, és lassan el fognak fogyni az égtájak. Kérdés, hogy akkor majd mit fog tudni a jövőben bejelenteni. Talán érdemes lenne visszatérni egyébként a nyugati értékekhez.

(15.30)

Hogy mit is nevezhetünk például bizalmatlanságnak? Mert hiszen egy elég komoly bizalmatlanság kezd kialakulni Magyarországgal szemben a nemzetközi térben. Hiszem azt, hogy egy jó külpolitika eleve minden irányban nyitott, és az értékeket és érdekeket a megfelelő egyensúlyban alkalmazva a valós magyar nemzeti érdeket képviseli ez a külpolitika, aminek meg kellene valósulni. Itt kell hozzátegyem, hogy a valós magyar nemzeti érdeket úgy kell érvényesíteni, hogy az ne vezethessen bizalmatlansághoz. Ez nem így történt. Így történhetett meg, hogy például Putyin orosz elnök itt, Magyarországon, Orbán Viktor jelenlétében kérhette fel az ukrán haderő katonáit, hogy tegyék le a fegyvert Debalcevénel. Ezt így Magyarországról sikerült üzennie, Orbán Viktor-nak erre egy szava sem volt, és ott állt mellette.

Szijjártó Péter a múlt héten öt külpolitikai célt fogalmazott meg egy konferencián, erre röviden szeretnék kitérni. Az egyik a német szövetség erősítése. Ez egyébként egy nagyon helyénvaló dolog, hiszen alapvetően jónak nevezhetőek a kapcsolatok. Bár Angela Merkel látogatása is megmutatta azt, hogy jelentős különbségek lehetnek bizonyos területeken, például a demokráciafelfogásban és más területeken is. De azt gondolom, itt a legkisebb a baj, amit okozott a kormány. A magyar-amerikai viszony teljesen egyértelmű. Látszik, hogy a korrupciós ügyek, a kitiltási botrány rányomta erre a bélyegét. A kormány ezt a mai napig nem tudta rendezni.

Az orosz politikáról már szóltam pár mondatot, ezt is említette Szijjártó Péter mint prioritást, és ezzel kapcsolatban az ukrán rendezést is. Kitért a visegrádi együttműködésre is, ezen kapcsolatok ápolására, ami, azt gondolom, szintén hatalmas kudarc. Láthatjuk azt, hogy a lengyel kormánnyal nem tud együttműködni a magyar kormány, és olyan lépéseket tesz, ami a lengyel kormány számára nem elfogadható, egyébként teljesen érthetően. Látjuk azt, hogy Csehország, Szlovákia és Ausztria pedig új szövetségben erősítik egymást.

Magyarország hol van? Magyarország már nem csak Európán belül szigetelődik el, hanem, amint megjegyezte Orbán Viktor, hogy mennyire fontos a közép-európai együttműködés, most már Közép-Európán belül is. Ehhez csak gratulálni tudok a kormánynak.

Át kell gondolniuk, hogy mit csinálnak, hiszen nagyon veszélyes úton haladnak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Tukacs István képviselő úr, Magyar Szocialista Párt. Megadom a szót ötperces időkeretben: „Csak papíron létezik az 'Egészséges Magyarországért' program?” címmel.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kérttem napirend után szót, mert megjelent egy olyan dokumentum, amelynek elfogadása után két hónappal a belső tartalma kétséges. „Az egészséges Magyarország 2014-2020” címet viselő kormányzati koncepció decemberben került vitára, és február elején már kihirdetésre került a Magyar Közlönyben. Erre szokták mondani, hogy sebbel-lobbal került elfogadásra. Gondolom, ennek oka egyébként az volt, hogy ez a dokumentum szükséges az uniós pénzek pályázásához az egészségügyi szférában. Ettől azonban még lehetett volna igényes munkát végezni és társadalmi vitát folytatni.

Szeretném felhívni a figyelmet ennek a koncepciónak a kétségbeesítő, groteszk és néhány helyen sajnos megmosolyogtató elemeire. Először is, egészen konkrétan arra, hogy egy szakmai koncepciótól szokatlan, hogy politikai értelemben próbálja teljesíteni. Ebben a koncepcióban azonban érdekes módon folyamatosan találhatóak politikai természetű utalások az előző kormányzati ciklusra; nem mondom meg, milyen alapállással, ki fogják találni képviselőtársaim. Akkor azonban, amikor két bekezdésen belül a koncepció arról beszél, hogy hatalmas rombolás volt az egészségügyben az „elmúlt nyolc évben”, majd a másik bekezdésben már arról beszél, hogy soha nem látott egészségügyi fejlesztések valósultak meg az előző uniós fejlesztési ciklusban, az ember mosolyog, hiszen az uniós fejlesztési ciklus 2007-től 2013-ig tartott. Ezért tehát azt dicsérni egyet jelent azzal, hogy kritikával nem kell illetni az előző kurzust.

Másfelől azonban számomra ebben a papírban az volt az érdekes, hogy mi nincs benne. Nem volt benne szó a hálapénzről, nem volt benne szó az orvos- és szakdolgozó-elvándorlásról, nem volt szó a kétségbeesítő körülmények között dolgozó gyógyítók-ról, és nem volt szó a hatalmas esélyegyenlőtlenségről az egészséghez való hozzájutásban. Az nekem már önmagában is gyanús, ha egy koncepcióban

nagyjából kétharmadnyi rész foglalkozik helyzet-elemzéssel és a fennmaradó egyharmad a tervekkel. De ez még nem lenne baj.

A tervek között azonban vannak kétségbeejtő dolgok. Erről szeretnék most beszélni. Első körben az, hogy szögesen ellentmond az egészségügyi kormányzat és az egészségügyi államtitkár mostani nyilatkozatainak. Ellentmond például abban, hogy át akarják szervezni a fekvőbeteg-, köznapibb nevén kórházi ellátást. Abban ahhoz ragaszkodnak, hogy megyei hatókörű ellátás legyen, és az ott élők kapjanak ellátást a kórházakban. A koncepció ellenben arról beszél, hogy a megyéknél nagyobb, a régióknál kisebb ellátási terület kell azért, mert ez tűnik szakmai értelemben kezelhetőnek. Ez az első ellentét.

A második ellentét. Mint mondtam, a koncepció nem beszél a hálapénzről, de államtitkár úr most bejelenti, hogy meg kellene próbálni egy olyan rendszert, amelyben valamelyes fizetésemelésért az orvosok vállalják a röghöz kötést, magyarul azt, hogy nem vándorolnak el külföldre. Ezzel csak egyetlen probléma van, hogy egy uniós dokumentumban nem rögzíteni ezt, gondolom, értik, milyen okok miatt, másfelől megpendíteni annak lehetőségét, hogy röghöz kötjük, marasztaljuk azokat, akiknek az Unióban szabad munkavállalási joguk van, nem egészen elégségs, sőt egyezik ennek a Közösségnek az alapelveivel. Mert ha Orbán Viktor azt mondja, hogy bizonyos emberek csak úgy arrébb mennek dolgozni egy gazdasági térségen belül, tehát nem kivándorlók, akkor az orvosok is arrébb mehetnek néhány országgal, merthogy ők sem azok.

A harmadik ilyen tétel: ez a dokumentum, és ez a legsúlyosabb, rögzít egy alapelvet, amit, ha ez a kormányzat be fog tartani, az bizony súlyos baj. Azt mondja, hogy a GDP változásával együtt nőhet az egészségügyre fordított összeg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Meg kell fogalmazsam, hogy az egészségügyben a pénz perdöntő. Aki azt mondja, hogy nem akar a GDP-ből nagyobb részesedést adni az egészségügynek, azt mondja ki, hogy az egészségügyet, a gyógyítást és az egészségben maradáást ilyen keretek között akarja tartani. Akkor, amikor az államtitkár azt mondja, hogy 6 milliárdot ad a várólisták csökkentésére, azt vallja be, hogy az egész csak pénzkérdés. Mert ha van pénz, van gyógyulás; van várólistarövidülés, van hozzájutás a gyógyításhoz.

Ezért tehát az, amikor ezt rögzíteni kívánják, az egészségügy leendő csődjét jelenti.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr: „Szociális törvény helyi szintű megvalósulása” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Pár napja vagyunk túl azon, hogy a szociális ellátórendszer megváltozott. Bár értékelni nem lehet, beszélni mindenképpen kell róla, hogy ez mit jelentett a helyi szinteken. Ugye, az önkormányzati törvényhez kapcsolódóan tehát az önkormányzatok kapták meg azt a feladatot, hogy a szociális ellátórendszert működtessék. Látjuk ennek veszélyét, és fel is hívtuk a kormányzat figyelmét arra, hogy milyen veszélyek leselkednek, ha az önkormányzatokat próbáljuk meg lehetetlen helyzetbe hozni, mert nem tudják igazán ellátni azt a feladatot források nélkül, amit a szociális ellátórendszer megkíván.

Ezért tehát azt gondolom, és azt fogalmaztuk meg többedmagammal ebben a kérdésben válaszként, hogy az lehet, hogy a Fidesz táptalajt kíván adni a Jobbiknak abban a dologban, hogy sokkal több ember kerüljön ki a szociális ellátásból, és akkor van bűnbak, lehet a bűnbakképzést gyakorolni. Ez egyébként a mai nap is lejött a Parlament falain belül, hogy megpróbálják a bűnbakképzést úgy kialakítani, hogy az elesettek, a kiszolgáltatottak és ezen belül a romák a legnagyobb haszonélvezői annak a rendszernek, amit Magyarországon a segélyezési rendszer ad.

(15.40)

Hát, tévednek, mert ugye, itt hosszú és rövid távú problémáról is lehet szót ejteni. A rövid távú mindenképpen az, hogy ha nem kellőképpen kezeljük a szociális ellátásban részesülők igényeit, akkor egy hosszú távú problémával fogunk találkozni. A hosszú távú probléma pedig elsősorban, azt gondolom, a foglalkoztatás, a tartós foglalkoztatás kiszorulását fogja jelenteni, ami azt jelenti, hogy nem tudnak kellőképpen olyan helyekre, munkahelyekre bekerülni, ahol a tartós foglalkoztatás biztosított lenne számukra. Ebből adódóan tehát hosszú távon mindenképpen elég nagy problémát fog jelenteni ennek az ellátórendszernek a működtetése.

A másik, amiről azt gondolom, hogy megint kell beszélnünk - és nagyon fontos, és talán a leghosszabb távú program ezt jelenti -, az oktatásban való részvétel. Mondhatjuk azt, hogy ma szabad iskolaválasztás van, és ingyenes oktatás van, és mindenki oda megy tanulni, ahova akar, de ez nem így van. Látjuk, hogy nem így van, mert vannak olyan szintek, amelyeket a szegény emberek nem tudnak meglépni. Most már nem kell messze mennünk, a középiskolai bejutás esélyeit is csökkentették. És kik számára csökkentették, kiket hoztak hátrányba, melyik réteget? A leghátrányosabb helyzetű rétegeket. És nemcsak a romákról van itt szó, hanem a szegény emberekről van szó, hogy nem tudnak bekerülni oda kö-

zépiskolába vagy éppen főiskolára, vagy egyetemre, ahova szeretnének.

Ebből adódóan, azt gondolom, ezért is meg kell vizsgálni, hogy ha azt mondjuk, hogy a jövőbe fektetett érték a legnagyobb érték, akkor ma azt látjuk, hogy a kormányzati intézkedések nem hozzák meg azt a lehetőséget a leghátrányosabb helyzetűeknek, ami az oktatásban egyenlő esélyt tudna biztosítani. De továbbmennék, és nyugodtan lehet azt is mondani, hogy az oktatás mellett hasonlóan fontos a társadalmi esélyegyenlőség. Itt azt mondjuk, hogy a középosztály kezd lecsúszni, és most már azt lehet látni, hogy egyre kevesebb az a szám, az a réteg, az a létszám, amely a középosztályban megtalálható, és pontosan azért, mert a tartós foglalkoztatásból nagyon sokan kiszorultak az elmúlt öt-hat évben. Nagyon sokan nem tudtak elkezdni olyan oktatást, amelyben tudtak volna alternatívát és távlatokat nyitni maguk előtt. Ebből adódóan a társadalmi rétegek lecsúszása nagymértékben érinti a középosztályt és a középosztálytól lefelé tartozó réteget. Ebből adódóan tehát a felelőssége meglesz a kormánynak abban, hogy ezt a kérdést is ezért is kezeli, mert a társadalmi rétegek összecsúszása, lecsúszása mindenképpen jelen van.

Az önkormányzatokra visszatérve egyetlenegy gondolat csak: nemcsak azzal hozták nehéz helyzetbe az önkormányzatokat, hogy nem fogják tudni kezelni a források hiányában ezt a szociális ellátórendszert, hanem azzal is, mert az adózási törvényeket is megváltoztatták - és kinek a hátrányára? A települési önkormányzatok hátrányára. Tehát vettek el olyan adónemeket, amelyekkel eddig tudtak élni az önkormányzatok. Ebből is lehet következtetni azt, hogy nem tudnak mást tenni, mint kiszolgáltatottá tenni egy-két olyan intézményrendszert, olyan csoportot, akik a Fidesznek mindenképpen, ha kell, akkor szavazógépévé tudnak válni.

Ezért tehát felelősségteljes a mostani Fideszkormány döntése abban, hogy ebben a szociális rendszerben akarja-e hagyni továbbra is a szociális ellátórendszert, vagy átgondolja ezt a kérdést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Teleki képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai Benedek, LMP-s képviselő úr: „A Zöld Forrás elapad” címmel. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Talán a tisztelt képviselőtársaim közül nagyon kevesen tudják azt, hogy a Zöld Forrás annak a pályázati alpnak a neve, amely az elmúlt tizenévtizedben hivatott volt azt a célt szolgálni, hogy a környezetvédelemért felelős szakminisztérium forrásokkal és pályázati támogatásokkal segítse a környezet- és természetvédelmi civil szervezeteket. Idén meghirdetésre került ez a pályázat, láthattuk a

Földművelésügyi Minisztérium sajtónyilatkozatából, a teljes pályázati keret 40 millió forint.

A történet ott kezdődik, hogy a rendszerváltáskor, amikor ez a civil boom bekövetkezett, állampolgárok sokasága hitte azt, hogy a közügyekért nem kell politizálni, hanem civil szervezetek formájában is tehetnek, vállalhatnak közfeladatokat. Ekkor jött létre civil szervezetek sokasága. 1997-től Baja Ferencnek hívták azt a minisztert, aki az üzemanyagok környezetvédelmi díjából megteremtette annak a hátterét, hogy civil zöldpályázatok jöhessenek létre, és akkor 256 milliós pályázati alappal kezdte el a zöld civil szervezetek tevékenységének a támogatását.

Ezt követően ennek az alpnak az összege 2002-ig, Turi-Kovács Béla utolsó miniszterségéig folyamatosan, évről évre nőtt, és a végén meghaladta az 1 milliárd forintot azoknak a pályázati forrásoknak a száma, amit Magyarországon zöld civil célokra fordítottak. Ezek a civil szervezetek állami feladatokat láttak és látnak el ma is, és a civil szervezetek sokasága vállalt el olyan munkákat, amit az állam nem tudott ellátni különböző térségekben, ahol nem voltak természetvédelmi örök, ahol nem volt a természetvédelemnek terepi munkatársa. És most, amikor a környezet- és természetvédelmi intézményrendszer ilyen jelentős mértékben leépül, erre a feladatra még inkább nagy szükség van.

2002-ben, Turi-Kovács Béla miniszterségének utolsó évében volt a legmagasabb olyan összeg, amire zöld civilek pályázhattak. Azt követően az induló kormányzat felére, 500 millióra csökkentette ennek a pályázati alapját, majd Kőrödi Mária távozása után 350 millióra csökkent, majd elértük a 99 milliós minimumot, amit Fodor Gábor egyetlenegy alkalommal még visszanovelt 350 millióra, majd azt követően újra apadt, apadt, és 100 millió alá apadt ez a pályázati összeg. Ez az elmúlt csaknem húsz évnek a mélypontja, amit az idei évben tapasztalunk, 40 millió forintot szánnak azokra a feladatokra, amit jelen pillanatban az országban alig van már, aki el tudna végezni.

Az elmúlt hetekben sasmérgezési botrányok rázták meg a közvéleményt. Az elmúlt hetekben különböző állatmenhelyek, gyepmesteri telepek állapota rázta meg a közvéleményt. Korábban az ilyen jellegű feladatokra jól szervezett, intézményesült civil szervezetek sokasága figyelt, és ezeknek a lassú elvéreztetése évek óta zajlik.

Miközben minden egyes területen olyan presztízsbetűzésokra és pénzszerzésre sok-sok milliárdot költünk, és úgy emlegetnek itt államtitkárok 150 milliárdos Városliget-fejlesztéseket, hogy azt sem tudják megmondani pontosan, hogy az a 150 milliárd milyen célt is fog szolgálni és mire is lesz fordítva, addig a környezet- és természetvédő civil szervezetekre ez a 40 milliós pályázati alap jut, maximum 2 milliós pályázati lehetőséggel.

Vidéki térségekben Magyarországon egy nagyon speciális, végvár rendszerű zöld civil szektor jött létre, ami eltért Nyugat-Európa modelljeitől, ahol egy-egy nagy szervezetnek voltak helyi csoportjai, WWF-nek, Greenpeace-nek; Angliában van talán a legfejlettebb ilyen zöld civil hálózat, ahol a királyi madárvédő tanács vagy a vizes élőhelyekért és vizes fajokért küzdő alapítvány hozott létre szervezeteket. Magyarországon egymástól független szakmai szervezetek jöttek létre, amelyek sorra tűnnek el. Húszéves múltú, nagy tekintélyű szervezetek tűnnek el örökre azért, mert gyakorlatilag ez a kivéreztetés, a forráselvonás tönkreteszi azt, hogy ellássák azokat az állami feladatokat, amiket az elmúlt két évtizedben maradéktalanul elláttak.

A költségvetés módosítása során javasoltam a kormánynak azt, hogy lényegesen nagyobb forrásokat fordítson erre a célra, sajnos a költségvetési módosítók, minden más egyéssel együtt, leszavazásra kerültek.

Most, amikor az elmúlt hónapokban a parlamenti többség a tetőfokára hágott, akkor a kormány egy elegáns húzással több mint 600 milliót pillanatok alatt átcsoportosított az FM költségvetésébe, hogy helyreállítsa ezt a hibát. Ez azt jelenti, hogy ha van szándék, akkor lehet segíteni.

Azt kérem felszólalásommal a kormányzattól és a Földművelésügyi Minisztériumtól, hogy gondolja meg a sorsát, gondolja meg azt, hogy mennyire van szükség Magyarországon környezet- és természetvédelmi civil szektorra, van-e szükség erre a zöldhálózatra, civil szervezetek és aktivisták sokaságára, és ha igen, akkor csoportosítsa át újra forrásokat, mert pályázati alapok nélkül nem tudják fenntartani tevékenységeiket.

Erre kérem tisztelettel a kormánynak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Úgyisnapirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga László MSZP-s képviselő úr: „Legyen esélye mindenkinek!” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon türelmesek voltak ellenzéki képviselőtársaim, és nem igazán tették kritika tárgyává azokat a körülményeket, ahogy most ezek a napirend utáni felszólalások elhangzanak. Nyilván mindannyian tanuljuk egy picit az új ülésezési rendet, az A-hetet, a B-hetet, de hadd mondjam el, hogy az egészen döbbenetes, hogy még délután 4 óra sincsen, és lassan egy órája egyetlen kormánytag sem követi figyelemmel azt, hogy egyébként napirend után mit mondanak el az ellenzék képviselői. *(Taps az MSZP, az LMP és a függetlenek soraiban.)*

(15-50)

Azok az ügyek, azok a kérdések, amiket felvetettek az ellenzéki képviselők az új ülésezési rend kapcsán, sajnos igazzá váltak, önök kéthetente kívánnak az Országgyűlésben tevékenykedni, ezt a hetet meg nem kívánják itt tölteni. Ez szerintem óriási probléma és kétségbeejtő, nyilvánvalóan korlátozza ez az Országgyűlés jogait.

Ha már esélyekről szól a napirend utáni hozzászólásom címe, ugyan nem tudom kormánytagnak elmondani, hogy esetleg vigye tovább ezeket a kérdéseket, ügyeket, de beszélnem kell egy február közepi rendezvénysorozatról, amelyet a Közmunkás Szakszervezet és a Magyar Szocialista Párt szervezett az országban, megyeszékhelyeken kormányhivataloknál. Így volt ez egyébként az én választókerületemben, Miskolcon is, ahol szintén a kormányhivatal előtt demonstráltak sok százan, és követeltek egyenlő esélyeket a leszakadó vidéknek és Kelet-Magyarországnak.

Azt tudom mondani önöknek, hogy azok a követelések, amelyeket megfogalmaztak, mind-mind fontos követelések, és mind-mind arról szólnak, hogy nem lehet sikeres egy olyan ország, ahol mintegy négymillióan élnek a létminimum alatt, nem lehet sikeres az az ország - akármilyen számokat is mutatnak önök -, ahol a minimálbér reálértéke drasztikusan csökkent az elmúlt években, és nem lehet sikeres az az ország, ahonnan közel félmillióan vándoroltak el az elmúlt időszakban.

Követelték ezeken a demonstrációkon ennek a leszakadásnak, ennek a kétségbeejtő társadalmi feszültségnek az azonnali megállítását. Ebből rengeteg közbiztonsági probléma is fakad egyébként, amit önök nem hallanak meg. Több olyan követelés is megfogalmazódott, amik évek óta napirenden vannak: Európa-csúcs az áfa Magyarországon, és döbbenetes, hogy míg más európai uniós tagállamokban tömegével egy számjeggyű ez az áfa, vagy adott esetben nulla százalék a kulcs az alapvető élelmiszereken, addig itt ilyen komoly adót vetnek ki elsősorban ezáltal a legszegényebb emberekre.

A dolgozói szegénység egyre mélyül Magyarországon, ugyan nem sokat beszél a kormány erről, igyekszik ezt elhallgatni, de az a helyzet, hogy ma azok, akik még dolgoznak is ezekben a válság sújtotta térségekben, például a minimálbérből élők sem tudják megkeresni a létminimumhoz szükséges összeget. Egy fontos követelés, hogy azonnal emelje a kormány legalább a létminimum szintjére a minimálbért. A közszféra bértábláját nem növelték az elmúlt években, egy-egy kiragadott szakmai csoport bérezésével foglalkoztak kizárólag. Egy komoly követelés a közszférában az 5 százalékos azonnali, de minimum 10 ezer forintos béremelés.

Csakúgy megfogalmazódott ez a követelés is ezeken a demonstrációkon, mint az, hogy egyébként

a munka törvénykönyvét haladéktalanul vizsgálják felül, a közmunkások is tartozzanak a munka törvénykönyve alá, illetve valóban szóljon arról a munka törvénykönyve, amiről szólnia kell, azaz a munkavállalók jogainak a védelméről. Úgy legyen rugalmas a magyar munkaerőpiac, hogy az a munkavállalók érdekeit is szolgálja, ne rugalmasan kizsákmányolható munkavállalókat jelentsen ez. Haladéktalanul változtatni kell ezen. Egyébként az előző ciklusban a munka törvénykönyve vitáját éjszakára sikerült tolniuk, de akkor is számtalanszor elmondtuk ezt. Ma már munkavállalók tömegei érzik, hogy miről is volt szó akkor.

A karkedvezményes nyugdíjakról is szó esett. Ezeknek a rendszerét haladéktalanul vissza kell állítani, mert ma nincsen semmi sok olyan szakmai csoport számára, mint például a bányászok, a vegyiparban dolgozók, a kohászatban dolgozók; a karkedvezményes nyugdíjak rendszere mindenhol létezik Nyugat-Európában is.

Az, hogy az egészségügyben, az oktatásban és a szociális törvény kapcsán mi van, arról beszélt Tukacs képviselőtársam, illetve Teleki képviselőtársam; itt is siralmas a helyzet.

Én még egy nagyon rövid kitérőt tennék a közmunkások kapcsán. Nem elég, hogy ilyen elképesz-

tően mély szociális problémák vannak, önök a töredékét biztosítják számtalan önkormányzatnak a közmunkáslétszámok kapcsán. Van olyan önkormányzat is Borsod megyében, amely 200 közmunkást igényelt, és mindössze 20-at tud mint keretszámot megkapni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát nem elég ez a siralmas szociális helyzet, úgy tűnik, hogy a közfoglalkoztatottaknak ez a nagy száma csak a 2014-es kampányévnek szólt.

Haladéktalanul változtassanak a politikájukon, vegyék észre, hogy Kelet-Magyarország és a vidék leszakadóban van. Esélyt mindenkinek! Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Tájékoztatom önöket, hogy a **tavaszi ülészakájának következő ülésének első napjára várhatóan 2015. március 16-án kerül sor.**

Megköszönöm munkájukat. Az ülést bezárom.

(Az ülés 15 óra 55 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)